

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GALACTIC GEMS SERIES

CLIO EVANS

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Kozmik Isı

UZAYLI BURLESK ROMANTİZM

GALAKSİ MÜCEVHERLER
SERİSİ ÜÇÜNCÜ KİTAP

CLIO EVANS

Telif Hakkı © 2024 Clio Evans

Kapak İllüstrasyonu: Kira Night

Karakter çizimleri @jemlin_c tarafından

yapılmıştır. Düzenleme

@sarahinwanderland

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesinde kısa alıntılar dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

İçinde

[Gösteriye Hoş Geldiniz...](#)

[Madam Moonie](#)

1. [Maksimalist](#)
2. [Zor Durumlar](#)
3. [Ay Köprüsü](#)
4. [Pollinai](#)
5. [Mor Sis](#)
6. [Zzz](#)
7. [Kahvaltı](#)
8. [İtaat](#)
9. [Yüksek](#)
10. [Sinir](#)
11. [Gösteri Öncesi Antrenman](#)
12. [Gösteri](#)
13. [İlk Randevu](#)
14. [Ters](#)
15. [Rahatlık](#)
16. [Alışma](#)
17. [Boğulma](#)
18. [Nabız](#)
19. [Eons için](#)
20. [Altı hafta sonra](#)

[Sözlük](#)

[Clio'nun Yaratıkları](#)

[Clio Evans'ın Diğer](#)

[Eserleri](#)

*Tüm nonbinary yıldızlar için.
Kimsenin ışığını çalmasına izin verme.*

Gösteriye hoş geldiniz...

Baştan çıkarılmaya, azmaya ve bayılmaya hazır olun! Burada şunları bulacaksınız:

Seks için uyuşturucu kullanımı, kırbaçlama, bağlama, ısı, dokunaçlı penisler, hafif BDSM dinamikleri, rol değiştirme sahneleri, azgınlık, cinayet girişimi, bıçaklama (eğlenceli olmayan şekilde), kaçırma ve daha fazlası.

xoxo THE Madam Moonie

Yazarın Notu: Ana karakterlerden birinin zamirleri xe, xem, xyr'dir. Bunlar yazım hatası değildir.

Madam Moonie

THE CRYSTAL OASIS, tahta balkona yaslanıp güneşin sıcaklığının etrafımdakilerin öfkesini yatıştırmasına izin verirken önümde uzanıyordu. Odam, Augelite Galaksisi'ndeki altı ağaçtan biri olan Arbor gezegeninin gökyüzüne uzanan devasa ağaçlardan birinin dibindeydi. Aşağıda, parlak mavi havuzlar vardı, huzurlu sularından buhar yükseliyordu ve hepsi doğal olarak yetişen ışıltılı kristallerle çevriliydi.

Hörne Ormanı ne kadar güzel olsa da, ulaşım sistemi baş ağrıtıcıydı. Tüm ekipmanlarımız ve çantalarımız geç gelmişti. Bazı ekipmanlar hasarlı gelmişti. Bu konuyu ilk kez konuştuğum kişi bana çok sert çıktı ve konuşmamız absürt bir kavgayla sona erdi. Sonunda müdüre ulaşabildim, ama hasar için bize borçları olduğu için bütün sabah tartıştık. Bunun kendi kontrolleri dışında olduğunu ve insanların gergin ve talepkar olduğunu iddia ettiler.

Bu akşam bir toplantımız vardı ve onları gösterimize davet etmeye karar vermiştim. Onları biraz etkileyecektim. Bize zararlarını ödemeleri gerektiğini, çünkü geri ödemeyi hak eden harika ve muhteşem yaratıklar olduğumuzu anlamalarını sağlayacaktım.

Tırnaklarımı tırmaladım, nefes alıp verdim. Derin nefesler. Yoga nefesleri. Sakinleştirici enerji. O anda beni gören herkese muhteşem, parıldayan bir ejderha gibi ateş püskürmek istesem bile, yapamazdım. Sadece Galaktik Mücevherler için değil, aynı zamanda itibarımı da korumalıyım.

Kapıda yumuşak bir vuruş duyunca döndüm. "Girin," dedim.

Hepimizin Lady diye hitap ettiğimiz Lady Luun, başını kapıdan içeri uzattı. "Hediye getirdim," dedi.

Burun kıvırdım. "Seni asla ısırmam, biliyorsun."

Bir fincan kahve tutarak içeri girerken sırttı. Kokusu neredeyse dizlerimin bağını çözüyordu.

"Sen bir tanrıçasın," diye iç geçirdim, o bana getirirken.

"Şaşırtıcı bir şekilde, bu gezegende kahve var. Olacağını düşünmemiştim. Ama sanırım burada yeterince bulabiliriz, böylece bir sonraki galaksi yolculuğumuz için endişelenmemiz gerekmez."

Gemide kahve stoğumuz bitmişti, bu da bazı üyelerin çok huysuz olmasına neden olmuştu.

Ben. Huysuz üye bendim.

Lady'nin uzun turkuaz saçları şu anda topuz yapılmıştı ve yürürken ya da hareket ederken yere kadar uzanan ipek bir cüppe giyyordu, her zamanki gibi muhteşimdi. "Burası çok güzel," dedi, gözleri balkondan manzaraya kaydı. "Her şey yolunda mı?"

"Hayır," diye iç geçirdim. "Ama sorun yok. Bu gece provalara başlayıp hasarı ve değiştirmemiz gerekenleri değerlendireceğiz. Max artık bir sanatçı olduğu için başka bir asistan bulmam gerekiyor. Aklına biri gelirse bana haber ver."

"Arayacağım," dedi. "Ama ondan daha iyisini düşünemiyorum. Başladığında ne kadar çekingen olduğunu düşünsen."

"Onu bir sebepten işe aldım. İçgüdülerim iyidir."

Kahveden bir yudum aldım ve bu, üzüntümü hafifletti. Lady, Max hakkında haklıydı, ama şimdi onun parlama zamanı gelmişti. Hazırladığı rutin, gösterinin en önemli kısmı olacaktı. Her şey yolunda giderse, ilk performansı tüm galaksilerde konuşulacaktı.

Sahne adı Maximalist'ti ve performans stiline çok yakışıyordu. Kostümleri ve vizyonu abartılıydı, ama hepsini ustalıkla bir araya getiriyordu. Bazı provalarda acemi hataları yapmıştı, ama azimliydi. Tüm sanatçılarımda olduğu gibi ona da güveniyordum.

Sonuçta onlar benim mücevherlerimdi.

Balkona geri döndüm ve yerden havada duran bir sandalyeye oturdum. Lady balkona yaslandı, sessizliği rahatlatıcıydı. Onun hakkında her zaman takdir ettiğim bir şey, sessizliği kelimelerle doldurmak için acele etmemesiydi.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

"İyiyim. Sabırsızlanıyorum. Sahneye çıkmak istiyorum. Umarım ay lirası zarar görmemiştir."

"Neyse ki zarar görmedi." Rahatlamış bir şekilde iç geçirdi. O şey bir servete mal olmuştu. "Ama ışık ekibimiz pek mutlu olmayacak."

"En azından buradaki sahne doğal ışıqla aydınlatılıyor. Bence buradaki herkes bunu tercih eder."

Kabul ettim. Sahne çok güzeldi. Geniş bir havuzun ortasındaydı ve bize her zaman muhteşem tanıtım malzemeleri sağlıyordu. Ancak zorluklar da çoktu. Sabitlemek için metal yapı olmadığı için tüm donanımlar elle kurulmalıydı. Sanatçıları sahneye garip bir şekilde ve ıslanmadan çıkarmak da başka bir sorundu.

Stres yapmamaya çalışarak iç geçirdim ve gözlerimi kapattım. Her şey yoluna girecekti. Her zaman girmişti.

Gözlerimi açtığımda Lady'yi görmedim, onun yerine bir görüntü gördüm. *Asmalar ve boynuzlar, yıldızlar ve turuncu bir parıltı.*

Her zamanki gibi, görüntüdeki kişinin kim olduğunu tam olarak göremedim. Ama tutkularının sıcaklığını, arzularının ateşini o kadar güçlü hissettim ki, ter damlaları cildimde birikti.

"Hanımefendi?"

Hanımefendi!" Ve öyle olacak.

Gözlerim titredi ve kahvemi döktüğümü fark ettim. Leydi önümde diz çökmüş, endişeyle kaşlarını çatmıştı.

"Kahretsin, kahvem," diye dramatik bir şekilde iç geçirdim.

"Başka bir tane getirebilirim," dedi. "O neydi?"

"Bir görüntüydü. Kimin olduğunu bilmiyorum. Ama birisi yine baştan çıkarılırsa şaşırmam."

Kadın kaşlarını kaldırdı. "Bu her zaman olur mu?"

"Her zaman mı? Hayır... Ama son zamanlarda iki kez gördüm. Birincisi Stella, Zin ve Toras'la tanışmadan önce, ikincisi ise Raider Mari'yi kaçırmadan önce..."

Leydi güldü. "Tanrım. Onun bunu yaptığını unutmuşum. İkisi çok mutlular."

"Öyleler," dedim sıcak bir gülümsemeyle.

Raider ve Mari de balayındaydı ve ilk gösteride seyirci olarak olacaklardı. Sonra istedikleri her şeyi yapmaya devam edeceklerdi. Onun biraz izin aldığı için gurur duyuyordum.

Kovboy da bana ısınmıştı. Üstelik gemideki her şeyi tamir edebiliyordu. Chaps giydiğinde harika görünüyordu ve çok kullanışlıydı.

Stella yakında gidecekti. O ve arkadaşları ilk üç haftayı bu galakside geçireceklerdi, sonra iki aylığına gideceklerdi.

"Sırada kim var acaba?" diye mırıldandı Lady.

Kaşlarımı kaldırdım. Ama haklıydı. Eğer bu bir işarettiyse...

Bir an için kader eşinin sözleşmesine bir madde eklemeyi düşündüm, ama sonra bunun kötü bir fikir olduğuna karar verdim.

Yine de, bu beni güldürdü.

"Giysilerimi giyeyim, sonra kahve içip kahvaltı yapalım mı?"

"Evet," dedi. "Tüm ekibi davet edeyim mi?"

"Onlara rastlarız, eminim. Herkesin nasıl yerleştiğine bakmam lazım

."

"Benim odam mükemmel. Eminim diğerleri de aynı şekilde hissediyordur. Bu gezegende her zaman şımarığız, lojistik zorluklara rağmen." Haklıydı.

"Tamam, beş dakika sonra gel, ben hazır olacağım," dedim.

Bu arada, kafamdan şu soru çıkmıyordu: Sırada kim var?

BÖLÜM 1

Maksimalist

MAX

Kalabalığın sessizliği kulakları sağır ediyordu.

Bu gezegende kalabalıkların diğer gezegenlerdeki kadar gürültücü olmadığını kendime hatırlattım. O kadar gürültücü değillerdi. Sessizlik kötü bir işaret değildi. Gösteri başladığında alkışlayacak ve tezahürat yapacaklardı.

Ama şimdilik? Boş boş konuşmaların üstünde yaprakların hışırtısını duyabiliyordum.

Midem kelebeklerle doluydu. Kalbim durmadan çarpıyordu.

Beni havaya kaldıracak kayışları yeniden tuttum. Ellerime sürdüğüm teri emen jele şükrettim. Bu, yaralanmamı veya düşmemi önleyecekti.

Payetli kostümüm binlerce yıldız gibi parlıyordu. Giydim pelerin de payetli ve parlak maviydi, sahnenin etrafını saran vahayı yansıtıyordu. Bir daire oluşturuyordu ve onun ötesinde seyirciler oturuyordu. Yüzlerini göremiyordum, bu hem iyi hem de kötüydü.

Bu performans artık benim bir parçamdı. Kaç kez prova yaptığımı unuttum, ama işte buradaydım.

Bu benim anımdı. İlk performansım.

"Nefes al," dedi Madam kulaklığıma.

Bu, bana son hatırlatmasıydı. Sesindeki gururu duyabiliyordum ve bu beni gülümsetti. Rahatladım.

Ben de o mücevherlerden biriydim. Artık sadece bir asistan olarak değil, bir sanatçı olarak burlesk grubunun bir parçasıydım; uzun zamandır hayalini kurduğum şey. Bu yolda bana inanmayan birçok insan olmuştu, ama bana inananlar sayesinde devam edebildim.

Beni desteklemişlerdi.

Nefes verdim. Hazırdım. Daha hazır olamazdım.

"Galaktik Mücevherler Burlesk Gösterisine hoş geldiniz!"

Madam Moonie'nin sesi, yumuşak ve gür bir şekilde vahada yankılandı. Ziyaret ettiğimiz her yere göre sözlerini uyarlayarak, kalabalığı ve en iyi tepkiyi nasıl vereceklerini okudu.

"Güzel Hörne Ormanları'nda, gezegeninizde bulunmaktan onur duyuyoruz. Bizi evinizde ağırladığınız için teşekkür ederiz!"

Kalabalık alkışladı, bu iyiye işaretti.

"şimdi... Galactic Gems'in en yeni üyesini alkışlarla karşılayın. Bir hava akrobatı, bir sanatçı, eklektik bir yükselen yıldız... Maximalist'i alkışlarla karşılayın!"

Kayışlar hafifçe kaldırıldığında tutuşumu sıkılaştırdım ve yere neredeyse değmeyecek şekilde bir top gibi kıvrıldım. Bileğim kayışlardan birine takıldı, ama ikisini de sıkıca tuttum çünkü yakında ikisini de çeşitli hareketler için kullanacaktım.

Müzik başladığında pelerinim beni sardı, yumuşak bir keman sesi mekanı süsleyen sayısız yapraklara yükseldi. Gittikçe daha yükseğe çıktım, bu pozisyonda kalmak için kaslarımı zorladım. Kaslarım bu acıya alışmıştı.

Müzik yükseldi, yükseldi ve ben de yükselmeye devam ettim, ta ki müziğin doruk noktasına ulaşana kadar.

Birdenbire serbest kaldım ve vücudumu bir yıldız gibi açtım. Dönmeye başladığında pelerinim etrafımda uçuşuyordu, bu ivmeyi kullanarak dönmeye devam ettim. Yukarı uzanıp ikinci kayışı tuttum ve kendimi yukarı kaldırdım, kayışlara basarak kendimi ters çevirdim.

Alkışlarını ve tezahüratlarını duydum. Ama bunu görmezden gelmeye çalıştım, vücudumu hareket ettirirken müziğin dalgalarına odaklandım. Damarlarımdan müzik akıyordu, her nota içime işliyordu. Bacağımı bir kayışın etrafına doladım, bir elimi serbest bırakarak ilk giysimi çıkardım.

Bu burleskti.

Gülümsedim. Pelerinim yere düşerken alkışladılar, beni takım elbiseyle bıraktılar. Bacağımı çıkardım ve ayak bileğimi halkadan geçirdim, diğer bacağıma da aynısını yapabilmek için yukarı çıktım. Bacaklarımı havada yatay bir çizgi şeklinde ayırdım.

Boynumdaki fiyongu tuttum ve onların tepkisini izleyerek şehvetli bir şekilde çektim. Fiyongu çözdüm ve sahneye düşmesine izin verdim.

Ceketimin ilk düğmesini açtım. Bu pozisyonda dururken kaslarım titriyordu, her biri gergin durumdaydı. Yavaşça bir sonraki düğmeyi ve ondan sonrakini açtım, bu hareketi kalabalığı coşturmak için kullandım. Sonunda son düğme de açıldı ve ceketimi çıkardım, yere düşmesine izin verdim.

Sahneye bir parça daha.

Seyirciler alkışladı, sesleri müzikle birlikte yükseldi.

Hiç bu kadar canlı hissetmemiştim. Enerji bağımlılık yapıcıydı ve tüm endişelerimin uçup gittiğini hissettim. Tüm bastırılmış kaygılarım o ana, sevdiğim şeyi yapmaya eridi. Her zaman hayalini kurduğum şey.

Performansımı tamamladım, elimden gelen her şeyi verdim.

Hareket ettikçe püsküllü pasties meme uçlarımda sallanıyordu. Onlara ve jartiyerlerime kadar indim, sonra da pantolonuma. Tekrar baş aşağı döndüm, kayışları tutarken onların nefeslerini duyarak zevk aldım, ayak bileklerimi serbest bırakıp yerine bileklerimi koydum. Yuvarlanarak, omuzlarımı arkama çekerek tek kolumla yanlamasına asıldım.

Ayak parmaklarımı uzattım ve tekrar dönerken tutundum.

Pantolonuma uzanırken müzik gümbür gümbür çalıyordu. Kolayca yırtarak pantolonumu çıkardım, bacaklarımdaki düğmeler ve arka kısmı da açıldı. Kalabalık tekrar alkışladı, özellikle de artık pasties, askılar ve çok kısa, parlak bir şortla kalmıştım.

O tutuştan kurtuldum ve iki elimle kayışları tuttum, onlara karşı iterek vücudumu geriye doğru düzelttim, sanki yerde plank yapıyormuşum gibi... sadece 4,5 metre yukarıdaydım. Tutunurken inledim, onların alkışları için yaşıyordum.

Son yaklaşıyordu. Nefes vererek başka bir poz aldım, sonra kollarımı kayışların içinden geçirip ileri geri sallanarak momentum oluşturmak için poz verdim. Donanım beni yavaşça yere indirirken döndüm, ayak parmaklarım sahneye değene kadar hızlandım.

Momentumu kullanarak ileriye doğru koştum ve dizlerimin üzerine kaydım. Askıları yakalayıp çıkardığımda kalabalık alkışladı. Kalçalarımı ritme göre sallayarak sahne boyunca kayarak son pozisyonuma geldim.

Işıklar karardı, müzik sona erdi.

"Maximalist için alkışlar!"

Kalabalık coştı.

Nefes nefeseydim ve ter içindeydim, ama içimi kaplayan coşku seks yapmaktan bile daha güzeldi. İşaret beklerken nefes nefeseydim, ayakta dururken bir sahne görevlisinin kıyafetlerimi almak için koştüğünü gördüm. Onları sahnenin kenarına kadar takip ettim, loş ııkta küçük, sessiz bir tekneye adımımı atarken zorlukla görebiliyordum.

"Harikaydın," diye fısıldadılar.

"Teşekkürler!" Rahatlamaya çalışırken hala nefes nefeseydim.

Havuzun dış kenarında büyüyen kristaller yumuşak bir mavi ışık yayarak bize yeterli ışık sağlıyordu. Burası gittiğimiz en garip mekanlardan biriydi, ama buna değmişti. Birkaç asistan bizi "sahne arkası" alanına kürekle götürdü.

Madam Moonie'nin sesi duyulana kadar alkışlar kesilmedi. Ekip, bir sonraki sanatçı Lady Luun için her şeyi hazırlarken Madam Moonie konuşmaya başladı. Küçük teknesinden bize el salladı.

"İyi şanslar!" diye fısıldayarak bağırdım.

Teknemiz kenara yanaştı ve ben dışarı çıktım. Stella, performans için giyinmiş halde orada bekliyordu. Hareket ettikçe etrafında dalgalanan şeffaf bir cüppe ile muhteşem bir kristal korse giymişti. Beni sıkıca kucakladı.

"Harikaydın!"

Performansın heyecanı geçmeye başlayınca burnum çekildi. O geriye yaslandı ve başını salladı.

"Eğer ağlarsan, ben de ağlarım ve makyajım mükemmel," diye fısıldadı. "O yüzden gözyaşlarını gösteriye sakla, tamam mı?"

Gülerek gözlerimi kıptım. "Mükemmelsin, bunu mahvetmek istemeyiz. Gerçekten iyi miydin?"

"Max, sen doğuştan yeteneklisin," dedi. "Kendinle gurur duymalısın. Çok çalıştın. Şimdi Hörne yetkilisiyle konuşup flört ettikten sonra gösterinin geri kalanının tadını çıkarabilirsin."

"Ne?" diye sordum.

Stella yüzünü buruşturdu ve iç geçirdi. "Madam Moonie zararlarımızın karşılanması için mücadele ediyor ve sonunda orman yetkililerinden birine gitti. Kraliyet ailesi değil, ama... belediye başkanı gibi bir şey mi? Sanırım. Bilmiyorum. Madam hepimizin onları selamlamasını istiyor."

Stella arkasına işaret etti ve ben onun omzunun üzerinden baktım.

Birkaç metre ötede, nefes kesici güzellikte çok uzun boylu bir Arborian duruyordu. Pürüzsüz mor tenleri vardı ve üzerinde karmaşık altın detaylar bulunan uzun, özenle işlenmiş mavi cüppeler giymişlerdi. Boyunlarında dövülmüş altın bir yaka parıldıyordu ve küpeli kulaklarından küpeler sarkıyordu. Uzun saçları, keskin hatlı yüzlerini çerçeveliyordu. Ve sonra boynuzları vardı — koyu mor, pembe ve parlak turuncu renklerdeki boynuzları, bana canlı dalları hatırlattı.

Onlar muhteşemdi.

"Git selam ver," diye fısıldadı Stella. "Ve onlara salya akıtmamaya çalış."

Ona bir bakış attım, ama ben onun yanından geçip onlara doğru ilerlerken gülümsemesini saklamadı. Yaklaşırken tereddüt ettim, ama bakışlarımız kesiştiğinde kendimi onlara çekildiğimi hissettim, sanki manyetik bir alan beni çekiyordu.

Başımı geriye doğru eğip onlara baktım. "Merhaba, ben Max," dedim.

Gözleri bir an karardı, buz gibi menekşe rengi koyu mora dönüştü. Gözlerini kırptılar ve renkleri normale döndü. "Bana Moss diyebilirsin," dediler. "Yardımcı olabilir miyim?"

Evet, bana yardım edebilirsiniz.

Sanki düşüncelerimi duymuş gibi hemen somurtup bir adım geri attılar, bu bir yabancıнын yapacağı bir şey olarak normalden çok daha fazla acıttı. Üstelik ben hiçbir şey söylememiştim.

Kollarımı kavuşturup boğazımı temizledim. "Gösteriyi beğendiniz mi?" "Evet. İnsanlar çok yetenekli, ama bazen çok gürültücüler."

"Arboreanlar çok sessizdir," diye karşılık verdim.

Ağız köşeleri gülümsemeye başladı. "Her zaman değil."

Bunu nasıl yorumlayacağımı bilemedim ve şimdi kendimi garip hissediyordum. İlk performansımın heyecanını yaşamam gerekirken, seksi bir uzaylıyla konuşmaya çalışıyordum.

"Gösteriyi izlemeye devam etmenizi dilerim," dedim.

Onların yanından geçtim ama yere dikkat etmiyordum. Ayağım bir kökün altına takıldı ve öne doğru düştüm, ama Moss hemen orada, geniş elleriyle beni göz açıp kapayıncaya kadar yakaladı.

Bana dokundukları anda üç şey aynı anda oldu.

Birincisi, vücudumdan geçen elektrik akımı beni ve onları nefes nefese bıraktı.

İki—zevk beni sararken sikim sertleşti. Üç—hemen beni bıraktılar ve yüzüstü yere düştüm.

"Siktir," diye homurdandım ve kendimi yukarı itmeye çalıştım. Şu anda ayağa kalkarsam ne kadar acı verici bir şekilde belli olacağını fark edince donakaldım. *Tanrım, ne yapmalıyım?*

Moss çömeldi ve beni cüppeleriyle örttü. Üzerimde dururken düşük bir hırıltı çıkardılar. "Sen bela olacaksın," diye homurdandılar.

"Ben mi?" diye tısladım. "O neydi?"

"Şşş," diye terslediler. "Otur, insan."

"Max. Benim adım Max."

"Max. Lütfen, kalk." Sesindeki yalvarış beni endişelendirdi.

"Ben..." diye başladım, yüzüm kızardı. Ne oluyordu böyle?

Hareket etmemi beklemek yerine, beni kolaylıkla kaldırdılar. Vücutları benimkine değdiğinde ateşliydi ve daha önce hiç hissetmediğim enerji dalgaları yayıyorlardı. "Giyinme odası. Özel bir odan var mı? Bu bir sorun. Korkunç, çok korkunç bir sorun." Çeviricimin anlayamayacağı kadar hızlı bir dizi küfür ettiler.

"Evet, bu ağacın dibinde bir oda var. Ne olduğunu anlamadım?"

Tek yaptığım, onların önünde yüzüstü düşmekti.

Onlar çoktan harekete geçmişti. Sahne görevlileri ve ekipten birkaç meraklı bakış aldık, ama herkes gösteri modundaydı. Lady Luun'un müziğini duyabiliyordum ve sıradaki kişinin Stella olduğunu biliyordum.

Moss, ağacın dibindeki oyuk açıklıktan hızla geçti, boynuzları etrafımızı saran kehribar rengi ışıktaki parlıyordu.

"Sağ aşıya," dedim.

Beni indirmelerini istemeliydim. Bunun yerine, beni koridordan sağdaki son kapıya taşırken cüppelerine tutundum. Kapıyı tekmeleyerek açtılar, içeri girdiler ve kapıyı arkalarından kapattılar.

"Neler oluyor?" diye sordum.

Beni yere indirdiler, kaşları çatılmıştı. Onlardan uzaklaştım, tüm savunma mekanizmalarım devreye girdi. İleri geri yürüyerek, anlamadığım bir dizi homurtu çıkardılar.

"Senin sende beni mahveden bir şey var," dediler sonunda, bana suçlayıcı bir bakış atarak.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Daha yeni tanıştık," dedim, kollarımı kavuşturarak. Penisimi veya şortuma sertleşmiş halini saklamak için hiçbir şey yapmadım. "Ve dürüst olmak gerekirse, bunun için şirketiniz zararı ödemeli."

"Hasar ödemesi en son umurunda," diye homurdandılar. "Senin sorunun ne?" diye homurdandım.

Bana doğru yaklaştılar, üzerimde dikildiler, ama korkutucu bir şekilde değil. Aslında, tam tersine, bu beni daha da tahrik etti.

"Sen benim sorunumsun," dediler. "Beni sporev'e soktun. Sadece sana dokunarak."

Onların hafif paniklemiş bakışlarını karşılayarak onlara baktım. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye fısıldadım.

"Biliyorsun, çünkü tahrik olmuş gibi görünüyorsun."

"Evet, öyleyim," diye mırıldandım, yanaklarım kızarmıştı. "Sebebi ne olursa olsun."

"Bunu feromonlarımız yapıyor. Beni sporev haline soktun, bu da benim feromonlarımın çok daha güçlü olduğu anlamına geliyor ve... Sanki bir ateş gibi. Şu anda cinsel bir çılgınlık bizi ele geçiriyor ve bunu tatmin etmenin tek bir yolu var."

"Nasıl?" diye
sordum. "Seninle
yatarak."

BÖLÜM 2

Zor Durumlar

MOSS

Bir insana yatağıma gelmesini teklif etmek bugün yapılacaklar listemde yoktu, hatta hiç yoktu. Onun kokusunu içime çektiğimde, kanımın onun için kaynaması neredeyse dayanılmazdı.

Dokunduğumuzda, içimdeki ilkel bir şey kırıldı. O kadar şiddetliydi ki, neredeyse duyulabilir derecedeydi. Bir anlık bir hata ve şimdi bir burlesk dansçıyı soyunma odasında köşeye sıkıştırmış, onunla çiftleşmeme izin vermesi için yalvarıyordum.

Bunun Arboryalıların başına gelebileceğini biliyordum. Bu biraz yaygın bir durumdu, ancak genellikle eşini bulduğun anlamına geliyordu. Birkaç gün süren cinsel tatmin, ardından evrenin sana ait olduğunu düşündüğü kişiyi bulduğunu bilmen.

Ama bir insan... bir insan bunun anlamını anlayamazdı, değil mi? Max'e bakarak, evrenin bize bunu nasıl yapabildiğini merak ettim. Yine de, onu temel bir ihtiyaç, temiz bir nefes veya bir yudum soğuk su gibi arzulayan tarafım... farklıydı.

Max, tam olarak anlayamadığım bir ifade yaptı. Dudaklarını sıkıştırdı, kaşları birbirine yaklaştı. Bana baktı ve sonra başını salladı.

"Bu ateşi yenmenin tek yolu benimle seks yapmak mı?"

"Evet," dedim. "Senin için de aynı şey geçerli. Benim feromonlarım seninkileri ele geçirdi. İnsan olarak bile, vücudun benimkini istediğine karar verdi. Bu, yapmak zorunda olduğumuz anlamına gelmez."

"Yapmazsak ne olur?"

Acı çekersiniz. Aylarca acı çekersiniz, ta ki bu his azalana kadar, ama uzun süre tatmin olamazsınız, Max de öyle.

Sessizliğimi okumuş gibi göründü ve içini çekti. Parlak turuncu saçlarını parmaklarıyla taradı. "Madam Moonie çok kızacak."

Madam Moonie. Galaktik Mücevherler'in lideri, ekibini çok koruyan biriydi. Onu anlıyordum, çünkü ben de kendi ekibime karşı aynıydım.

Bu zor bir durumdu. Öngöremediğim, hatta olabileceğini bile düşünmediğim bir durum. Ve yine de... "Bu sorunu çözmeme yardım edersen, ekipmanın zararını ödeyeceğim," diye fısıldadım.

Max kaşlarını kaldırdı ve kollarını kavuşturdu. "Seks yapacaksak, bunun bir takas olması gerekmez. Ya hasarı ödersin ve sorunumuzu hallederiz ya da ödemezsın."

Yüzümü buruşturdum. Böyle demek istememiştim. Nasıl açıklayacağımı bilemeden, dillerimizi ve çevirmenlerimizi lanetledim.

"Öyle demek istemedim," dedim.

Max bir an daha baktı, sonra küçük odayı geçip giysilerle kaplı bir bankın yanına gitti. Askelerini çıkardı, sonra şortunun kenarını tuttu. Şortunu aşağı çekti ve altında kalan giysileri de çıkardı.

Onun kışını görünce ağzım sulandı. Bir insanın vücudu bazı yönlerden Arborianlarınkinden çok da farklı değildi, ama yine de kendimi onun her bir parçasını inceleyip takdir ederken buldum.

"Senin zamirlerin 'o' mu?" diye sordum.

Max başını salladı. "Evet. Seninki onlar mı? Herkes sana onlar diye hitap ediyordu."

"Biraz farklı ama 'onlar' ya da 'onlara' insanlara göre daha kolay geliyor."

"Oh. Ne olursa olsun kullanacağım," dedi giyinirken.

Şık bir pantolon ve açık V yakalı bol bir gömlek giydi, sonra bir çift bot. Bana döndü.

"Gerçekten," dedi. "Senin zamirlerin ne?"

"Xe, xem, xyr."

"Bazı insanlar da xe kullanıyor," dedi. Beni dikkatle incelemeye devam etti. "İstersen diğerlerine de söylerim. Bence tüm ekibimiz senin doğru zamirlerini kullanmakta zorlanmayacaktır."

Nefes verdim. Belki de insanlar sandığımdan daha fazlası vardı. Gezegenimizi süsleyen turistler dışında, nadiren insanlarla karşılaşıyordum. Ve bu geceki burlesk gösterisi benim ilk deneyimimdi.

Görünüşe göre ağaçtan yeterince çıkmıyordum. İşle ve her şeyin dağılmaması için uğraşmakla çok meşguldüm. Aslında, şimdiye kadar katıldığım tek okul dışı

cinsel olanlardı... ve şimdi tek düşünebildiğim, bilgimi önümdeki küçük insana uygulamaktı.

Max bana içten bir gülümseme sundu. Arzu ve ihtiyaç tüm vücudumu sarmasına rağmen kendimi rahatlamış hissettim. Bıçak sırtında yürüyordum, ama şimdilik acıyı çekecektim.

"Kaba davrandığım için özür dilerim," mırıldandım. "Ve seni düşürdüğüm için özür dilerim. İyi misin?"

Max burnunu kırıştırdı. "Daha kötüsünü de gördüm. İyiyim. Eğer bu... zor durumla başa çıkmamız gerekiyorsa, önce Madam Moonie ile konuşmalıyız."

"İstedliğini yapamıyor musun?" diye sordum.

"Yapabilirim, ama patronumu endişelendirmek istemiyorum. Bu gece ilk performansımdı ve ondan sonra ortadan kaybolup, bir şeyi kabul ettirmeye çalıştığı uzaylıyla yatmak pek iyi bir izlenim bırakmaz."

Haklıydı. İlk gösteri. Böyle bir olay için ona bir hediye vermeli miyim? Panik hissettim, ardından cüppemin altında iki tentacle zonklamaya başladı.

"Gösteri yirmi dakika daha sürecek, sonra ara var. O zaman onunla konuşmayı deneyebiliriz, sanırım... Nasıl söyleyeceğimi bile bilmiyorum."

"Bana bırak," dedim kararlı bir şekilde, omuzlarımı düzelterek. "Burada bekle. Geri döneceğim."

O tartışmaya fırsat bulamadan odadan çıktım, büyük Hörne ağaçlarından birinin koridorunda koşarak açık alana çıktım. Vahada, ortada duran sanatçıyı ve onun performansını coşkuyla alkışlayan kalabalığı görebiliyordum. Sesi yükseldi, pürüzsüz, güzel bir melodi beni durdurdu.

Tüm sanatçılar yetenekliydi. Max ile olan bu sorun olmasaydı bile, hasarlı ekipmanın masraflarını karşılamaya ikna olurum. Ulaşım sistemimizin eski olması da işleri zorlaştırıyordu. Bazı meclis üyeleri eski alışkanlıklarından vazgeçemiyor ve fonları başka projelere ayırmak istiyordu. Madam'ın ilk konuştuğu ulaşım acentesi Dio, durumu daha da kötüleştirdi. Bu alanda yeni olduğu için Madam'ın sözlerini hoş karşılamadı ve tüm durumu bana havale etti. Madam Moonie önce benimle konuşmuş olsaydı, her şey daha sorunsuz ilerlerdi. Çünkü şimdi, hasarı karşılamakla kalmayıp, Dio'yu da işini yapma şekli nedeniyle cezalandırmam gerekiyordu.

Ama bu yarının sorunu idi.

Dünyalar birbirine bağlandıkça, daha fazla ziyaretçi geliyordu. Eninde sonunda bir şeyler değiştirmemiz gerekecekti. Bu gezegen artık sadece bize ait değildi.

Şarkı bitti ve Madam Moonie'nin sesi tekrar salonun üzerinde yükseldi. İnsanlara çarpmamak için kalabalık alandan sıyrıldım. Max gibi, çoğu benden birkaç el daha kısaydı ve kazara birine çarpacağından endişelendim.

Bekleyen bir Lazulian gördüm ve ona yaklaştım, ama uçan tacını görünce donakaldım. Hafifçe dönüp kaşlarını kaldırdı.

"Evet?"

"Madam Moonie'yi arıyorum. Gösterinin için mi geldin?"

"Evet. Stella benim eşim. Madam Moonie şurada," dedi ve kalabalık bir insan grubunu işaret etti. Onu görebiliyordum, gözleri sahneye odaklanmıştı.

"Teşekkür ederim," dedim. Ona bir süre daha baktım, eğilmem gerekip gerekmediğinden emin değildim. Onların geleneklerini bilmiyordum. Bizim dünyamızda, kraliyet ailesi asla koruma olmadan dışarı çıkmazdı.

"Endişeli görünüyorsunuz," dedi. "Benim adım

Zin." "Siz kraliyet ailesindensiniz," dedim.

"Öyleyim. Endişeli misin?"

"Hayır," dedim. Başka sorunlarım vardı. "İnsanlar bir sorun yarattı. Belki de ben yaptım. Evren mi? Gitmeliyim."

Zin burnunu çekti. "Hangi

insan?" "Max," dedim.

Bana küçük bir gülümseme attı. "İyi şanslar. Bu küçük güzel varlıklar kalbini çalacaklar." Kalabalık şarkısını bitiren kadına tezahürat ederken, bakışları sahneye doğru kaydı. "Gitmeliyim. Diğer eşim su getiriyor, buraya geldiğinde onunla buluşacağız."

Ona kısa bir baş selamı verdim ve Madam Moonie'ye doğru yürüdüm. Gözleri benimkilerle buluştu ve bakışları keskinleşti. Mikrofonu eline alıp bir elini kaldırdı ve sesi tekrar yükseldi.

"Stella Starz ve bu dünyadan olmayan Solar Strip için tekrar alkışlar!"

Onların tezahüratları vaha boyunca yankılandı. Ben sabırla beklerken, o bir sonraki yıldızı tanıttı, adı Milky Maid'di.

, Madam Moonie mikrofonunu kaldırdı ve bana öldüresiye bir bakış attı.

"Çalışıyorum," dedi. "Acil bir durum mu var?"

"Evet, aslında. Hasarın masraflarını karşılayacağım, ama Max adındaki sanatçınıza üç günlüğüne ihtiyacım var."

Dudakları aralandı ve sonra alçak, şehvetli bir kahkaha attı. "Affedersiniz, ne dediniz? Sanatçılarımdan birini öylece alamazsınız."

"O benim..."

"Madam!"

Max yanımda belirince irkildim. Bana baktı, yüzünü buruşturdu ve sonra Madam Moonie'ye odaklandı. Bana bakışında bir mesaj varsa, ne anlama geldiğini anlamadım.

"Ben provalarda olacağım," dedi Max. "Moss'la biraz vakit geçirmek istiyorum... Yokluğumdan endişelenmeni istemedim."

Ona baktı, sonra bana, sonra tekrar ona. "Lanet olsun," diye iç geçirdi. Parmaklarını şakaklarına bastırdı, uzun tırnakları etrafımızı saran kristallerden yansıyan ışıktaki parıldıyordu. "Yine başlıyor. Dinleyin, ikiniz evlenirseniz, hamile kalırsanız, ne olursa olsun, Max benim grubumda çalışmaya devam etmek zorunda. Onu bırakamam. O bir yıldız ve kariyerine daha yeni başlıyor."

İkimiz de onun ani sözlerine bir dizi homurtuyla tepki verdik, ama o elini kaldırarak ikimizi de susturdu.

"Duymak istemiyorum. Bilmek istemiyorum. Kendinize dikkat edin, eğlenin, provaya gelin, yoksa sevgilinizi şişlerim..." Bana çok anlamlı bir bakış attı, ben de anlamayı başardım. Sözünü bitirip Max'e sırtıttı. "Arboreanlar yatakta eğlencelidir. Prova için yürüyebilmen için biraz su iç."

Max'in ağzı açık kaldı, sonra tıslama sesi çıkardı.

"İkiniz de gidin. Yapacak işim var. Lanet olsun Max, bu gece seni kutlayacaktık."

"Hala yapabilirsin," diye ısrar ettim. "Seni rahatsız etmek istemiyorum. Ben sonra gelirim."

Madam alaycı bir şekilde sırtıttı. "İyi. Git hadi."

Max, elini benim elime sokarak, ya da sokmaya çalışarak ve beni yana çekerek beni şaşırttı. Bileklerini nazikçe tuttum ve avucumu avucuna bastırdım, elinin benimkinden ne kadar küçük olduğunu gördüm. Ve onu bu ellerle, bu ellerin

...avuç ileri yer yer p r zliy d  ve bunların tenime değdiğinde nasıl hissettireceğini düşünmeden edemedim.

"Moss," diye fısıldadı Max boğuk bir sesle.

Nefesimi tuttum, ki bu bir hataydı. Max'in heyecanı kokusundan belliydi, bu koku bana belirli vahalarda birkaç yılda bir açan tatlı *tarax* ieklerini hatırlattı. Uzun stamenli parlak turuncu bir iek, o kadar ba  döndürücü bir koku yayıyordu ki...

"Siktirin gidin bir oda tutun," diye Madam Moonie bize tısladı.

Max bir ses çıkardı ve iki eliyle bileğimi yakaladı, beni sahne arkası alanından uzaklaştırdı. Beni soyunma odasına çekip içeri sokarken ve kapıyı çarparak kapatırken yine meraklı bakışlar aldık.

"Yanlış bir şey mi yaptım?" diye sordum. "Hayır," diye homurdandı, hala beni iterek.

Onun beni bankın yanına götürmesine izin verdim. C ppemin yakasını tuttu ve bana çok emredici bir şekilde emretti.

"Otur."

Ona bakı larımı daralttım. Yatak odasında emirleri verenin ben olacağımı henüz fark etmemişti. Bu yüzden şimdilik bu sert tavrına aldırmadım.

Ben de bankta oturdum, böylece yüzüm onunla aynı hizaya geldi.

"Gösterinin yaklaşık kırk dakikası kaldı. Hala perde selamım var. Sonra her şeyi toplamamız gerekecek ve sonra da Madam'ın planladığı şey olacak."

"Gitmemi ister misin?" diye fısıldadım.

"Hayır." Sertçe yutkund , gözleri cüppemin içine kaydı. "Buradaki kapıyı kilitleyebilirim."

Ona baktım, o da bana baktı, ta ki yanakları adeta ısı yaymaya ba layana kadar.

"İma yoluyla konuşmayı pek sevmiyorsun, değil mi?" diye mırıldandı. "evirmenlerimiz yüzünden zor oluyor," dedim.

O da ba ını salladı. "Sana dokunabilir miyim?" "Evet."

Elini uzattı ve yüzümü avuçladı. "Gösteri bitmeden beni sikmeni istiyorum, yoksa gece yarısına kadar azgınlıktan öleceğim."

Şimdi tamamen çok olan ben oldum. Tentaküllerim kıvrılıyor, onu istiyor, onun içine girmek istiyordu. Ya da onun içimde olmasını...

"Acele etmemize gerek yok," diye fısıldadım, ama vücudumdan yayılan ısıyı hissedebiliyordum.

Daha da yaklaştı, dudakları neredeyse benimkilere değiyordu. "Beni istiyor musun?" "Hayal edebileceğinden çok daha fazla," dedim.

"O zaman korkuyor musun?"

Onun alaycı sözleri beni kükretmeye sevk etti.

"Sana dokunabilir miyim?" "Evet."

O izin verir vermez, kalçalarını tutup kaldırdım ve bacakları bacaklarımın üzerine gelecek şekilde kucağıma oturttum. Nefesini tuttu, gözleri büyüdü, ben de bileklerini tutup arkasına çektim ve bir elimle yerinde tuttum.

"Eğer acil bir durum olmasaydı, haftalarca sana kur yapardım," dedim sertçe. "Seni henüz çok iyi anlamasam da, bu ateşin sonunda anlayacağıma söz veriyorum. Söylesene, seni ne tür şeyler mutlu eder, Max? Seni teslim olmaya iten nedir?"

Gözleri yine büyüdü. "Boyun eğmek mi?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Benim boyun eğecek kişi olacağımı düşünmedin, değil mi?"

"Belki de

düşündüm." "Peki

şimdi?"

Onun penisini üzerimde hissedebiliyordum.

"Şimdi, kontrolü elinde tutmayı sevdiğin açık..." Dudaklarını yaladı. "Ne yapmam gerektiğini söylemelerini seviyorum. Tabii ki nazikçe."

"Benim türüm hakkında ne kadar bilgin var?" diye sordum.

"Şey, gezegeninizin çok güzel olduğunu ve hepinizin çok uzun boylu olduğunu biliyorum ve..."

"Peki ya benim cinsel organlarım? İnsanları iyi tanırım. İnsan anatomisi hakkında okumayalı uzun zaman oldu ama kesinlikle..." Onun pantolonunun düğmelerini açarken sözlerim kesildi. "...unutmadım..." Elimi içeri soktum ve onun penisini kavradım. "...unutmadım."

O inledi, başı geriye düştü. Dudaklarından sessiz bir küfür çıktı, kalçaları bana doğru sallanıyordu.

Onu bıraktım ve onunla oynadığım için bana attığı keskin bakışın tadını çıkardım.

"Göster bana," diye fısıldadı. "İstersen..."

Onu ayağa kaldırdım ve cüppemin etrafına uzandım, kumaşı biraz açtım kumaşı geri çekebilmek için cüppemin bir kısmını açtım. Ben kendimi ortaya çıkarırken o önümde dizlerinin üzerine çöktü.

kendimi ortaya çıkardım.

Boynuzlarım gibi turuncu uçlu iki koyu mor tentakel. Her birinin altında küçük vantuzlar vardı ve aralarında...

Eğilip üstteki tentakülü yukarı çekerek bir açıklık ve insan klitorisine benzeyen küçük bir yumru ortaya çıkardım.

"Vay canına," diye fısıldadı.

"Dokun bana," diye fısıldadım. "Keşfetmek istersen."

Dokunaçlar kendiliğinden hareket etti, üstteki dokunaçları bıraktığımda kıvrılarak onun eliyle yer değiştirdi. Yine, aramızdaki tek bir dokunuş bile beni inlemeye yetti. O beni keşfederken ben bankın kenarını sıktım.

Dokunağın dibindeki küçük çıkıntıyı nazikçe daireler çizerek okşadı ve ben inledim.

"Bu klitoris gibi mi?" diye sordu.

"Evet," diye nefes verdim.

"Peki ya senin... tentaküllerin..."

"Penis gibidir. Orgazm olduğumda, uçlarından sıvı çıkar." Max dudaklarını yaladı. "Peki bu açıklık..."

"İnsanlarda vajinaya benzer mi..."

Yumuşak bir uğultu çıkardı. "Vücudun, insanların hayal edip seks oynacağına dönüştürdükleri şeylere benziyor."

O üst tentakülü kavrayıp elini yukarı aşağı kaydırırken ben kıkırdandım. Zevk içimi kapladı, daha ileri gitme dürtüsüyle mücadele ederken nefesim kısaldı.

Bir ipin ucunda asılıyım.

"Eğer başlarsak, durmayız," dedim boğuk bir sesle. "Akşamın bitmesini beklemeliyiz. Gerekirse ben gidebilirim."

"İstersen bize katılabilirsin," diye mırıldandı. Tentakülümü bir an daha tuttu, sonra dikkatlice bıraktı ve alt dudağını ısırdı. "Bir şekilde, birkaç saat bekleyebiliriz."

"Ve sonra uyumayı planlamadığını umuyorum." "Kesinlikle planlamıyorum..."

"Seni evime götüreceğim," dedim. "Kristal Vaha güzel, ama benim evimin mahremiyeti daha iyi olur." Bornozumu çektim ve kıyafetlerimi düzelttim.

O nefes verip bana gülümsedi. Bir tutam saç gevşemiş, sıcak okra rengi tenine kıvrılmıştı. Elimi uzattım ve nazikçe geriye doğru taradım.

Bu akşam ikimiz için gerçekten farklı bir hal almıştı.

"Birlikte halka açık bir yerde olabilir miyiz, yoksa ikimiz de azgın birer enkaz mı olacağız?" diye alay etti.

"Azgın birer enkaz. Benim tentaküllerimi saklamak senin aletini saklamaktan daha kolay."

"Üyem," diye alay etti. Ayağa kalktı ve ellerini vücudunda gezdirdi.

"Sanırım hayatta kalacağız. Şovun geri kalanının tadını çıkarmaya çalışalım."

BÖLÜM 3

Ay Köprüsü

MAX

İkimiz için de işkence gibiydi.

Gösteri bittiğinde ateşim çıkmış gibi hissediyordum. Sahne ve sahne arkası temizlendi ve herkes muhteşem ilk performansım için beni tebrik etmek için etrafımda toplandı. Moss birkaç metre uzakta durmasına rağmen her yerde onun varlığını hissedebiliyordum.

Madam Moonie pahalı bir şampanya şişesi açtı ve herkese köpüklü kadehler doldurdu.

“Her zamanki gibi gösteri büyük başarıydı. Tüm sanatçılara ve tabii ki ekibimize teşekkürler. Bu mekanın zorlukları olduğunu biliyorum ama önümüzde güzel haftalar bizi bekliyor. Başarımıza!”

Herkes alkışladı ve kadehlerini tokuşturdu. Stella, ikimiz de kadehlerimizi boşaltırken omuzlarımı sıktı.

“Resmi görevliyle mi gidiyorsun?” diye fısıldadı. “O kadar belli mi?” diye fısıldadım.

"Zin onlara rastladı," dedi. "Xem," dedim. "Xe, xem, xyr."

“Oh! Teşekkürler,” dedi. “İyi ki söyledin. Zin, xe'nin *telaşlı* olduğunu söyledi.

Ve alınma ama şu anda berbat görünüyorsun."

"Ben her zaman berbat durumdayım. Artık her şey bitti, sahneden çıkacağım." Ona sarıldım ve yanağına öptüm, omzunun üzerinden Toras ve Zin'i gördüm. "Sanırım arkadaşların da seni bekliyor."

"Bekliyorlar," diye kıkırdadı. "İyi eğlenceler, dikkatli ol."

Hızlıca vedalaştıktan sonra, Moss'u aramak için başımı kaldırdım. Xe su kenarında sabırla bekliyordu. Xe'nin yanına gittim ve başımı geriye doğru eğerek xyr'nin bakışlarıyla buluştum. "Hazırım. Çantamı almam lazım..."

Xe hafif bir gülümsemeyle çantayı kaldırdı. "Aldım."

"O zaman odama gidelim, çantanı bırakalım, ben de giyecek başka şeyler hazırlayayım."

"Giysiye ihtiyacın yok."

Xe'nin sözlerinin bu kadar cinsel bir anlam taşıdığını bilmiyordum, ama ikimiz de öyle hissettik.

"Sen git, ben de sana yetişirim. Benim evime gitmek için farklı bir ulaşım aracı kullanırız..."

Xe'nin tam olarak ne demek istediğini anlamadım, ama soracak durumda da değildim. İkimiz, vahayı çevreleyen kenardan, dev bir katedral gibi üzerimizde yükselen, karmaşık güzelliğiyle tamamlanmış devasa ağaçlardan birine doğru ilerledik. Güneşler çoktan batmıştı, gökyüzü sayısız yıldız ve iki ayın ışığıyla parıldayan derin bir maviye bürünmüştü. Büyüyen kristaller, görebilmemiz için yeterli ışık yayıyordu.

Girişten geçtik ve üçüncü kata çıkan spiral merdivenlerden yukarı çıktık. Adrenalinle dolmuş, taze ve güçlü bir şekilde odama koşar gibi gittim. Performansın verdiği heyecanla zaten coşmuştum, ama Moss ile aramda olanlar tamamen farklı bir şeydi.

Kapının kilidini açtım ve ikimiz de içeri girdik. Moss, boynuzlarını kapıya çarpmamak için dikkatlice başını eğdi. Odamın ne kadar dağınık olduğunu acı bir şekilde fark ettim. Odanın dekorasyonu çok doğaldı ve her yere dağılmış rastgele parıltılar, kostüm parçaları, payetler ve botlarla büyük bir kontrast oluşturuyordu.

"Dağınıklığı boş ver," diye mırıldandım ve çantasını elimden aldım.

O sabırla beklerken, ben odada koşturup çantamdaki her şeyi yatağın üzerine döktüm ve temiz olduğunu düşündüğüm diğer kıyafetleri çantaya tıktırdım. Banyoya gidip küçük bir kozmetik çantası aldım ve aynada kendime bir bakış attım.

Gerçekten bir uzaylıyla kaçmak üzereydim çünkü ikimiz de azmıştık ve tek çözüm sevişmekti.

Nefes al. Bu, hayatında yaptığın en çılgın şey değil ki.

Birçok kez düşüncesiz kararlar vermiştim. Ve bu gerçekten kötü bir fikirse, Madam Moonie veya Stella bir şey söylerdi...

Cinsel çılgınlığın sınırında olduğumuzu hissettim, ikimiz de teslim olmaya yalvarıyorduk. Sanki içimde cinsel bir baskı oluşuyordu.

Ve ben rahatlamaya ihtiyacım vardı.

Siktir.

Kalan eşyalarımı toplayıp banyodan çıktım, hepsini çantama tıktırdım. Bu tek gecelik bir ilişki olacaktı... üç gecelik mi? Ne kadar sürerse sürsün, muhtemelen onu fazla görmeyecektim. Altı hafta burada kalacaktık, ama...

Bu düşünceleri kafamdan attım. Kendimi çok kaptırıyordum. Döndüğümde Moss tam orada duruyordu. Omuzlarımı nazikçe tuttu beni sabit tuttu.

"Şu anda çılgınca vızıldayan küçük bir arı gibisin," dedi Moss yumuşak bir sesle. "Sen istemedikçe seni ısırmayacağıma söz veriyorum."

Hareket etmeden, kalbimin göğsümden çıkmasını engellemeye çalıştım. Xyr'ın bakışlarını yakaladım, sakinleşmeme izin verdim. "Böyle bir şey yapmayalı uzun zaman oldu."

"Benim için de," dedi Moss. "Bu sıcakta bile... Gitmek istersen gidebilirsin. Seni tuzağa düşürmeyeceğim ya da isteğin dışında burada tutmayacağım."

"Tamam," dedim, rahatlayarak.

Xe gülümsedi ve çantamı uzanıp aldı. "Benimle gel. İnsanların pek görmediği Arborian seyahat yöntemini kullanacağız. Evim buradan yaklaşık yarım saat uzaklıkta."

"Harika," dedim. "Hazırım."

Ne bekleyeceğimi tam olarak bilmiyordum, ama Moss'un beni sırt çantası gibi sırtına alıp karanlıkta bir ağaca tırmanırken sıkı tutunmamı söylemesi beklediğim şey değildi.

İnsanlar böyle hareket edemezdi. Xem görünmez basamaklara basıyormuş gibi görüldüğü için hayatım pahasına ona tutundum. Xem'in hareketleri beni hayrete düşürdü ve korkuttu. Aşağıdaki kristaller kısa sürede yumuşak bir ışıktan ibaret hale geldi ve yukarıdaki aylar bize her şeyden daha fazla ışık sağladı.

Bazı ağaçların odaları vardı ve içlerinde yumuşak kehribar rengi yapay ışıklar parlıyordu. Tırmanmaya devam ettikçe, bunlar da hızla kayboldu.

Bu ağacın tepesine ulaşana kadar xe yavaşlamadı ve devasa dallardan birinin üzerinde yürümeye devam etti. Dal, bir güneş arabasını taşıyacak kadar genişti. Yaprakların bu kadar büyük olduğunu de fark etmemiştim. Rüzgar şiddetini artırdı ve xe ilerlerken Moss'un cüppesini dalgalandırdı.

Boynuzlarının uçlarının karanlıkta yumuşak turuncu ışıklar saçtığını fark ettim.

Buradan bu dünyanın manzarası, gece bile nefes kesiciydi. Belki geceleri daha da güzeldi. Yukarı baktım ve görebildiğim kadarıyla uzanan ormandaki her ağacın tepesini gördüm, uzaklarda kayboluyorlardı.

"Gözlerin benimkiler kadar tüm renkleri algılayamıyor, özellikle geceleri," dedi Moss. "Ağaçların arasında görünmez bir köprü var. Endişelenme."

Xe bunu açık havaya adımını atarken söyledi. Kısa bir çığlık attım, ama aşağıdaki yanardöner havuzlara yuvarlanmak yerine, Moss bizi görünmez yolun üzerinden kolaylıkla taşıdı.

"Kalbinin sırtında hızla attığını hissedebiliyorum," diye güldü. "Siktir git," diye şakacı bir şekilde mırıldandım.

Yine aşağıya bakma cesaretini buldum ve Moss'un gözlerinden görebilmeyi diledim. Göremediğim renkleri görmek, xe'nin gördüğü gibi gezegeninin güzelliğini gözlemlemek istedim.

İki ay birbirine yakındı, üçüncü ay ise gökyüzünün diğer tarafında, çok daha küçük ama yine de güzel bir şekilde dönüyordu. Moss yeni bir ağacın geniş dalına adım attı ve yürüyüşe devam etti.

"Beni taşıman gerektiği için üzgünüm," dedim.

"Seni taşımayı seviyorum. Aksi takdirde evime varmamız çok daha uzun sürerdi. Gördüğün gibi, ulaşım yöntemlerimiz biraz eski, ama... gezegenimizi kirletmek veya aşırı inşa etmek istemiyoruz."

"Nedenini anlayabiliyorum," dedim.

"Ulaşım durumu bu kadar kötü olmazdı, ama Madam Moonie, inatçı olduğu bilinen yeni insanlardan biriyle konuşmuş."

"Madam çok otoriter biridir. Ona karşı çıkanlar genellikle ezilir."

Moss güldü. "Anlıyorum. Çok güçlü bir kadın."

"Sanırım bir zamanlar bir Arborian ile çıkmıştı..."

"Olabilir. Birçoğumuz başka gezegenlere ve galaksilere taşındık. Ve başkalarıyla çiftleşince onlar da buraya geliyor."

Bir an için buranın benim evim olduğunu düşündüm. Ahşap ve yapraklarla dolu bir dünyada parıldayan altın bir ışık parçasıydım. Bunda yanlış bir şey yoktu, ama buraya uyum sağlayabilir miydim?

Neden bunu düşünüyorum?

Rüzgâr tekrar esmeye başladı, ama bu sefer yumuşak bir melodi getiriyordu. Kafamı kaldırıp dışarı baktım ve sesin nereden geldiğini merak ettim. Okarina sesi gibiydi.

"Rüzgar belirli ağaçların arasından geçerken bir şarkı yaratır," dedi Moss yumuşak bir sesle. "Çoğumuz bunun, uzun zaman önce aramızdan ayrılanların bizi rahatlatmak veya cesaretlendirmek için çaldığı melodi olduğuna inanırız."

Melodi sıcak ve yumuşaktı. Tekrar nefes aldığım da, kendimi daha da rahatlamış hissettim.

Moss ağaçtan ağaca geçti. Sonunda diğer Arboryalıları da geçtik ve bana tuhaf bakacaklarını sandım ama bakmadılar.

"Neredeyse vardık," dedi xe yumuşak bir sesle.

Bu bölgedeki ağaçların biraz farklı olduğunu fark ettim. Kristal Vaha'nın etrafındakilerden daha yayılmış ve daha büyüktüler. Daha fazla pencere ve açıklık vardı ve ara sıra içlerinde basit hayatlarını yaşayanları görebiliyordum.

"Çok geç saatlere kadar uyanık mı kalırsınız?" diye sordum.

"Üç Dünya günü döngüsüyle uyuyoruz," diye cevapladı. "İşin püf noktası, arkadaş gruplarındaki döngüleri senkronize etmek." Xe kıkırdadı ve ben gülümsedim.

Moss daha yukarı tırmandı ve ağaçtan neredeyse ayırt edilemeyen bir kapının önünde durdu. Avucunu pürüzlü kabuğa bastırdı ve kapı parlayarak açıldı. İçeri girdi ve beni indirdi.

Kapı arkamızdan kayarak kapandı ve ağacın duvarlarıyla birleşti. Işıklar otomatik olarak yandı ve evi aydınlattı. "Vay canına," diye fısıldadım, etrafa bakınarak.

Moss'un evi, doğal modernliğin mükemmel bir karışımıydı. Çok açık ama sıcaktı. Rahat görünümlü bir hamak ve minderli ahşap taburelerin bulunduğu bir oturma alanı vardı. Mutfak, ormanın geri kalanını gören şeffaf kapılı bir balkona açılıyordu.

"İki yatak odası ve bir banyo var." "Burası çok güzel," dedim.

Benim evim gemideydi. Metal, borular ve kostümlerden oluşan küçücük bir oda. Orayı seviyordum çünkü orası benimdi ve Galactic Gems'te yerimi hak etmişim, ama bu evi de çok beğendim.

"Acıktın mı?" diye sordu Moss. "Yemek yapabilirim. Yoksa uykun mu var? Duş almak ister misin? Su ister misin?"

Kollarımı xem'in boynuna doladım ve yüzümü göğsüne bastırdım. Moss yumuşak bir mırıldanma çıkardı ve çenesini başımın üstüne koydu.

Bu yakınlığın nereden geldiğini bilmiyordum, ama yine de xem'e sarıldım, xyr'nin varlığını hissederek ve içime çekerek.

"Düşün ne kadar büyük?" diye sordum.

"Açıklaması zor. Gösteririm."

Moss beni kaldırdı ve prenses gibi koridordan geçerek ağzımı açık bırakan bir odaya taşıdı.

"Ağacın ortasında nasıl kaplıcalar olabilir?" diye sordum.

Merkezdeki havuzdan, vahadaki suyla aynı parlaklıkta buhar yükseliyordu. Tavan kristallerle kaplıydı.

Moss gülümsedi. "Küçük dünyamızla gurur duymamı sağlıyorsun."

"Yatak odanı görmek istiyorum," dedim.

Xe döndü ve beni başka bir odaya taşıdı. Işıklar yandı, ortadaki devasa yuvarlak yatağın etrafında yumuşak bir kehribar rengi parıltı vardı. Yukarı baktım ve tavandan dalların çıktığını, yaprakların burada orada çiçek açtığını fark ettim.

"Güneş çıktığında buraya ışık giriyor," dedi Moss. "En sevdiğim oda burası."

"Nedenini anlayabiliyorum," diye fısıldadım.

Moss bir an hareketsiz durdu, sonra beni yatağa taşıdı ve kenarına oturttu. Xe'nin bornozunu tutup üstüme çektim. Xe ellerini yanlarıma koydu, dudakları benimkilerin üzerindeydi.

"Bu tam bir işkenceydi," dedim boğuk bir sesle. "Giyinme odasında sevişmeliydik."

"Durmazdık," diye Moss nazıkçe alay etti. "Benden sıkılacaksın, eminim."

O kadar emin değildim. Hayatımın en garip karşılaşmalarından biri olarak başlayan şey, ateşli, yeni ve çekici bir şeye dönüşmüştü.

Xyr'ın alt dudağından çenesine ve boynuna kadar uzanan koyu mor bir çizgi, dövülmüş altın kolyesinin arkasında kayboluyordu. Öne eğildim ve dilimin ucuyla xyr'ın alt dudağını izledim. Moss nefes aldığı anda, xe'nin keskin köpek dişleri olduğunu fark ettim, bu bana bir vampiri hatırlattı.

"Max," diye fısıldadı.

"Dokun bana," diye boğuk bir sesle söyledim. "Al beni."

Bastırılmış tüm tutku alev aldı. Moss gömleğimin önünü yakaladı ve yırttı, dudaklarımız birleşirken kocaman avuçları göğsümde dolaştı.

Sadece onun tadı bile sikimi sertleştirdi. Kalçalarımı yukarı doğru ittim ve vücuduna sürtündüm. Cüppeyi yakaladım ve çektim, ama Moss geriye yaslanıp cüppenin içine uzandı ve kumaşı açtı.

Cüppe aşağı kayarak xyr'in ayaklarının etrafında yere düştü. "*Lanet olsun,*" diye mırıldandım.

Moss'un cüppesini çok seviyordum. Ancak, cüppe xyr'nin kaslarını ve vücudunun gücünü gizliyordu, ki ben şimdi bunların üzerinde salya akıttıyordum. Moss başını eğdiğinde, xyr'nin boynuzları çok güzeldi ve bakışlarımı çekiyordu, sonra tekrar xyr'nin tentacle siklerine odaklandım.

Moss pantolonuma uzandı ve kolaylıkla açtı. Pantolonumu çıkardı, ardından giydiğim dar boxer'ı da çıkardı ve son giysilerimi de xyr'inkilerle birlikte yere yığıdı.

"Seni yiyip bitireceğim," diye mırıldandı.

"Lütfen," diye inledim. "Seni hissetmem lazım. Sana dokunmam lazım."

Moss eğildi ve beni öptü, önce nazikçe, sonra öpücükler şiddetli bir ateşe dönüştü, ikimizi de yakacak kadar.

BÖLÜM 4

Pollinai

MOSS

Vücudumun her parçası Max'i arzuluyordu. Bu, kelimelerle ifade edilemeyecek, düşüncelerimin ötesinde bir şeydi.

Öpüşürken dillerimiz birbirine dolandı ve ellerimi vücudunda gezdirerek avuçlarımın altında hissettiğim kaslarını hayranlıkla okşadım. Tentacle penislerim çoktan kendiliğinden ıslanmıştı, *pollinai'min* içine girmeye hazırды.

Sevgilim.

Max eğilip tentaküllerimden birini kavradı ve şaşkın bir inilti çıkardı. Nefes nefese öpüşmemizi kesip aramızdaki boşluğa baktım.

"Senin için hazırlar," diye fısıldadım. "Senin içine girmek için." *Seni*
senin

Bunu düşünsem bile söylemedim. İçgüdülerim neredeyse dayanılmaz hale geldi, içimdeki her şey Max'in içine girmemi istiyordu. Neredeyse acı içinde inledim.

"Hala kayganlaştırıcı lazım," dedi Max çabucak. "Çantamda var."

"*Sario*," mırıldandım.

"Ne anlama geliyor?" diye sordu.

Onu bırakırken kıkırdandım. "Anlamı... sikişmek mi? Sikişmek. Hemen dönerim." "Burada olacağım," dedi sinsî bir gülümsemeyle. Elini aşağıya kaydırды

ben odadan çıkarken elini sikine kaydırды ve birkaç kez okşadı.

Odanın koşarak çıktım ve Max'in çantasını buldum. Fermuarını açtım ve içine uzanarak şişeyi bulana kadar el yordamıyla aradım.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım ve duyabilecek olan herkese sessizce dua ettim.

Odama koşarken tentaküllerim kıvrılıyordu. İçeri girdiğimde donakaldım, dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

Max dört ayak üstünde, kıcı bana dönük duruyordu. Omzunun üzerinden bana baktı ve kaşlarını kaldırdı.

Düşük, sahiplenici bir hırıltı çıkardım ve ona koştum. Yağ şişesini açtım ve parmak uçlarıma bolca döktüm, sonra onun deliğine sürdüm. Parmak ucumu yavaşça içine soktum, onun nefesini kesmesini zevkle izledim.

"Siktir," diye inledi.

Onu alay etmeye devam ettim, kendimi çok hızlı gitmekten alıkoymaya çalıştım. Onu incitmek istemiyordum. Dokunaçlarım ilk başta biraz esnekti, ama boşaldığımda içinde sertleşiyorlardı.

"Bu küçük deliği dölleyeceğim," diye fısıldadım. Max bana şehvetli bir bakış attı. "Lütfen. Yapmanı istiyorum." "Biliyorum," diye mutlu bir şekilde iç geçirdim.

İçine bir parmak daha soktum, bir tentacle alabilecek kadar gerilene kadar ikisini birlikte çalıştırdım. Vücudu çoktan değişmeye başlamıştı, feromonlarıma tepki veriyor ve benim için hazırlanıyordu.

Aramızda çılgınlık yeni başlıyordu.

Kalçalarını tuttum ve arkasına yükselerek tentacülün ucunu ona bastırdım. Kendini hazırlamak için omuzları bir an gerildi, ama sonra ikimizi de bir zevk dalgası sardı.

Yavaşça ileri ittim. İçinde kıvrıldı, kendi kendine ileri geri hareket etti, vantuzları onu çekiyordu.

"Oh, lanet olsun," diye inledi.

Kalçalarını geriye doğru itti ve benim aletimi derinlerine batırdı. Ben onunla birlikte hareket etmeye devam etsem de, bir an için hareketsiz kaldı.

Alt tentakulum nazikçe testislerini kavradı ve çekmeye başladı.

"Tanrım!" diye bağırdı.

Kalçalarımı hareket ettirmeye başladığımda sesi evimde yankılandı, kendimi onun içine girip çıkmaya başladım. Onu tohumlarımla doldurmak, ona her şeyi tekrar tekrar vermek için çaresizce kükredim. Alt tentakulum onu sütünü emmeye devam etti, yakında onun da içimde olacağını hatırlatarak.

Beni saran zevk muazzamdı. Vücutlarımızda derin ve tatmin edici bir bağ hissediyordum. Daha fazlasını öğrenmek istedim. Onu hissetmeye *ihtiyacım vardı*.

Ciltlerimiz birbirine çarpıyor ve inlemelerimizle birleşiyordu. İnledim ve uçtan ve vantuzlardan sıvı damladığını hissettim. Bol miktarda ön sıvımla onu kayganlaştırıyordu.

"Daha sert," diye inledi. "Siktir, sikin içimde çok sıcak."

Vücudunun üzerine eğildim ve kollarımı beline doladım, ayağa kalkarken onu geri çekerek. Onu yerinde tutarken nefes nefese kaldı, kollarımı kalçalarının altına kaydırarak onu sikmeye devam ettim, onu daha derine ve daha derine alırken, aynı zamanda taşaklarını sıkıyordum.

Onu böyle görmek istedim.

Odanın köşesinde bir ayna vardı. Onu oraya taşıırken hareket etmeye devam ettim, yansımda birleşen vücutlarımızı izledim. İfadesi muhteşemdi, özellikle aynayı gördüğünde gözlerinin büyümesi.

"Siktir!"

Süt rengi sperm fişkırdı ve penisinin gövdesinden aşağı damladı.

Yavaşlamadım. Yavaşlayamazdım. Henüz değil, onu ilk kez doldurmanın eşiğindeyken olmazdı. Onu benim olarak işaretlemenin eşiğindeyken olmazdı. Tohumlarımı onun içine derinlemesine gömmek, içini benim *pollinai'm* olarak damgalamak istiyordum.

"Benim," diye homurdandım, ikinci tentakulumun testislerinden çıkarken, ucu deliğine doğru ilerlerken gözlerini dikip baktım.

Onları dışarı çektim ve sonra bir araya getirdim. Sert bir itmeye ikisini de onun içine ittim.

Zevk çılgınlıkları etrafımda yankılandı. Hareketsiz kaldım, ikimiz de nefes nefese kalmıştık.

"Durma," diye yalvardı. "Lütfen durma."

Onun menisinin kokusu beni daha da tahrik etti. Kokusu bana o kadar güçlü geliyordu ki, sanki bir uyuşturucu gibiydi. Vücudum kontrolü ele geçirirken gözlerimi kapatıp ona doğru pompaladım.

Benim. O benim.

Her itişte bu sözler kafamda yankılandı.

"Max," diye inledim.

Son bir itişle kontrolümü kaybettim. Zevk beni sararken nefes nefese kaldım ve boşaldım, tohumlarım onun içinde patladı. İnleyerek kendimi coşkuya kaptırdım. Ateşimizin alevleri söndü, ama sadece şimdilik.

Aynaya yaklaşırken o nefes nefeseydi, penisinin ucundan testislerine damlayan meninin izini izliyordu.

"İçimde çok fazla var," diye boğuk bir sesle söyledi. "Bu his..."

Sözleri kesildi, başını sallayarak tekrar inledi. "Bana ne oluyor?"

"Benim tohumum her şeyi daha yoğun hale getiriyor," diye fısıldadım. "Artık senin içinde olduğu için her orgazm çok daha zevkli olacak. Dayanıklılığın artacak ve saatlerce sevişsek bile hiç acı hissetmeyeceksin."

"Vay canına," diye mırıldandı. "Çok fazla fayda var."

Öyleydiler. Yavaşça içinden çıktım, spermimin ondan damlayıp ayaklarımın dibinde birikmesini tatminle izledim. Dokunaçlarım serbest kaldı, kaygan ve hala titriyordu.

"Bu inanılmazdı," diye fısıldadı.

Henüz bitirmemiştik. Onu yatağa taşıdım, üzerine çıktım, uzandım ve onu hareket ettirdim. Uyluklarını yüzüme getirip kıcını ağzıma çekince ciyakladı.

"*Moss—siktir!*"

O ellerini karnımın altına koyarken dilimi onun içine soktum. Onun içinde kendimin tadını aldım, o yüzüme binmişken vücuduna karşı inleyerek.

Öne eğildi, elini üst tentacle'ın etrafında kaydırды. Geri çekti ve bakışlarının benim açıklığımda olduğunu hissettim.

Dilimi daha derine soktum, parmak uçlarım kalçalarına gömüldü. Kontrolümü kaybetmemek için kendimi yavaşlatmaya zorladım. Ama o bunu zorlaştırıyordu, özellikle de beni keşfetmeye başladığında. Dilinin ucunu hassas küçük yumruğuma bastırdı ve ben çığlık attım, sesim onunla boğuldu.

Zevk içimi kapladı, dili klitorisimin etrafında daireler çizerek nabız gibi atıyordu. Homurdandım ve nefes almak için onu bir anlığına kaldırdım. O devam ederken, dili içime dalarken nefes nefese kaldım.

Sario. Bir an için, aynı anda hem ölüyor hem de yaşıyormuşum gibi hissettim, zevk o kadar yoğun ki nefes almayı bıraktım. Beni tatmin ederken gözlerimi sıkıca kapattım, her sinir uçum alev almıştı.

Tekrar boşaldım, tohumlarım sikimden fışkırdı. İki tentaclesinin tabanını kavradı, her damla spermimi yaladıktan sonra kaygan deliğime geri döndü.

"Seni sikmek istiyorum," diye boğuk bir sesle söyledi.

Ben de onu istiyordum. "Yapabilirsin," diye inledim.

Vücudumdan kaydı, döndü ve bana baktı. "Kayganlaştırıcı?"

Başımı salladım. "Gerek yok. Ben azgın ve ıslakım. Senin sikini içimde istiyorum, Max."

Nefesini verdi, vücudu terden parlıyordu. Bacaklarını uyluklarımın üzerine attı, bana bakarken bacaklarını açtı. Kahverengi gözlerinin arzuyla parlaması beni kıvrandırdı.

"Kaç kez boşalabilirsin?" diye fısıldadı.

"Sonsuza kadar," diye inledim. Altında kıvrıldım, çaresizlik binlerce karınca gibi içimde dolaşıyordu. "Ateş beni ele geçirdi. Beni sikmen *lazım*."

O da hafifçe inledi ve eğilerek, elini kaburgalarımın yanındaki yatağa koydu. Penisinin başını benim açıklığıma hizaladı ve alt tentacle tekrar testislerini sardığında nefesini tuttu.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordum.

Gözleri titreyerek alt dudağını ısırdı. "Evet," diye homurdandı. "Sik."

Penisinin başı bana bastırdı. Kalçalarını yavaşça indirdi ve içime girdi.

Uzun zamandır başka biri tarafından gerilmemiş olduğum için inledim. Onu içime alırken parmaklarım battaniyeye gömüldü, kanalım onun etrafında nabız gibi atıyor, onu mengene gibi sıkıyordu.

"Tanrım," diye boğuk bir sesle söyledi. "Çok iyi hissettiriyorsun, Moss."

Başını kaldırdı, kirpiklerinin arasından gözlerimle buluştu. Pürüzsüz teni hala parılıyordu, içime girerken inlemeleri benimkilerle karışıyordu.

Ben çığlık attım ve o donakaldı. "Hayır," diye homurdandım. "Hayır, durma. Siktir beni, küçük *tarax*."

Gözleri arzuyla parladı ve düşük bir homurtu çıkardı, bana bakarak beni sikmeye başladı, her hareketinde sikinin içeri girip çıkmasını izledi. Onun altında kıvranıyordum, vücudumda titreşimleri hissediyordum.

Daha önce hiç kızgınlık dönemi yaşamamıştım ama teorik olarak geçeceğimiz aşamaları biliyordum. Ve yakında, ateşli tutkusuna kapılacaktık, ardından ikimizi aynı anda titretecek orgazmlar gelecekti.

Ben boşalırsam, o da boşalacaktı. O boşalırsa, ben de boşalacaktım.

"Bu kızgınlık hakkında sana söylemem gereken şeyler var," diye nefes nefese söyledim.

Beni daha sert sikerken başını salladı, sikini içimde zonklatıyordu. "Ne olursa olsun, her şeye hazırım. Seni sikerken düşünemiyorum."

Yumuşak bir kahkaha attım, ama ben de zar zor düşünebiliyordum. Daha sert ve daha sert, içime girip çıkıyordu, homurtuları beni tahrik ediyordu. Tentakulum testislerini sıkıca kavradı, nazıkçe sıkarak, spermlerinin beni doldurması için onu teşvik etti.

Buna ihtiyacım vardı. O arzunun şiddetinden nefesim kesildi.

"İçime boşal," diye yalvardım. "Lütfen. Beni sperminle doldurmanı istiyorum. İçimde hissetmek istiyorum. *Lütfen, Max.*"

Uzun bir inilti çıkardı, kalçaları benimkilere daha hızlı vurmaya başladı. Sonuna geldiğini biliyordum. İkimizin de içinde şişen zevki hissedebiliyordum.

Max nefes nefese, son bir kez daha itti. Penisini içime derinlemesine gömdü, boşalırken inlemem onun inlemesine eşlik etti. Sıcak menisinin içime fişkırdığını hissettim, her damlasıyla beni doldurdu. Orgazmının yankısı içimde yankılandı, onun zevki benim zevkim oldu. Ona kapıldım, gözlerimi kapatarak onu içimde, etrafımda, benimle hissettim.

Yumuşak bir ses çıkardı, hafifçe titredi. Elimi uzattım, yüzünü avuçladım, gözlerimiz tekrar buluştu.

"Hislerimi tarif edecek doğru kelimeleri bulamıyorum." Yüzünü buruşturdu, nefesi hırıltıya dönüştü. Penisini içimde tekrar sertleşti. "Bu delilik. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

Çılgınlık, bunu tarif etmek için çok insani bir kelimeydi, ama beni gülümsetti. "*Sis*," diye fısıldadım.

Buna sis diyorduk. Orgazm sonrası sıcaklığın yarattığı coşku, ikimiz arasında daha da güçlenerek yoğun bir etki yaratıyordu. Dilimde hala kendi spermimin tadı varken, onun kokusunu içime çektim. İçimde daha derine doğru ilerleyen spermlerinin sıcaklığını hissederek dudaklarımı yaladım.

Bir parçam onun beni hamile bırakmasını istiyordu. Bu düşünce beni şaşırtarak düşük bir uğultu çıkardım. Aramızda bir çocuk olursa nasıl olurdu acaba?

Sadece sıcaklıktan, diye kendime yalan söyledim. Bu arzu sadece sıcaklığımızdan kaynaklanıyordu. Üreme arzusu çok güçlüydü, ama bir insan ve bir ağaç adamın çocuk yapabileceğinden bile emin değildim.

Max yine yumuşak bir itme yaptı. "Bu farklı bir işkence," diye mırıldandı. "Durduramıyorum."

"Yapma," diye homurdandım. "Kendinle savaşma."

O eğildi ve kalçalarını hareket ettirirken alt karın bölgeme bir öpücük kondurdu, penisini geri çekip tekrar içime girdi. Aramızdan uzandı, parmak uçları o tatlı noktayı tekrar buldu.

Bağırmanın tüm şehri uyandırmadan önce ağzımı elimle kapattım.

Aşkım. Pollinai'm.

Gözlerimden yaşlar süzülürken gözlerimi sıkıca kapattım, zevk beni boğuyordu. Bu çok fazlaydı. Çok fazlaydı, ama bu cehennem azabını dindirmek için yetmiyordu.

Bu sefer daha nazikçe içime girdi, her hareketi sert ve ölçülüydü, tüm bu sırada klitorisimi daireler çizerek okşadı. Beni alırken tentaküllerim kıvrıldı, onun içine geri girmek istedim.

Sonra. Sonra. Kendime söz verdim.

Henüz duramazdık. Şimdi duramazdık. Aklımız başımıza gelmeden her pozisyonda sevişecektik.

Beni sikerken vücudumu öpmeye devam etti. Orada yatarken, en saf zevkle karışmış her duyguyu hissediyordum.

"Moss?" diye fısıldadı. "Benimle gel."

İçime girerken klitorisimi daha sertçe daireler çizdi, orgazmlarımız giderek yükseldi ve tekrar birlikte boşaldık, o kadar tutkulu bir şekilde doruğa ulaştık ki bir an için kim olduğumu unuttum.

Bana yığıldı. Parmaklarımı saçlarında gezdirerek onu vücuduma bastırdım.

Çok farklıydık. Birçok yönden.

Ve yine de evren bizi bu gece ve sonraki birkaç gece, ikimizin de anlayamayacağı bir şekilde bir araya getirmişti.

"Duygularını hissedebiliyorum," dedi yumuşak bir sesle.

"Üzgün müsün?" "Hayır," fısıldadım. "Hayranlık duyuyorum."

Yavaşça başını salladı, kollarıyla beni olabildiğince sıkıca sardı.

"Seni pınarlarda sıkıkmak istiyorum," diye mırıldandım.

Başını kaldırdı ve kaşlarını kaldırdı. Yine, içimdeki penisi sertleşti.

"Acı çekiyor musun?" diye alay ettim.

"Hayır," diye homurdandı. "Bu sıcaklığın her şeyi değiştireceği konusunda haklıydın. Sanki sert kalmak için kullanılan bir ilaç olan *süper-v* almışım gibi hissediyorum..."

"Yavaşça içimden çık, baharda seni sikerim." "Ne romantiksin," diye alay etti.

Olabilirdim. Romantik olmayı severdim. O içimden yavaşça çıkarken bir an panikledim, farklı bir şey yapmalı mıydım diye düşündüm. Ona kur yapmamıştım, ona hiçbir şey hediye etmemiştim.

Bütün bunları hala yapabilirdim.

Ama bu sıcaklık bitene kadar değil.

O zamana kadar, o benim kollarımda sıkışmış ve siklerimi sürüyordu.

Benden kayarak indi ve elimi tutup beni yataktan çekti. Hızla yuvarlandım ve onu kaldırıp omzuma attığımda çığlık attı. Onu koridordan bahara doğru taşıırken, menisi uyluklarımdan damlıyordu.

"Boynuzlarını seviyorum," diye mırıldandı. "Boynuzlarımı mı?"

"Evet."

"Bana zevk veriyorlar, biliyor musun..."

Max, kaynak odasına girdiğimde şaşkınlık sesleri çıkardı. "Bence bunu keşfetmeliyiz, sence de öyle değil mi?"

BÖLÜM 5

Mor Sis

MAX

Hayatımda birçok kez seks yapmışım, ama hiçbiri böyle olmamıştı. Moss'la birlikte olmak, temel bir çiftleşme gibi hissettiriyordu; ikimiz, bir alıp bir vererek dans ediyorduk.

Xe beni sıcak su kaynağına indirdi, su etrafımızda dönüyordu. Yaptığımız dalgalarla birlikte hareket eden ışık parçacıkları vardı, bana Dünya'daki bazı plajlardaki biyoluminesan algleri hatırlattı. Başımı geriye eğdim ve tavana baktım, binlerce kristal bizim küçük görüntülerimizi yansıtıyordu. Ve sonra duvarları saran dallar vardı, doğal güzellikte bir mağara oluşturuyorlardı.

Moss dudaklarını omzuma bastırdı, eli boynumda nazıkçe kaydı. Sıkı bir tutuşuydu ve beni düşündüğümünden daha fazla tahrik etti.

"Moss," diye mırıldandım, xe bana dokunduğunda gözlerimi kapattım.

Havuz oldukça derindi. Ayaklarım ortada dibe değmiyordu ama Moss beni sıkıca tuttuğu ve tentakülleri bana süründüğü için bu önemli değildi.

Tüm tutku, yumuşak bir ateş haline dönüşmüştü. Xe beni dudaklarıyla keşfetmeye devam ederken, her dokunuş izini bırakıyordu. Nefes nefese dönüp bacaklarımı xyr'nin beline doladım. Elimi uzattım ve xyr'nin birçok boynuzundan birinin üzerinde avucumu gezdirdim.

Moss, neredeyse mırıldanır gibi yumuşak bir homurtu çıkardı. Bu ses, xyr'in göğsünden yankılandı. Xyr'in gözleri yine değişmiş gibiydi, nefesimi kesen mor bir tonla parladıktan sonra tekrar karardı.

"Gözlerin," diye fısıldadım.

Xe başını salladı. "Renkleri bazen değişir."

"Vay canına," diye saygıyla fısıldadım. "Çok güzelsin." Moss kızardı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet," diye mırıldandım, dudaklarımı xyr'nin dudaklarına bastırarak.

Xe beni öperken gülümsemeye devam etti. Xem'e karşı iç çekerek, uzanıp parmaklarımı uzun saçlarına doladım. Tentaküllerinden birinin ucunun tekrar bana bastırdığını hissettim, içime girerken nefesim kesildi.

Yukarı doğru kıvrıldım, bir nefes çekerek aşağıya doğru battım ve Xe'yi daha fazla içime aldım. "Siktir," diye inledim.

Zevk bitmek bilmiyordu. Hareket ederken Xe'nin etrafında titredim, hareketlerimiz nazikti. Su etrafımızda çırpınıyor, ısıldayan parçacıklar dönüyordu.

"Böyle sonsuza kadar kalabilirim," diye iç geçirdi Moss.

Başımı salladım, tentacle daha derine girerken çığlığım etrafımızda yankılandı. İkincisi de katıldı, nazikçe beni yokladıktan sonra içime girip içime daldı.

Boynunu öptüm, onu ısırma dürtüsüne karşı koyamadım. Dişlerimi derisine batırdığımda Moss düşük bir hırıltı çıkardı, öpüp ısırarak ulaşabildiğim her yere izler bıraktım.

"Küçük dişlerin çok keskin," Moss gülerek, bana daha sert girerek. "Isır beni," mırıldandım. Xem'in keskin dişlerinin bana batacağını düşünerek sikim sertleşti.

"Acıyı seviyorum." "Öyle mi?" diye mırıldandı.

Başımın arkasını kavradı, beni geri çekerek boynumu ortaya çıkardı. Xe eğilip cildimi hafifçe, şakacı bir şekilde okşarken inledim. Beni delirtiyordu.

"Moss," diye inledim.

Xe kıkırdadı. "Yalvar bana."

Kükremeyle çaresiz inilti arasında bir ses çıkardım. Xyr'in tentakülleri içimde pompalıyordu, sikim aramızda zonkluyordu.

"Lütfen," diye boğuk bir ses çıkardım. "Lütfen, lütfen, lütfen ısır beni." Dişleri boğazımı sıyırdı.

Xe'ye karşı direndim, bunu talep ettim. "Lütfen!"

"Acıtacak," diye fısıldadı.

"*Siktir et, ısır beni.*"

Xe bana gülümsedi. Dilinin ucu beni yavaşça okşadı, alaycı bir şekilde.

"Moss," diye bağırdım. "Tanrılara yemin ederim..."

Xyr'ın dişleri boynuma saplandı, acı, ikimizin içinden akan akılsız zevkle ani bir tezat oluşturdu. Çığlık attığımı emin değildim,

Çünkü dişlerini bana batırđıđı anda o kadar şiddetli boşaldım ki, her şeyin hissine kendimi kaptırdım.

Moss emdike inledi. İçimde boşaldığını hissettim, daha sert ısırırken beni döllüyordu. Tırnakları sırtımı tırmaladı ve ben tekrar inleyerek kıvrıldım.

Nefes nefese kalırken dişlerini benden çekti. Dudakları kanla ıslanmıştı, dilini kullanarak kanı sildi.

"Tekrar," diye boğuk bir sesle söyledim.

Moss homurdandı ve beni kaldırdı, tentaküllerini çekip çıkardı. Beni havuzun kenarına taşıdı ve eğdi, vücudumun üzerine eğilip tekrar içime girerken omzuma dişlerini geçirdi.

Yine ığlık attım, gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. "Siktir!" diye bağırdım, ama daha fazlasını istiyordum. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Aramızdaki sisin etkisine kapılmışım ve bunun bitmesini istemiyordum. Tentacles beni acımasızca sikti, Moss ısırırken içeri girip çıkıyordu, beni xyrs'ın malı olarak işaretliyordu. Kendimi xyr'ın seks oyuncağı gibi hissediyordum, beni tutan ve kullanan xyr'ın gücü beni yeni bir şekilde tahrik ediyordu. Böyle sikilmenin hissini seviyordum, xe içeri girip çıkarken vücudum kolaylıkla tutuluyordu.

Beni bıraktı, dilini ısırık izlerinin üzerinde hevesle gezdirdi. "abuk iyileşir," diye mırıldandı Moss, tekrar yalayarak.

"O zaman beni daha fazla ısırırsın, değil mi?" diye homurdandım.

Moss burnunu çekti. "Acıyı seviyorsan, başka aletlerim de var."

Omzumun üzerinden baktım, gözlerim fal taşı gibi açıldı. Ne demek istediğini merak etmiştim.

"Seni tekrar dolduracağım, sonra yıkanıp seni yatağa götürereceğim," dedi Moss. "Birkaç saatlik de olsa dinlenmen lazım."

"Belki uyurken beni sikerim," diye fısıldadım.

Moss homurdandı ve kalçalarını ileri itti. "Sen de ister misin?"

"Evet," diye itiraf ettim, xe beni daha sert siktiği için inleyerek.

"Uyandığımda senin beni kullanmanı istiyorum. Nasıl istersen."

"Bunu yapabilirim," diye inledi Moss. "Emin misin?" "Kesinlikle eminim."

Bu çok uzun zamandır benim arzumdı, hiç istememiştim ama Moss'la birlikte bu kolay bir istek gibi geliyordu. Hiç tatmadığım tüm fantezilerim su yüzüne ıktı, Moss son bir kez daha beni doldururken düşüncelerim dolaşıyordu.

Xe ellerini havuzun kenarlarına dayadı, nefes nefeseydi. Sessizliği hissettim ve xe'nin de hissettiğini biliyordum. Şehvetin arasında birkaç saniyelik berraklık.

Moss boynumun arkasını öptü ve sonra yavaşça çıktı. "Sen mükemmelsin, küçük *tarax*."

"*Tarax* nedir?" diye sordum.

Xe güldü ve havuzun karşısına geçti, kısa bir süre dışarı çıktı ve banyo bombası gibi görünen bir şey ile geri döndü. Onu havuza attı ve köpürmeye başladı.

"Bu vücudumuzu temizleyecek," dedi Moss. "*Tarax*, vahada nadiren açan bir çiçek türüdür. Bana onun kokusunu hatırlatıyorsun. Çok güzel bir çiçek ve benim de en sevdiğim çiçek."

Kızarak döndüm ve sırtımı havuzun duvarına dayadım, oturmak için bir çıkıntı buldum. Moss bakışlarımı karşıladı ve bana yumuşak bir gülümseme sundu.

"Bir an için düşünebilirim," dedim.

"Bir an için, ben de."

Sadece onu daha fazla tanımak istediğimi düşünebildiğim için zorlukla yutkundum.

Moss havuzun ortasına adım attı ve tamamen suya daldı, boynuzları suyun altında kayboldu. Yüzeyin altında turuncu uçlarını hâlâ görebiliyordum.

Aynı şeyi yapmaya karar verdim ve suya daldım, parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim. Su cildimde karıncalanma hissi yarattı, sıcak bir kaynak olmasına rağmen beni serinletti. Moss da su yüzüne çıkarken ben de suya çıktım ve gözlerimi sildim.

"Saçların çok uzun," dedim hayranlıkla. "Fırçan var mı? Fırçalamamı ister misin?"

Moss bir an bana baktı ve sonra ifadesi yumuşadı. "İstersen," diye fısıldadı, sesi kısılmıştı.

"Sorun olmaz mı?" diye sordum. "Bunu sormamalı mıydım?" "Bu çok özel bir şey," diye açıkladı Moss. "Ama sen su içip bir şeyler yedikten sonra yapmanı isterim."

su içip bir şeyler yedikten sonra yapmanı isterim."

Sanki işaret vermiş gibi, midem guruladı. Saatin kaç olduğunu bilmiyordum, ama bu hayatımın en uzun günlerinden biri olmalıydı.

"Yemek, su, saçımı taramak, uyumak ve sevişmek," dedim, bir liste yaparken. Moss gülümsedi ve başını salladı, havuzun merdivenlerine gidip çıktı.

Onu takip ederek merdivenlere doğru yüzerken vücuduna hayranlıkla baktım. Moss, benim kesinlikle yapamayacağım bir şekilde vücudunu salladı, cildi tamamen kurudu ama saçları hala nemliydi

benim asla yapamayacağım bir şekilde salladı, cildi tamamen kurudu ama saçı hala nemliydi.

"Ben öyle kurulanamam," diye homurdandım.

"Oh. Hmm. Bir bez bulayım. Burada kal." Moss bir an için kapının ardına kayboldu ve sonra kendisine ait temiz bir bornozla geri geldi. "Bu iş görür sanırım."

Xe beni bornozla sararken gülümsedim ve çabucak kurulandım. Xyr'ın kokusunu içime çekerek gözlerimi kapattım ve yumuşak bir mırıldanma çıkardım.

Yorgunluğun etkisini hissetmeye başlamıştım. Bunun altında yine o şehvetli heyecan vardı, ama...

Xe beni kucaklayıp koridordan geçerek mutfağına taşıdı. Xe beni tezgahın üzerine oturtup su getirdi ve bir bardak verdi. Xe yiyecek ararken ben suyu içtim.

"İnsanlar ne yer bilmiyorum," diye mırıldandı Moss.

"Arborianlar ne yer?" diye sordum.

"Çoğunlukla bitki ve balık. Ah, işte işe yarayabilecek bir şey."

Gümüş renkte, üzerinde soluk yazılar olan bir paket çıkardı. O paketin ne kadar zamandır dolabında olduğunu sormayacaktım. Paketi alıp kaşlarımı kaldırarak tarihi kontrol ettim. Yarın sabaha kadar beni doyuracak bir çubuktu, gemide çok taşıdığımız bir şeydi. Ambalajını açıp ısırđım, tadı hala taze olmasına şaşırdım.

"Yarın bir ziyafet sipariş edeceğim," dedi Moss. "Eğer senin için de uygunsa."

"Evet," dedim. "Yarın bütün gün sevişip, yiyip, içebiliriz. Bir sonraki provam birkaç gün sonra. Bu çok iyi oldu."

"İyi. Yarın işyerini aramam gerekecek, ama onlar anlayacaktır."

"Olanları onlara anlatacak mısın?" diye merakla sordum.

"Evet. *Sporev'e* girmek istem dışı bir şey. İzin alacağım. Ben olmadan da işleri gayet iyi yürür."

Hızlıca yemeğimi yedim, suyumu içtim ve Moss'u yatak odasına kadar takip ettim. Moss tahta tarak gibi bir şey aldı ve bana uzattı. İkimiz yatakta oturduk ve parmaklarımı xyr'ın saçlarında gezdirdim, saçlarının ne kadar ipeksi olduğunu hissettim. Xyr'ın kasları sert ve belirgindi, saçları ise uzun, yumuşak ve kesinlikle muhteşemdi. Tarakla saçlarını nazikçe taradım.

Moss mutlu bir iç çekişle, ben her bir tutağı taramaya devam ederken mırıldandı.

"Beni uyandırıp sikebilirsin, unutma," diye alay ettim, saçlarını taramayı bitirirken.

Tarakı kenara koydum, xyr aldı ve xyr'in komodininin üzerine geri koydu.

"Uyku zamanı. İçinde benim spermim ve feromonlarım varken bile vücudun yorgun olmalı."

Battaniyenin kenarını tutup geri çektim ve yerime yerleştim. Moss yanıma sürünerek geldi ve beni vücuduna çekti. Yüzümü boynunun kıvrımına gömdüm ve ona gülümsedim.

Heyecandan midem kasıldı. İronik olarak, uykuya dalmak istememin sebebi, Moss'un beni sikerek uyandırmasıydı.

Moss yumuşak bir homurtu çıkardı. "Şu anda bile zihninin ne kadar kirli olduğunu hissedebiliyorum. Uyu, küçük *tarax*."

Sırıttım, ama haklıydı.

Gözlerimi kapattım ve kokusunu içime çektim. İlk performansım ve Moss arasında hayatımın en güzel gecelerinden birini geçirmiştım.

Artık gerçek bir burlesk sanatçısıydım.

Bunu sindirdim ve kısa sürede yıldızlara doğru süzölmeye başladım.

BÖLÜM 6

Zzz

MOSS

Bir insanın uyumasını dinlemek benim için yeni bir deneyimdi. Henüz benim uyku döngüm değildi, bu yüzden Max'in yanında birkaç saat uzandım ve yüzümde aptal bir gülümsemeyle onun yumuşak horlamalarını dinledim. Vücudum aralıklı olarak ısınır, ateşim yükselir ve iradem sadece bir parça güçle kontrol altında tutulurdu.

Max'in uykuya ihtiyacı vardı. Onu daha sonra uyandıracaktım, ama şimdilik...

Onun kokusunu içime çektim ve onu uyandırmamaya dikkat ederek yataktan yavaşça çıktım. Gece elbisemi alıp giydim. Odamdan çıkıp koridorda sessizce ilerleyerek küçük ofisime girdim ve kapıyı dikkatlice kapattım. Tentaküllerim serbestçe kıvrılıyordu, ondan uzak olmak beni gerginleştiriyordu.

Sadece birkaç mesaj göndermem gerekiyordu, sonra yatmaya dönecektim. Oturdum ve iletişim sistemi açıldı, bildirimlerin sayısı beni iç geçirtti.

Parmağımı masamdaki pedin üzerine bastırdım ve ekran açıldı, karanlıkta parıldayan sanal bir alan.

"Bildirimleri aç" diye emrettim.

Konseyden bir mesaj ve ardından Dio'dan birkaç mesaj vardı. Kaşlarımı çatıp mesajlardan birine tıkladım, zihnimde bir dizi alarm zili çalmaya başladı.

Dikkat Moss:

Neden Galaktik Mücevherler için fon ayırmaya çalışıyorsun? Onların zararlarından biz sorumlu değiliz! Her şeyi mükemmel bir şekilde hallettim, ama sen müdahale ettin!

NEDEN ONLARIN GÖSTERİSİNE GİTTİN?

Dio

Galactic Gems'in gösterisine gittiğim için açıkça çok kızmıştı.

Okumaya devam ederken bir dizi küfür duyuldu. Bu mesaj birkaç mesajdan sadece biriydi.

"Neler oluyor?" diye fısıldadım, kaşlarımı çatarak.

Bunun onu neden bu kadar kızdırdığını anlayamıyordum. Dio ekibime yeni katılmıştı ve bu duruma verdiği tepkiyi hiç beğenmedim.

Kafamı salladım ve yeni bir mesaj açtım. Dio'nun tüm mesajlarını, kınama için onay alınması amacıyla konseye ek olarak ekledim. Mesajı gönderdikten sonra, *sporev'imi* ve döndüğümde Dio ve burlesk grubuna ödenmesi gereken ödemeleri takip edeceğimi bildiren başka bir mesaj yazdım.

Cevap beklerken dudaklarımı sıkı sıkı kapattım. Dio'nun birkaç mesajını daha okudum, hepsi de giderek daha öfkeli hale geliyordu. Özellikle de ona cevap vermemiştim.

Ve kesinlikle mesajla cevap vermeyecektim. O tonla.

Konseyin yanıtı hızlı ve kısaydı: zamanımın tadını çıkar ve başka bir şey için endişelenme.

Omuzlarımı silktim ve sandalyeme yaslandım, zihnimde yine Max vardı. Dio'nun benim grubu desteklememden bu kadar rahatsız olması beni sinirlendirmişti. Dio daha önce hiç şiddet uygulamamıştı, bu yüzden kendimi sakinleştirmeye çalıştım.

Dokunaçlarım zonkluyordu. Aslında tüm vücudum parçalanıyormuş gibi hissediyordum. İnleyerek ayağa kalktım, ofisten çıkıp yatak odama geri döndüm, bir tazi gibi Max'in kokusunu takip ederek. Kapının eşiğinde durup çıplak göğsünün inip kalkışını izledim.

İnlememi bastırdım. Ağzım sulandı ve bornozumu çıkarıp yatak odamın köşesine oturmaktan kendimi alamadım. Buradan onu mükemmel görebiliyordum.

Sario. Alt dudağımı ısırdım. Kanının hatırası geri geldi, içimde yaşayan ilkel, canavarca kısmı alaycı bir şekilde uyandırdı, tekrar tüketmek ve çiftleşmek için bekliyordu.

Max. Elimi üst tentakülümün tabanına kaydırıp kendimi kavrayıp okşarken, adı içimi deldi. Vantuzlar avucumu çekerek, yukarı aşağı hareket ederken yumuşak öpücükler bırakıyordu, onun önümde diz çökmesini diliyordum.

Sadece onun önümde olduğunu, tatlı ağzının emdiğini düşünmek bile... "*Sario*," diye homurdandım.

Onu henüz uyandırmak istemiyordum. Gözlerimi kapattım, ağır başım geriye düştü ve kendimi okşamaya devam ettim.

Yumuşak bir inilti odada yankılandı.

Gözlerim birden açıldı ve Max'e baktım. Hala uyuyor gibi görünüyordu, ama o ses...

Merakla ayağa kalktım ve yatağın kenarına gidip ona baktım. Dudaklarından başka bir inilti çıktı, uykusunda hareket ederken nefesleri hızlandı.

Rüya mı *görüyordu*?

İnsanların çok canlı rüyalar görebildiğini, uyurken beyinlerinde görüntüler canlandığını duymuştum. Böyle bir şeyi hiç yaşamadığım için hayal bile edemiyordum.

Battaniye kalçalarının etrafında duruyordu, göğsü çıplaktı. Ona dokunma isteğiyle mücadele ettim, ama çabucak yenik düştüm.

Bana uyanmak istediğinde kullanılmak istediğini söylemişti.

Dokunaçlarım arzuyla zonkluyordu. Nefesimi içime çektim, her saniye irademin parçalandığını hissediyordum.

Onun meme uçlarından birine uzandım, parmak ucumla nazikçe daireler çizdim. Onunla oynamaya devam ederken kokusu çok güçlüydü, nefesinin kesilene kadar her iki meme ucunu da okşadım. Bakışlarım battaniyeye ve onu kaldıran şişkinliğe kaydı.

Artık duramazdım. Titreyerek, hareketlerimi sessiz tutmaya çalışarak yatağın etrafından dolaştım ve dikkatlice geri tırmandım. Yanına uzandım ama o kıpırdamadı.

Kolumu sırtının altına kaydırdım ve aynı anda onu çekip döndürdüm, vücudumu onun vücuduna yasladım. O da pozisyonunu ayarladı, ama sonra nefesi derinleşti.

Uyuduğundan emin olana kadar bekledim.

Ön sıvı tentaküllerimi kayganlaştırdı. Varlığımın her anında onu arzuluyordum.

Dikkatlice vücudumu ona bastırdım ve bacaklarını hafifçe kaldırdım. Dokunaçlarım çoktan ona uzanmıştı, biri testislerini sararken diğeri girişini yokluyordu.

Uzun bir inilti uykuyla karışmıştı.

"Rüyana devam et, küçük *tarax*," diye homurdandım.

Dokunaçlarım yeterince kayganlaşmıştı, ucu içeri girdi. Yavaşça hareket ettim, kalçalarımı onun kıkına dikkatlice sallarken inleyerek.

Gözlerimi kapattım, etrafımda titreyen vücudunun hissini içime çekerek, içeri girip çıkarken beni kavrayan hissini içime çektim. Onu nazıkçe çalıştırdım, onu alırken göğsümde düşük bir homurtu yankılandı.

"Beni hissedebiliyor musun?" diye fısıldadım, o kadar sessizce ki beni duyamayacağından emindim. "Eşinin seni siktiğini hissedebiliyor musun?"

Eş.

Bir anlık korku hissettim. Kelime o kadar doğal bir şekilde ağzımdan çıkmıştı ki, yanlış gelmedi. Hatta doğru gelmişti.

Bunun için çok erkendi. Bilmek için çok erkendi.

İçinde kaldıkça kontrolümü kaybederek inledim. "Max," diye fısıldadım boğuk bir sesle.

Bana ne yapıyordu? Onun dokunuşuyla, onun içinde olmakla ve onun bunu istediğini bilmekle kendimden geçiyordum. Daha sert ittim, onu alırken nefes nefeseydim.

İnlemesi daha yüksek çıktı ve kaslarının gerildiğini, vücudunun hareket etmeye başladığını hissettim. hareketlenmeye başladı.

Hırıldadım ve onu karnının üstüne çevirip üstüne çıktım. Nefes nefese kalarak arkamda, ben tamamen içine girerken çığlık attı. "Siktir," diye uykuyla inledi. "*Evet*. Siktir beni."

Uykulu mırıldanmaları beni doruğa çıkardı. Onu daha sert sikmeye başladım, onu defalarca alırken inleyerek, tekrar tekrar içine girerek.

Yatağa karşı direndi, vücudu altımda titriyordu.

Onunla bunu sonsuza kadar yapabilirdim. Onu sikerken tüm gücümün geri geldiğini hissettim, zevk dalgaları vücudumu sardı. Coşku beni sardı, vücudu beni ele geçirdi.

Eğildim, tentaküllerim onun içine girip çıkarken omurgasını öptüm.

"Moss," diye bağırdı. "Sik! Daha sert!"

"Daha sert yaparsan yatağı kırabilirim," diye homurdandım. "Kır," diye boğuk bir sesle söyledi.

Kaslarım güçle dalgalandı. Uzanıp başımı başlığa dayadım ve onu içime aldım. O inledi ve orgazmının içimden geçip beni *parçaladığını* hissettim.

Beni uçurumun kenarına itti.

Kendimi durduramadım. Boğazımdan bir çığlık atarak, bir kez daha içine girdim ve boşalırken onu doldurdum.

Nefes nefese, altımda kıvranıyordu. Onu yerinde tutarak gözlerimi kapattım. "Tanrım," diye mırıldandı uykulu bir sesle. Karanlık bir kahkaha attı ve altımda gevşedi.

altımda. "Beni hep böyle uyandır, hmm?" "İyi misin?" diye sordum.

"İyi mi miyim? Seni beni döllediğini hayal ediyordum ve senin tentacle siklerin kıcımda uyandım. Evet, iyiden de öteyim. Harikayım."

"*Harika*." diye tekrarladım.

Ne garip bir kelime. Başını çevirip bana gülümseyerek baktı.

gülü

mse "Seni kirli küçük sürtük," diye alay ettim ve di. yanağına öptüm. "Kesinlikle öyleyim," dedi ve kalçalarını geriye doğru itti.

Düşük bir homurtu çıkardım. O yan yattığında içinden çıkıp geri çekildim ve zonklayan penisinin ve karnının üzerine bulaşmış menisi ortaya çıktı.

O itiraz etmeden eğildim ve dilimle süt rengi sıvıyı yaladım. Her damlayı yalarken, daha fazlasını isteyen bir açlık içinde, parmaklarını battaniyeye gömdü.

Onun sperminin tadı şu anda benim için bir uyuşturucu gibiydi. "Oh," diye inledi, ben onun sikini ağzıma alırken.

Onu emmeye devam ederken yatağa uzandım, bir süre böyle kalmaya kararlıyım. Elini uzattı ve boynuzlarımdan birini okşayarak beni şaşırttı.

Zevk dalgaları içimi kapladı. Gözlerim geriye yuvarlandı.

"Bunu hiç keşfetmedik," diye boğuk bir sesle söyledi. "Siktir, böyle emmeye devam edersen boşalacağım."

Dudaklarımı bir an için çektim, ama sadece bir an. "Sikinden menini içmem lazım."

"*Oh*."

Onu tekrar emmeye başladığımda, sikim elimde daha da sertleşti. Boynuzlarımı okşamaya başladı, her bir ucuna dokunup onlarla oynadı, siklermiş gibi kavradı.

O, olabildiğince dik oturdu ve birinin ucunu emerek beni bir kez daha şok etti.

Sario.

Ben mahvolmuştum.

Uzanıp bir yastık aldım, kalçalarımı kaldırıp tentaküllerimin arasına yerleştirdim. Onun sikini emerken yastığa sürtünmeye başladım, o da boynuzlarımı emip yalıyordu.

"Siktir," diye mırıldandı. "Vahşi olduğunda çok seksisin."

Öyleydim. Tamamen vahşiydim. Yastığa daha sert sürtündüm, onu mümkün olduğunca derine alırken inleyerek, testisleri çeneme değiyordu. Onun kokusunu içime çektim — o tatlı, bağımlılık yapan, akılları baştan alan kokuyu — ve kükredim.

Boynuzlarımı kavradı, ben devam ederken sıkıca tuttu. İnlemeleri ve çığlıkları müzik gibiydi, ben de kalçalarımı itip çekmeye devam ettim.

"Yastığı kışkandırıyor sun," diye alay etti, sözleri uzun bir iniltiyle sona erdi. "Siktir, çok yaklaştım."

Gel benim için. Gel benim için, küçük tarax.

Nefes nefese kaldı, vücudu altımda sertleşti. "Duydum!"

Ben de bir an şok oldum, ama bu beni durdurmaya yetmedi. Aksine, beni daha da ileri itti.

"Ne oluyor lan?" diye inledi, boynuzlarımı daha sıkı kavradı.

Doldur beni. Ağzımı doldur. Seni tatmam lazım.

"Moss," diye inledi. "Moss, çok yaklaştım, lanet olsun!"

Sıcak sperm fişkırdı ağzıma, tuzlu ve kalın. Her şeyi yuttum, gözlerimi kapatıp onun tadına kendimi kaptırdım. Nefes nefese dudaklarımı yavaşça çektim.

Yastığı sikmeye devam ederken dudaklarımı yaladım.

Max yumuşak bir hırıltı çıkardı, boynuzlarımı çekerek. "İçime," diye boğuk bir sesle söyledi. "Eğer boşalacaksan, içime boşal."

"Çok talepkarsın," diye alaycı bir şekilde homurdandım.

Kalçalarımı kaldırdım ve yastığı yana attım. Onu yakaladım ve aşağı çektim, bacaklarını geriye doğru itip tentaküllerimi onun kıcına hizaladım.

Ona acımasızca girdim. Onu vururken yatak altımızda gıcırıyordu, kollarını başının üstüne sabitleyerek. Onu bağlayıp bunu yapma fikri aklıma geldi, sanki aynı şeyi düşünmüş gibi gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Artık düşüncelerimi duyabiliyorsun," diye nefes nefese söyledim. "Sanırım duyabiliyorum," diye homurdandı. "Beni bağlamak mı?"

Şaşkınlıkla başımı salladım. Bu demekti... bu demekti ki...

Düşüncemi mümkün olduğunca gizledim, onun bilmesini istemiyordum. Ne düşündüğümü bilmesini istemiyordum. Onu sikmeye,

onu sikkmeye, vucudunu hissetmeye, beni bu sonsuz cinsel cılgınlığa sürükleyen kokularını ve tadını hissetmeye odaklandım.

Bu seferki orgazmum daha yumuşak ve uzundu, onun içine boşalırken uzayıp gitti, içimdeki her şeyi boşalttım.

Hiç bitmeyecekmiş gibi hissettim. Ama bitmesini istemiyordum.

Boynumu kavradı ve beni öpmeye başladı, ağzımın içini yaladı. "Tadın bana benziyor," diye fısıldadı.

"Evet," diye mırıldandım ve öpücüğümüzü derinleştirdim.

Dokunaçlarımı çekip onu sararak vücuduma yapıştım, bacakları belime dolanırken ellerimi vücudunda yukarı aşağı gezdirdim.

Max beni değiştiriyordu. Yumuşak bir kahkaha attı ve kollarını boynuma doladı.

"Uyumana gerek yok mu?"

"Hayır," diye iç geçirdim. "Ama sen daha fazla uyumalısın. Ellerimi ve tentaküllerimi kendine saklayacağım."

"Sadece biraz. Beni tekrar uyandır, tamam mı?"

Ben ondan uzaklaşırken beni öptü ve ikimiz yatağa geri uzandık. Çok geçmeden yine yumuşak bir şekilde horlamaya başladı.

BÖLÜM 7

Kahvaltı

MAX

Yemek kokusuyla uyandım ve karnım guruldarken hemen başımı kaldırdım. Dün gece yaptığımız her şeyden sonra, kesinlikle iştahım açılmıştı.

Moss'un yatak odasına yumuşak bir ışık giriyordu ve yukarıda filizlenen yaprakları aydınlatıyordu. Tavana bakarak dalların karışıklığını takip ettim. Bu gezegendeki evler beni hayrete düşürüyordu. Kelimenin tam anlamıyla, sayısız insanı barındıran, tüm konforlara, havuza ve elektriğe sahip devasa bir ağacın içindeydik.

Bunun neden xyr'nin en sevdiği oda olduğunu anlayabiliyordum. Bu oda ile banyo arasında seçim yapmak zordu.

Battaniyelere kıvrılıp omuzlarıma kadar çekerek bir süre hareketsiz kaldım. Biraz ağrım vardı ama saatlerce sevişip havada akrobasi yaptıktan sonra olması gerektiği kadar değildi.

Dudaklarıma bir gülümseme yayıldı. Dün geceki şovu, Galactic Gems'teki ilk performansımı düşündüm. Beklediğimden daha iyi geçmişti. Heyecan verici bir duyguydu.

Sahnede sonsuza kadar yaşayabilirdim. Benim yerim orasıydı.

Düşünsenize, sadece bir sahne görevlisi olarak başlamıştım. Bu topluluğa katıldığımdan beri çılgın şeyler olmuştu, özellikle iki sanatçıyı zehirlemekle suçlanmak, ama onlar benim ailem gibiydi. En azından o durum halledilmişti.

Madam Moonie bana bir şans verdi. Ona güvenini hak ettiğimi kanıtlamak için kararlıyım.

Karnım tekrar guruldadı, ağır bir kahvaltıya ihtiyacım olduğunu hatırlattı.

Duş, yemek ve Moss. En çok ihtiyacım olan üç şey buydu.

Gözlerim birkaç dakika daha kapalı kaldı, sonra kendimi zorlayarak oturmaya çalıştım. Yataktan kalkarken battaniyeleri geri ittim ve gerinirken inledim.

Esneme hareketleri yaparken inledim. Eğildim ve birkaç dakika öyle kaldım, kaslarımı gevşetip çalıştırdım.

Biraz yoga pozları yaptım, vücudumun sertliği geçene kadar. Mutfaktan Moss'un sesini duyabiliyordum, mutfak eşyalarının birbirine çarpma sesi evin içinde yankılanıyordu. Kendi kendime gülümsedim.

Xe çok tatlı.

Ve seksi.

Nefes verdim. Bu düşünceler hemen daha şehvetli hale geldi.

Gerçekten, bu hayatımın en iyi sürprizlerinden biriydi. İnsanları zehirlemekle suçlanıp, sonra sadece ve sadece deri pantolon giyen uzaylı bir kovboy tarafından bir sanatçının kaçırılmasını izlemekten kesinlikle daha iyiydi.

İlginç birkaç ay geçirdim, ama Moss'la birlikte olmak? Aramızdaki çekim? Bu her şeyi gölgede bırakabilirdi, ama en iyi şekilde.

Bir uzaylı ve bir insan ne kadar seks yapabiliirdi? Galaktik gökyüzü sınırdı. Tek düşünebildiğim, ona dokunmak ve onu hissetmektir.

Nefesimi verdim, omuzlarımı tekrar yuvarladım ve kapıya doğru sürünerek gittim. Avucumu ahşap çerçeveye bastırdım, ne kadar yumuşak ve pürüzsüz olduğunu hissettim. Koridora baktım, mor ve boynuzları gördüm.

Moss'a atlamadan önce duş almam gerekiyordu. Xe'nin benim onun menisiyle kaplı olmamı umursamayacağını düşünmüyordum, ama ben umursuyordum. Koridordan sessizce geçtim ve banyoya girdim.

Ortakdaki parlayan havuzun yanı sıra bir duş da vardı. Dün geceki cinsel sarhoşluğumda bunu fark etmemiştim. Duşun altına girdim ve su üzerime yağana kadar düğmelerle oynadım. Sabun buldum, yıkandım ve omuzlarımı ovuşturarak Moss'un tentaküllerini emmeyi düşündüm.

Aklım pis. Yanaklarım kızardı. Sanki her şey beni sekse yönlendiriyordu.

Durulamayı bitirdim. Bornoz yine asılıydı ve birkaç dakika havada kuruduktan sonra üstüme geçirdim.

Şimdi, yemek kokusu ağzımı sulandırdı. Banyodan çıkıp mutfığa doğru yürüdüm, Moss'u görünce gülümsedim.

Boğazımı temizledim. "Günaydın," dedim.

Kahve kokusu daireye yayıldı ve beni inlettim. Moss bana geniş, sivri bir gülümsemeyle baktı. "Günaydın," dedi.

"İstersen kahve yaptım."

"Senin bildiğinden daha fazla," dedim.

Barın kenarına gidip yaslandım, xe bana bir fincan doldurup bana doğru itti. Fincan bir kase kadar büyüktü, ikimiz arasındaki boy farkını hatırlattı.

"Kahvaltı için bir şeyler hazırlıyorum, beğenmezsen bir şeyler sipariş edebiliriz," dedi Moss.

"Tamam. Ne olursa olsun, çok lezzetli kokuyor."

Moss beni takdir eden bakışlarıyla üzerimde dolaşırken kendimi kızarıırken buldum. Beni içime çekiyordu. Kahveden bir yudum aldığımında kalbim çarpmaya başladı ve sikim sertleşti.

"Nasıl uyudun?" diye alay etti.

"Çok iyi. Sen?"

"Uyumadım. Sadece yatıp milyonlarca farklı senaryo düşündüm, hepsi de senin beni sikmen ya da benim seni milyonlarca farklı şekilde sikmemle bitiyordu."

"Oh."

Siktir.

Moss ocakta cızırdayan tavaya geri dönerken zorlukla yuttum. Nefes verip kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Xe böyle şeyler söylerken nasıl düzgün düşünebilirdim ki?

"Kahveni iç," dedi Moss. "Söylediğin ve yaptığın her şey beni tahrik ediyor."

"Evet, ve sen karnını doyurduktan sonra bundan yararlanmayı planlıyorum. Arkadaşlarına bir bakmak da fena olmaz, hmm?"

Dudaklarımı yaladım. "Anlaştık."

Kahvemi yudumlarken xe'nin haklı olduğuna karar verdim. Bar taburesinden indim ve yaklaşık on dakika boyunca telefonumu aradım. Sonunda, ince cihaz çantamın içindeydi. Dokunduğum anda, mesajlar gelmeye başladı, çoğu sosyal medya ağlarından geliyordu. Dün geceki gösteri büyük bir başarıydı ve fotoğrafçılarımızın çektiği bazı fotoğraflar muhteşemdi.

Kendimi sahnede görmek nefesimi kesti. Kahvemi alıp tezgaha geri döndüm.

"İstersen benim sistemime senkronize edebilirsin," dedi

Moss. "Tamam," dedim.

"*Astar, senkronize et,*" diye emretti.

Telefonum sistemle senkronize oldu ve mutfakta holografik bir ekran belirdi ve tüm fotoğrafları gösterdi. Moss şaşkın bir ses çıkardı ve sırttı.

"Ne kadar muhteşemsin."

Kızardım. "Ben memnunum."

"Ve bu gerçekten ilk konserin miydi?"

"*Gösterisi*. Evet, öyleydi," dedim.

Moss başını sallayarak ikimiz için yemekleri tabağa koydu. Tabakları ve çatal bıçakları getirip karşımda oturdu. Ekran hareket etti ve daha fazla fotoğraf göstermeye devam etti. Bazıları Stella'nın, Lady Luna'nın, Milky Maid'in ve diğerlerinin fotoğraflarıydı. Birkaç sahne arkası fotoğrafında Moss ve ben de vardık.

"Oh," dedim. "İstersen silmelerini isteyebilirim."

Moss, ikimizin birbirine baktığı bir fotoğrafta durdurdu. Yanaklarım kızardı, vücut dilim sertleşti, ama bunun tek nedeni saatlerdir ereksiyonla mücadele ediyordum olmamdı. Ve Moss'un bana bakışı.

"Hayır, bunu beğendim," dedi. "Bunu çok beğendim. Yemeğini ye, küçük *tarax*."

Beslenmen lazım."

Ona dilimi çıkardım ama yemeğimden bir lokma aldım. Tatlar dilimde patladı, hafif baharatlı ve topraksı ama son derece lezzetliydi. Ekran daha fazla bildirim gelirken, inleyerek yemeğime daldım. Madam Moonie'nin mesajını görünce şaşırmadım ve ona kısa bir mesaj göndererek hayatta olduğumu bildirdim, bunu takdir edecekti.

"Oh, işlerini kontrol etmen mi gerekiyordu?" diye sordum, xe'nin bunu geçiştirerek bahsettiğini hatırlayarak.

"Çoktan hallettim," diye güldü Moss. "Bana kendime dikkat etmemi ve iş için endişelenmememi söylediler. Bu haftaki zorluklara rağmen endişelenmeyeceğim."

"Bu hasarla ilgili mi?" diye sordum.

"Evet ve hayır. Çalışanlarımızdan biri durumu daha da kötüleştirdi ve sonunda bana tüm durumla ilgili tehditkar mesajlar gönderdiler. Neden böyle yaptıklarını anlamıyorum, ama mesajları konseye ilettim ve daha sonra ilgileneceğim."

Dudaklarımı sıkarak endişeyle sordum. "Seni tehdit ettiler mi?"

Moss öne eğildi, bakışları benimkilerle buluştu. O bakışlarda, tüm evrenin bana baktığını, tüm meraklarımı ve umutlarımı binlerce mor tonunda sakladığını hissettim. Bir an kendimden geçtim, sonra tekrar kendime geldim.

"Benim için endişelenme," dedi Moss'un sesi zihnimde yankılandı.

Şaşkınlıkla nefes aldım. Zihnimde bir sesin yankılanmasını duymak çok yeni bir deneyimdi. Derin ve kişisel bir duyguydu ve bunu sevdim, dünyalarımızın sahip olduğu herhangi bir teknolojinin ötesinde yeni bir bağlantıya sahip olmayı.

"Tamam," diye mırıldandım. "Ama seni tehdit ederlerse, bana söylemelisin.

Çünkü bu kabul edilemez."

"Aşkım, ne yapacaksın ki? Sen bir Arborian'ın yarısı kadar bile değilsin."

"Küçük olabilirim ama güçlüdür. Onlara yeni bir kış deliği açarım."

Moss kahkahayı patlattı ve ben de ciddi olmama rağmen gülümsedim. Beni tehdit eden herkese yumruk yumruğa kavga etmeye hazırdım...

Yutkundum. Neyim?

Partnerim mi? Sevgilim mi?

Eşim mi?

Derin bir özlem hissettim, kalbimi saran, sıkıca bağlanmış bir kurdele gibi. Ama dilimi ısırardım, çünkü böyle bir şeyi düşünmek aptalca ve utanç vericiydi. Moss'la sonsuza kadar birlikte olma düşüncesi aşk acısıyla bana çekici gelse de, ben sadece...

"Çok düşünüyorsun," diye alay etti Moss. "Ne hakkında?"

"Oh, hiçbir şey," dedim.

Boğazımı temizledim ve yemeğe devam ettim, düşüncelerimi önümdeki anlara geri çekmeye çalışarak. Moss'a baktım, boynuzlarını, yüzünü ve uzun, ipeksi saçlarını hayranlıkla seyrettim. Xe kesinlikle çok güzeldi. Boynunda altın parlıyordu ve giydiği cüppeyi süslüyordu.

"Kolyenin bir anlamı var mı?" diye sordum.

Moss elini uzattı, kolyeye dokundu ve başını salladı. "Evet. Bu, soyumdan kalma bir yadigâr ve topluluk içindeki gücün sembolü."

"Ama sen sadece seyahat ve benzeri işlerden sorumlu bir yönetici değilsin?"

"Evet, öyleyim. Ama aynı zamanda gezegen konseyinin bir üyesiyim."

"Oh." Bu, tahmin ettiğimden çok daha fazlasıydı. "Tüm gezegenin mi?" "Evet," Moss güldü. "Tüm gezegenin."

"Yani Stella'nın eşleri Toras ve Zin gibi mi? Zin Lazulian prensi ve Toras da şansölye."

"Evet ve hayır. Ben kraliyet ailesinden değilim ve sistemimizin dışındaki gezegeni temsil etmiyorum. Ulaşımı denetliyorum ve turistlere rehberlik gibi konularda yardımcı oluyorum. Çok büyük bir konsey ve demokratik bir yapıya sahip, yani

Oylama ile seçiliyoruz. Sadece, ailemin birçok üyesi geçmişte bu konseyde yer almıştı."

"İlginç," diye fısıldadım. "Arbor'da kaç kişi yaşıyor?"

"Arbor'da sadece üç milyar. Ama bizim ömrümüz çok daha uzun ve üreme alışkanlıklarımız insanlarla aynı değil."

"Yine de çok fazla," dedim. "Yani bir Arborlu yetkiliyle çiftleşme dönemindeyim."

"Ben de bir burlesk yıldızıyla çiftleşme dönemindeyim," diye alay etti Moss.

Kendimi ona doğru eğilirken buldum. Moss'un elini tuttum, avucumu onun avucuna sürttüm. "Eğer beni hemen sikmezsen, öleceğim galiba."

Xe sırttı. "Önce seni beslemem ve sulamam lazım, yoksa ölürsün."

"Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme," diye mırıldandım.

Yemeğimi bitirip kahvemi içtim, sonra Moss da önüme bir bardak su koyup bitirmemi sabırla beklerken burnumdan hava çıkardım.

Burada ne kadar uzun oturursam, xe'nin benim için ne planladığını o kadar merak ediyordum.

"Mutlu musun?" "Memnunum." "Sen misin?"

"Sen?"

Moss'un gözleri karardı ve bana kötü bir gülümseme attı. "Küçük *tarax*. Seni tekrar sikerek uyandırmadığım için huysuz musun?" "Belki," diye mırıldandım.

"Ne saçmalık. Kalk ayağa."

Xyr'ın sesi doğrudan sikime gitti. Bar taburesinden kayarak ayağa kalktım ve xe'nin bir sonraki sorusunu beklerken zorlukla yutkundum.

"Güzel. Benim için soyun."

Sırttım. Soyunmak mı? Bunu bütün gün yapabilirdim. Moss'u alay ederek bornozu geri çekip omzumu ortaya çıkardım, sonra dönerek bornozu sırtımdan aşağı kaydırdım.

Moss sabırla bekledi, ben de vücudumdan kumaşı tamamen çıkarana kadar devam ettim. Kumaşı yere attım. Kalçamı salladım ve omzumun üzerinden ona baktım.

"Eğil."

Homurdandım ve xe'nin dediğini yaptım, ama çok yavaş. Acı verici derecede yavaş.

"Güzel. Tamamen. Bacaklarını aç."

Bacaklarımı daha da açtığımda sikim sertleşmişti. "Çok iyi. Ben hareket et demene kadar öyle kal."

Tanrım.

Geçen her saniye, daha da azgınlaşıyordum. Moss beni bu şekilde ne kadar bırakacaktı?

BÖLÜM 8

İtaat

MOSS

Max'in henüz ona dokunmamış olmamdan duyduğu hayal kırıklığının beni bu kadar tahrik edeceğini hiçbir şey tahmin edemezdi. Sabırla oturdum, beni itaatkar bir şekilde bekleyen, eğilmiş ve beni almaya hazır halini izledim.

Sıcaklık beni yakıyordu, ama bu? Beni o kadar çok istediği için bu kadar basit bir işi yapmakta zorlanmasını izlemek? Damarlarımdan akan acı verici alevler, onu içime çekerken içimi yakarken buna değerdı.

Sadece Max beni bu kadar serinletip, doyurabilir ve baştan çıkarabilirdi. "Moss," diye fısıldadı.

Gözlerim vücudunda dolaştı. Dün gece beni defalarca ele geçiren vücut. Tapmak, yutmak ve sevmek istediğim vücut. Zihnimde kalçalarını avuçladım ve ona yapmak istediğim her şeyi hayal ederken içimden düşük bir homurtu çıktı.

"Ölüyorum burada," diye
homurdandı. "İkimiz de."

Bir an için kaskatı kesildi, sonra tekrar gevşedi.

Tabureden sessizce kalktım ama ona gitmedim. O çaresizce inlemesine rağmen.

Koyu mor cüppem yere kaydđ, ellerimi aşağıya doğru kaydırırken tentaküllerim kıvrıldı, onları okşadım. Onları hazırladım. Vantuzlar, onun içine gömülmek için can atarak berrak bir sıvı salgıladı.

Ama henüz değil.

Odadaki gerginlik yoğundu. Sabah ışığı, parlak turuncu saçlarını ve altın rengi tenini vurgulayarak pitoresk bir görüntü oluşturuyordu. Teninde hala birkaç parça parıltı görebiliyordum, minik mücevherler gibi ışıltıyorlardı.

Omuzlarımı geriye doğru çekip vücuduma baktım. Ona dokunmam gerekiyordu.

Tezgahın etrafından dolaşıp arkasında durduğumda nefesi kesildi. Aramızda sadece birkaç santim vardı, ama o kısa mesafede, şehvetli bir beklenti vardı.

Bütün günümüz vardı. Yarın gerçeklik bizi bulana kadar bütün gün sevişmek, öpüşmek ve aşk yapmak için. Ateşimiz hızla yükseliyordu ve onunla geçirdiğim her anın tadını çıkarmak istiyordum.

"Bitmesini istemiyorum," diye fısıldadım.

Max ne demek istediğimi anladı. Yumuşak bir homurtu çıkardı ve beni beklerken avuçlarını yere bastırdı. "Ben de istemiyorum, ama burada ölüyorum. Sana ihtiyacım var, Moss."

"Biliyorum," diye mırıldandım.

Yaklaştım, elimi kalçasına sürdüm. Tenlerimiz birbirine değdiği anda statik bir elektrik yükü hissettim, şehveti üzerime akıyordu. Her şeyi hissederek başımı geriye yaslayıp inledim. Kendi arzularımın onu sardığını, şehvetli ateşimizle onu yıkadığını bilerek, onun da beni hissetmesine izin verdim.

"*Lütfen*," diye yalvardı.

Sesi çok yumuşaktı. Çok tatlıydı.

Kalçalarımı ona bastırdım, tentaküllerimi ona sürterek tutundum.

Sario.

Arzularıma karşı koyamadım. Onu tahrik etmek, kendimi tahrik etmek gibiydi. Hemen içine girmemek için kendimi zor tuttum.

Bunun yerine, ona doğru uzandım, üzerine eğilip meme uçlarını çimdikledim.

O nefes nefese kaldı ve bana karşı direndi. "Siktir," diye inledi.

"Henüz hareket edebileceğini söyledim mi?" diye kükredim.

Çıkardığı ses çok hoştu. Benim tentakülümün ucu onun deliğini çevirmeye başladığında, o eğilmiş halde kaldı, vantuzlardan sızan sıvı onu kayganlaştırıyordu.

Zevk beni sardı. Başımı geriye eğdim, onun hissini tadını çıkardım. Tentacle onu okşamaya devam etti, onu hazırladı, daha fazlasını almaya hazırladı.

Bunu sonsuza kadar yapabilirdim.

Yatakta kalıp onu sonsuza kadar sikebilirdim.

İkinci tentacle, testislerini nazıkçe sardı, sıkıp okşadı.

"*Siktir, siktir*," diye boğuk bir sesle inledi. "*Lütfen*."

"*Siktir ve lütfen*, tek söyleyebildiğin bu mu?" diye alay ettim, ona girerken. Çığlık attı, sesi etrafımızda yankılandı.

"Evet," diye inledi. "Tek söyleyebildiğim bu... *sik*."

Ben de kendimi tutmadan homurdandım. Kalçalarına tutunarak ona girmeye başladım, saatlerdir istediğim gibi onun küçük deliğini dolduruyordum.

"Aferin oğlum," diye nefes nefese söyledim. "Beni çok sıkıyorsun." "*Moss*," diye inledi.

"Çok mu?"

"Hayır," diye boğuk bir sesle cevap verdi.

Gülümsedim ve onu sıkıca yerinde tutarken daha sert bir şekilde içine girdim. Derilerimizin birbirine çarpma sesi sert bir ritimle yankılanıyordu ve her itişte onu neredeyse havada tutuyordum. Aşağı uzanıp saçlarını tuttum ve onu ayağa kaldırdım.

Onu göğsüme çekince nefesini tuttu, onu kaldırırken elim boğazına kaydı ve onu havada tutarken sikmeye devam ettim. Diğer kolumla karnını sıkıca kavradım ve onu alırken destek oldum.

"Benim," diye hırıldadım, kokusunu içime çekerek. Bu kelimeyi söylerken ağzım sulandı. "Sen tamamen benim."

"Ben seninim. Ben seninim."

Onun bu sözlerini duyunca tekrar inledim. Bana ait olduğunu söylediğini bilmek beni neredeyse boşaltacaktı, ama daha uzun süre dayanmaya kararlıyım.

Coşkulu bir zevk beni sardı. Kanım damarlarımdan akıyordu, tentaküllü siklerim daha fazlasını istiyordu.

İkinci tentacle onun testislerini bıraktı ve ben de çekildim, ikisini aynı anda içeri ittim. O inledi, elleri bileklerimi kavradı, ben daha derine inerken tırnakları derime batıyordu.

Hızlı bir şekilde kalçalarımı hareket ettirerek içeri girip çıktım. Çok yakındım.

Çok yakındım.

Henüz değil.

Belki acımasız ve sadistceydi, ama tam boşalmak üzereyken ve onun da boşalmak üzere olduğunu hissettiğimde, nefes nefese çekildim.

Onu serbest bırakıp ayağa kaldırdım.

"Ne?" Max inledi. Nefes nefese dönüp bana baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Henüz değil," dedim.

"Siktir. Çok yakındım," diye somurdum.

Durmak neredeyse acı verici olsa da gülümsedim. Onu tahrik etmek beni de tahrik ediyordu, ama ikimizi de zorlamaktan zevk alıyordum.

Çenesini kaldırdım, ikimiz de hala nefes nefeseydik. "Yakında daha fazlası olacak. Ama henüz değil."

Beklemek daha patlayıcı hale getirecek, değil mi?"

"Belki, ama siktir. Dayayabilir miyim bilmiyorum."

"Bence dayayabilirsin," diye alay ettim.

Onu kaldırıp omzuma attığımda ciyaktı.

Onu koridordan yatak odasına taşıdım. Bana karşı kıvranarak küfrediyordu.

"Beni sikip sonra..." "Boşalmama izin vermeyecek misin?" diye sordum.

Gülümsemeden

edemedim. "Evet," diye

homurdandı.

İçeri girip başka bir kapıya, dolaba doğru yürüdüğümde küçük bir hırıltı çıkardı. Bir insanın hırıltısı, duyduğum en sevimli seslerden biriydi.

"Seni ilgilendirebilecek bazı oyuncaklarım var," dedim. "Beni seni kızdırmanın değdiğini anlayabilirsin."

Penisinin bana karşı zonkladığını

hissedebiliyordum. "Moss, beni öldüreceksin," diye inledi.

"Biliyorum, biliyorum ama bütün gün vaktimiz var." "Tanrım, bütün gün beni böyle bekletemezsin." Sırıttım.

"Deneyebilirim."

Onu yere indirdim ve dolaba bakması için döndürdüm, böylece bana atlamadan önce dolabın içindekileri görebilecekti. Max şaşkınlık sesleri çıkardı ve içeri girerek oyuncakları incelemeye başladı.

Dolap daha çok bir ek oda gibiydi. Buraya bornozlarımı koyuyordum, ama giysiler dışında kelepçeler, kırbaçlar ve titreşimli oyuncaklar da vardı.

Tesadüfen, evrende çok ilginç sapkınlık eşyaları vardı. Diğer uzaylıların bazıları BDSM icatlarında çok ustacaydı.

"Biri kelepçelere meraklıymış," diye alay etti Max, parmaklarını zincirlere ve deri kelepçelere dokundurarak. Titreşimli oyuncaklara baktı ve hatta klitorisime takılabilecek bir pompaya dokundu. "Tamam, henüz boşalamadığım için hâlâ sinirliyim, ama tüm bunlarla ilgileniyorum. Bugün bana ne yapmak istersin?"

Arkasını döndü ve yukarı baktı, ifadesi beni eritti. Yavaşça önümde diz çöktü, gözlerini benimkilerden ayırmadan.

"Bu hoşuna gitti mi?" diye fısıldadı. "Boyun eğmek?" "Evet," diye nefes vererek cevap verdim.

"Daha önce söylediğin şeyi yaptığımda hoşuna gitti mi? Kendimi olabildiğince uzun süre tutmam?"

"Evet."

"Daha fazlasını yapmak ister misin?"

"Sadece sen de istersen," dedim. "Benim de hoşuma giden *şeyler* var."

"Sen de benim gibi. Sadece dün gece *bu* konuyu konuşacak kadar boş vaktimiz yoktu."

"Öyleydik," diye fısıldadım. Bir an daha gözlerine baktım ve sonra boğazımı temizledim. "Önce her şeyi konuşmalıyız."

"Ben seni emirken yapabilir misin?"

"Hayır," diye tısladım. "Ağzın ağzımda iken düzgün düşünebilir miyim sanıyorsun?"

"Hayır," diye kıkırdadı Max.

Elimi uzattım ve onu kaldırıp yatağa çektim. İkimiz de yatağa çıktık ve ben ona dönerek yanına uzandım.

"Şey, sanırım artık bu biraz evrensel bir şey, ama kırmızı ışık sistemini kullanabiliriz," dedi Max. "Yeşil iyi, sarı kontrol et, kırmızı dur anlamına gelir. Ya da bir güvenlik kelimesi kullanabiliriz."

"Evet," dedim. Her iki şekilde de yapmaya alışkındım. Bu şekilde biriyle birlikte olalı uzun zaman olmuştu, bu da her şeyi daha heyecanlı hale getiriyordu. Max'in nelerden hoşlandığını merak ediyordum. "Her ikisi de olur. Ama bana neyden hoşlandığını söyle."

Max bana yaklaştı ve o da yan döndü. Dudaklarımı yaladım, konuşurken onu hayranlıkla izledim. "Şey. Doğru kişiyle birlikteyken itaatkar olmayı seviyorum. Duyusal yoksunluğu seviyorum. Elektrikli oyunları seviyorum. Beni bağlayıp korkunç ama *harika* şeyler yapma fikrini seviyorum. Acıyı da seviyorum."

Tüm bu fikirler beni heyecanlandırdı. Düşük, aç bir hırıltı çıkardım. Artık biraz daha net düşünebildiğim için, Max'le böyle bir şey yapmayı planlamak daha kolaydı. Dün gece, onun içinde olmak ya da onun benim içimde olmasını istemeden bir saniye bile düşünememiştim. Ama şimdi, bu anların tadını çıkarabiliydik. Alev alev yanan ateş, lezzetli bir köz haline dönüşmüştü ve ben bunun her anını tatmak istiyordum.

"Hangi güvenlik kelimesini kullanmak istersin?"

diye sordum. "Kırmızı uygun olur bence," dedi.

"Olur mu?"

"Öyle. Ve *duyusal yoksunluk* dediğinde, bunun senin için ne anlama geldiğini tarif et."

Kaşlarını kaldırdı ve gülümsedi. "Belki gözlerimi bağlar ve kulaklarımı tıkarsın, böylece ne olacağını anlayamam. Ya da nefes almamı kontrol edersin."

"İnsan boyunları çok kırılgandır," diye alay ettim, elimi göğsüne kaydırarak. "Öyledir," diye boğuk bir sesle cevap verdi. "Ama sana güveniyorum."

"Seni nasıl boğacağımı biliyorum, sevgilim," diye mırıldandım. "Kanıtla," diye alay etti.

Elimi onun ince boynuna kaydırırken kaşlarımı kaldırdım. Yanakları koyu kırmızıya dönerken yanlarına hafifçe bastırdım. Nabızı avucumda, sinek kuşu gibi vızıldayarak atıyordu.

O başını salladı. "Evet."

Onu bıraktım, göğsümden düşük bir hırıltı çıktı. Zaten daha fazlasını yapmak istiyordum.

"Kırmızı, güven kelimen olacak. Ve yavaşlamamı istersen, bana söyleyeceksin. Tamam mı?"

"Evet," diye fısıldadı. "Tabii ki."

"Güzel. Şimdi yatağın ortasına uzan ve uslu bir çocuk gibi bacaklarını aç."

BÖLÜM 9

Yüksek

MAX

Bekleyiş beni *öldürüyordu*.

Moss dolaptan kelepçeleri alırken ben yatağa uzandım. Penisim sertleşmişti ve tekrar huzursuzlanmaya başlamıştım, ama bunun sadece başlangıç olduğunu biliyordum.

Kariyerime ve burlesk dansçı olmaya o kadar odaklanmıştım ki, çok uzun zamandır kimseyle bu şekilde birlikte olmamıştım. İtaatkar olmayı seviyordum. Sapıkça davranmaktan zevk alıyordum. Ve Moss'un benim için ne hazırladığını görmek için heyecanlıydım.

Özellikle dolabındaki oyuncakların çeşitliliği yüzünden.

Gözlerimi ondan ayıramıyordum. Sırtı bana dönüktü, boynuzları parlıyordu ve güneş ışığı, aletlerini seçerken onu aydınlatıyordu. Yatağa geri geldi ve bana yumuşak, şeytani bir gülümseme attı.

Nefesimi vererek kendimi kontrol etmeye çalıştım. Tek istediğim, xem'in beni daha fazla sikmesi ve beni boşaltmasıydı. Ama aynı zamanda bağlanıp kullanmak da istiyordum.

Ona yalvarmak istedim.

Xe'nin oturma odasında yaptığı edging beni öldürmüştü. Hayatımın en iyi orgazmlarından birini yaşamaya çok yaklaşmıştım, ama xe durmuştu. Tüm o hayal kırıklığı birikiyor, edging yapıyor, xe'nin dokunuşunu beklerken beni tahrik ediyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

"Evet."

Xe çok seksi idi. Xe bana doğru gelirken onun güzelliğinden gözlerimi alamadım. Moss bileğimi kaldırıp kelepçeyi takarken alt dudağımı ısırdım.

Kısıtlama seti birçok yönden moderndi — yumuşak bir klik sesi duyuldu ve aniden kolum, yatağın köşesine otomatik olarak bağlanarak gerildi, çok sıkı değil ama çok gevşek de değildi.

Kesinlikle hiçbir yere gidemezdin.

Teknolojinin ve seks oyuncaklarının evriminin harikaları.

Xe, ayak bileklerime ve diğer bileklerime de aynısını yaptı, ta ki Xe'nin önünde hiçbir şey yapamayacak şekilde yayılana kadar.

Onun merhametine kalmıştım.

"Ne kadar seksi görünüyorsun," dedi Moss, beni hayranlıkla seyrederek.

Xe bana her öyle baktığında, kendimi eriyormuş gibi hissediyordum.

Xyr'in mor bakışları üzerimde dolaşıyordu, sikim zonkluyordu.

"Seksi," diye fısıldadı. "Kıpırdama."

Xyr'ın kıkırdaması aldatıcıydı. Moss dolaba geri döndü ve eşyaları karıştırmaya başladı.

Tanıdık bir elektrik sesi duydum.

"Tanrım," diye fısıldadım.

Başımı kaldırıp, keskin bir fırıldak gibi görünen bir şeyle yatağa dönen xe'yi dikkatle izledim. Xe bir düğmeye bastığında, fırıldak elektrikle parladı.

"O ne?" diye sordu.

"Çok eğlenceli bir icat," dedi Moss ciddiyetle. "Isırıyor."

Kahretsin. Ama ben buna kendim gönüllü olmuştum. Ve içimi bir korku kaplarken, bu korku aynı zamanda beni heyecanlandırdı.

Xe aleti indirip cildimin üzerinde havada tutarken nefesimi tuttum.

"Moss," diye inledim.

Cildimde ter damlaları belirdi. Xe henüz bana dokunmamıştı, ama ne olacağını bilmemek

Moss açıkça memnun olmuştu. Xe aleti indirirken sinsi bir şekilde sırttı. İçimden bir elektrik şoku geçtiğini hissettim,

Moss açıkça memnun görünüyordu. Xe aleti indirirken sinsi bir gülümseme attı. Elektrik çarpması hissettiğimde nefesimi tuttum, ama ilk başta beklediğim kadar keskin değildi. Xe sivri tekerleği bacağımın nazikçe yuvarladı ve cildimde kaldıkça daha da yoğunlaştı.

Xe penisime yaklaştığında çılgılık attım.

Kalçamı rahatlattı ve sonra kaldırdı, üzerime eğilerek tekerleği göğsümün üzerinde gezdirdi. İnledim, penisim zonkluyordu. Bir eliyle aşağı uzandı, beni kavrayarak elektrikli aleti vücudumun üzerinde gezdirmeye devam etti.

İtildim, nefesim kesildi, arzu, acı ve zevk birbirine karıştı.

Xe beni daha hızlı ve daha hızlı okşadı.

"Beni boşaltmaya mı çalışıyorsun?" diye çaresizce sordu.

Zaten çoktan boşalmaya çok yakındım. Tüm bu geciktirme beni mahvedecekti. Xe bana bunu daha ne kadar süre yapacaktı?

İnledim ve tam kenardan düşmek üzereyken Moss beni bıraktı.

ben

i "Siktir," diye bağırdım, kelepçelere karşı direnerek. "Siktir
bıra git!" Moss *güldü*.

kti. "Sen çok acımasısın," diye nefes
nefese kaldım. "Belki biraz..."

Moss'un bu yönü beni hem şok etti hem de memnun etti.

"Sen benim merhametine kaldın," dedi Moss. "Seni toza çevirebilecek bir
uzaylının merhametine..."

tebeşir tozuna çevirebilen bir uzaylının merhametinde

Kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "Toz, ha?"

"Mmhmm. Hiçbir yere gidemezsin, küçük
tarax."

Bağlarımı tüm gücümle çekmeye çalıştım, kaslarım gerildi.

Ama haklıydı.

Moss benimle oynamaya devam ederken ben de bir inilti daha çıkardım.
Xe elektrikli fırılдаğı göğsümden aşağı sürükleyerek meme uçlarımı daireler
çizdi. Elektrikli iğneler vücuduma yayıldı, cildimi delip geçerek beni
sersemleten elektrik şokları gönderdi.

Elektrikli iğneler vücuduma yayıldı, derimden geçip beni şokladı.

Sürekli inleyip sızlanıyordum, tekrar tekrar şoklandıkça sesler içimden
çıkıyordu.

Xe aleti meme ucumun üzerinde
gezdirdiğinde nefesim kesildi. "Siktir," dedim
yine.

Xe karanlık bir kahkaha attı. Xe'nin bana bu şekilde bakması beni de
tahrik etti. Orada kötü bir karanlık vardı, beni çıldırtan şehvetli bir kenar.

Xe tekrar sikimi kavradı ve nazikçe okşadı. Ön sıvı sikimin ucundan
damlayarak sikimi kayganlaştırdı. Xe bunu avucuna sürerek beni daha hızlı
okşadı.

Bir tür rahatlama için kalçalarımı yukarı doğru ittim.

Xe, fırılдаğı tekrar vücudumun aşağısına doğru sürükledi ve bir dizi şok
daha yaşattı.

"Lanet olsun," diye iç
geçirdim. "Nasıl
hissediyorsun?"

"İyi," diye dişlerimi sıkarak söyledim. "Kötü. İyi. Korkunç ve harika?"

Moss güldü. "Hepsi mi?" "Hepsi."

Çark cildimin üzerinde gezindi, karın kaslarım ve göğsümde bir iz bıraktı.

Gözlerimi kapattım. Bana olanların tadını çıkarmak istedim. Elektrik acıtıyor olsa da her saniyesini seviyordum. Neredeyse fazla geliyordu, ama bir şekilde yetmiyordu.

Kalçalarımı kaldırıp umutsuzca pompaladım.

Boşalmaya çok ihtiyacım vardı. Moss tutuşunu sıkılaştırdı, penisimi bir mengene gibi sıktı.

"Boşalmam lazım," diye boğuk bir sesle söyledim. "Lütfen. Çok yaklaştım, Moss."

"Aferin oğlum," diye fısıldadı. "Elimi sikmeye devam et. Küçük bir orospu gibi elimi sikmeye devam et."

"Siktir," diye inledim. "Bana orospu demeye devam et." "Yalvarmaya devam et," diye homurdandı.

Siktir. Nefes nefese, daha sert iterek. "*Lütfen, lütfen, lütfen.*"

"Devam et."

Sesinde alaycı bir ton vardı, beni çılgına çeviren bir ton.

Neredeyse boşalacaktım. Kelepecelere karşı direnirken gözlerim titredi. Xe, çarkı derimin üzerinde sürüklerken ter vücudumu kapladı.

Şoklardan nefes nefese kaldım, her şey daha da yoğunlaşıyordu. Moss, xyr'nin tutuşunu sıkılaştırdı. "Daha sert, küçük *tarax.*"

Son 24 saatte kaç kez boşaldığımı sayamıyordum. Bitmek bilmiyordu.

Bu milyonuncu orgazm olmalıydı ve ilki kadar yoğundu. Sonunda boşaldığımda çığlık attım, sperm penisimin ucundan fişkırdı. Sonunda zevk ve rahatlamamanın doruk noktasına ulaştığımda parmak uçlarım yatağa gömüldü.

"Aferin oğlum," diye övdü Moss. "Benim için ne kadar boşaldığına bak."

Nefes nefese, yaptığım dağınıklığa bakarak gözlerimi açtım. Xe elini dudaklarına götürdü, dilini benim spermimin üzerinde gezdirip yaladı.

"Tadın çok güzel," diye övdü.

Elini temizledi, her damla sperm kayboldu. Dudaklarımı yaladım, bu kadar sert boşalmanın verdiği hazın tadını çıkardım.

Moss eğildi ve dudaklarını nazikçe dudaklarıma değdirdi. Onu tatmak için aç bir şekilde dudaklarımı araladım. Dillerimiz buluştu, keskin dişleri alt dudağımı sıyırdı.

Xe geri çekildi ve yataktan kaydı. Ben dudaklarımı büzdüm, bu da xe'yi güldürdü ve xe dolaba geri döndü.

"Bana daha ne yapabilirsin ki?" diye sordum.

Xe bana bu sorunun ne kadar aptalca olduğunu gösteren bir bakış attı. Xe'nin dolabı BDSM ekipmanlarıyla doluydu, xyr'nin itaatkar partneri bağlanmıştı ve beni becermek için saatlerce vakti vardı.

"Çok şey var. Gerçekten, bütün gün ve gece bizim, değil mi?"

İnledim ve xe güldü. Xe'nin bana daha fazla işkence yapmayı planladığını bilmeme rağmen, kendimi de gülümserken buldum. Moss, uzun iplikleri olan parlak bir kırbaçla geri dönerken başımı yastıklara yasladım.

"Bu şey..." diye başladım.

Bu oyuncağı bir süre önce izlediğim bir programdaki reklamdan hatırladım.

"Bu, düşündüğüm şey mi?" diye sordum. "Evet," dedi. "Öyle."

Ağzım açık kaldı.

Bu kırbaç benzersizdi ve çok popüler olmuştu. Her ipi, mükemmel bir şekilde güvenli olan ve her şeyi yoğunlaştıran, coşku verici bir ilaç veren mikroskobik iğnelerle kaplıydı.

"İstemiyorsan kullanmak zorunda değilsin," dedi Moss. "Hiç kimseye kullanmadım. Sana kullanırsak, iğneler cildine batacağı için sonsuza kadar senin olur."

"Hayır, bana kullanmanı istiyorum," diye boğuk bir sesle söyledim.

"Acıtır mı?"

"Acı verir sanırım, ama ilacın o acıyı çok yoğun bir zevke dönüştürdüğü söyleniyor. Bu, zevkine göre iyi ya da kötü olabilir."

Moss yatağın ucuna diz çöktü, tentakülleri kıvrılıyordu. Her birinden kaygan bir sıvı sızdığını görebiliyordum. Xyr'ın kasları, kırbaçları geri çekerken dalgalandı ve sonra hafifçe karnımın ve göğsümün üzerine yayıldı.

Nefesimi tutarak hemen sırtımı kavırdım. Yoğun olan acı değildi, çünkü neredeyse hiç acı hissetmiyordum. Vücudumu ve zihnimi kaplayan ani bir coşku dalgasıydı. Moss tentaküllerini vücudumun her yerine, hatta penisimin etrafına bile sürüklerken tüm sinirlerim karıncalanıyordu.

Nefes nefese kalarak, inleyerek ve iterek, onun gücüne karşı güçsüzdüm.

Moss beni tekrar kırbaçladı ve sonra eğilip dişlerini iç uyluklarıma geçirdi. Acı keskin ve şiddetli bir şekilde çaktı. Dişlerimi sıkıp, bağlarıma boşuna asıldım.

Xyr'ın dili ısırığın üzerinde yumuşadı ve geri çekildi, gözlerime bakarak. "Daha fazla?"

"Daha fazla," diye boğuk bir sesle söyledim. "Tekrar. Lütfen."

Kısa bir hırıltı çıkardı ve beni tekrar ısırды, dişlerinin etime battığını hissedecek kadar sert. Bana karşı inleyerek, yarayı diliyle yaladı.

Gözlerimden yaşlar süzüldü ve ben hırıltıyla nefes aldım, sikim gerildi. Acı ve zevk... Her şey çok daha yoğundu. Moss beni tekrar ısırırken, uyuşturucu etkisindeki kırbağın etkisiyle görüşüm bulanıklaştı ve uyluklarımın daha yukarısına doğru ilerledi.

Daha

fazla.

Daha

fazla.

Daha

fazla.

Düşüncelerim daha yüksek sesle duyulmaya başladı ve Moss'u tekrar hissettim, zihnimde bizi birbirine bağlayan garip bir yankı. Xe beni hissedebiliyordu ve ben de xe'yi hissedebiliyordum. Xe'nin kanımın tadını ne kadar çok sevdiğini hissedebiliyordum.

Beni *parçalamaktan* ne kadar hoşlandığını.

Xe yukarı doğru hareket etti, kalçamı ısırırken üzerimde durdu.

"Beni işaretle," diye inledim. "Beni senin olarak işaretle. Yarın tüm dünyanın bu ısırıkları görmesini istiyorum."

Xe bana karşı hırladı, dişleri parlayarak daha fazla iz bıraktı. Her keskin ısırık beni ağlattı, daha fazla gözyaşı düştü, ama acının ardından gelen şey? Lezzetliydi. Doyurucuydu. Kendimden beklediğimden çok daha tatmin ediciydi.

Xe'ye karşı direndim, kaslarım yanarken bağları çekip durdum.

Mücadele etmek iyi geliyordu.

Tutulmak ve ısırılmak daha da iyi hissettiriyordu.

Moss dişlerini meme ucuma batırınca nefesim kesildi. "Siktir," diye inledim.

Dili üzerimde dolaştı, beni yatıştırdı ve zevk verdi. Moss aramıza uzandı, ben tekrar sertleşirken tentaküllerini yaydı. Xe aşağı çöktüğünde inledim, kendini benim sikimle deldi. Xe tekrar beni ısırдыğında yukarı doğru ittim, onu doldurdum.

"Tanrım," diye boğuk bir ses çıkardım.

Vücudu etrafımda sıkı sıkı sarılmıştı, ben yavaşça yukarı aşağı pompalarken beni sıkıyor ve sağıyordu. Zevk ve acı karışarak baş döndürücü bir karışım oluşturunuyordu.

Xe dudaklarıma ulaştığında, ikimiz de nefes nefese ve inliyorduk. Birbirimize sürtünmeye devam ederken onu derinlemesine öptüm. Moss ellerini başımın iki yanına koydu, boynuzları üzerimde beliriyordu. Gözlerimle onun güzel yüzünün her çizgisini izledim, beni alırken dudaklarının açılmasını ve gözlerinin titremesini izledim.

"Aferin oğlum," diye homurdandı Moss. "Seni içimde hissetmek için sabırsızlanıyorum. İçimde boşaldığını hissetmek istiyorum."

İnleyerek, birlikte hareket etmeye devam ederken onu tekrar öptüm. Bağlantımızdan gelen zevk çiçek açtı, devam ettikçe daha da yoğunlaştı.

"Çok yaklaştım," diye fısıldadım.

"Doldur beni," diye ısrar etti Moss. "İçime boşal."

Birlikte inledik, kalçalarım daha sert ve daha hızlı hareket ediyordu. Bir kez daha ittiğimde tekrar boşaldım ve Moss'u vücudumda kalan her şeyle doldurdum.

Birbirimize yapıştık. Xe başını göğsüme koydu ve kalbimin atışlarını dinledi. Gözlerimi kapattım ve aramızdaki duyguların tadını çıkardım.

"Dinlenelim," diye fısıldadı Moss.

"Sonra *tekrar* yapalım mı?" diye sordum. "Sonra tekrar yapalım."

BÖLÜM 10

Sinirler

MAX

"Nasıl hissediyorsun?"

Moss yatakta bana sarıldı, kolunu belime doladı. Güneş çoktan doğmuştu ve sıcaklığın verdiği mutluluğun sona erdiğini fark ettim.

"İyiyim," dedim yumuşak bir sesle. Boğazımı temizledim, birdenbire gözlerime dolan gözyaşlarını tutmaya çalıştım.

Moss bana sokuldu ve omzuma bir öpücük kondurdu. Günün geri kalanını geçirmek için yeterince uyumuştum. Ama bir parçam uyumayıp Moss'la daha fazla şey yapmak isterdi.

Fırıldak, uyuşturulmuş kırbaç, kelepçeler, saatlerce süren seks. Vücudum doymuştu, yorgundu, ama yine de daha fazlasını istiyordu. Daha da fazlası, Moss'la geçirdiğim zamandı.

Bunun bitmesini istemiyordum.

"Giyinmem lazım," diye iç geçirdim. "Sen de bugün çalışıyor musun?"

"Evet. Durumu kontrol etmem lazım. Umarım her şey yoluna girmiştir."

"Umarım," dedim.

Aramızda sessizlik çöktü ama o sessizlik, söylenmemiş sözlerle doluydu. Sonunda uzun bir nefes verdim ve dönerek Moss'un yüzünü avuçladım.

"Bitmesini istemiyorum. Bu sıcaklık, daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi."

Moss dudaklarıma nazikçe bir öpücük kondurdu ve gülümsedi. "Ben de bitmesini istemiyorum. Ama birlikte geçirdiğimiz zaman için minnettarım. Ve ilk başta huysuzluğumun seni korkutmadığına sevindim."

Gülmeden edemedim. Geriye yaslanıp, yatağa uzanarak iç geçirdim.

Moss inleyerek doğruldu. "Gitmeliyiz. Seni provaya bırakayım, tamam mı?"

Gülümsedim. "Tamam."

Moss'la seksle dolu iki akıl almaz günün ardından, "gerçek dünyaya" dönmek rüya gibi geldi. Moss'un dolabındaki tüm oyuncakları keşfettikten sonra, acı çekmeyi sandığımdan çok daha fazla sevdiğimi fark ettim. Ve beni çıldırtan özel bir işkence türü olsa da, edging'i sevdiğimi anladım.

Ama bunu Moss yapıyorsa? Biraz çıldırmak sorun değildi.

Bu sabah birlikte kahvaltı ettikten sonra xe beni hala dağınık olan otel odama geri götürdü. Otel odasına dönerken gördüğüm kendini beğenmiş bakışlar gözlerimi devirdi. Tüm ekip ve ekip üyeleri nerede olduğumu biliyordu.

Moss işe gittikten sonra, prova salonuna geri döndüm.

Şimdi, soyunma odamda durmuş, Moss'u düşünmemeye çalışıyordum. Onunla çıkmak istediğimi düşünmemeye çalışıyordum...

Daha fazlasını istediğimi düşünmemeye çalışıyordum.

Moss'la bir hayat kurmayı hayal etmek kolaydı, ama lojistik detayları düşünmeye başladığımda bu kolaylık sona erdi. Ben bir burlesk dansçısıydım. Dünyayı dolaşıyordum.

Peki Moss? Moss burada yaşıyordu.

Onun benim için tüm hayatını değiştirmesini istemek haksızlık olurdu, değil mi?

Ona yakın olmamak cildimi kaşındırıyordu. Her şeyi düşünmemeye çalışıyordum, bu yüzden son on beş dakikadır kostümlerime bakıyordum.

Prova yirmi dakika sonra başlayacaktı ve sürekli kafamda dolanan tedirgin edici düşüncelere rağmen vücudum rahat ve gevşemişti.

Kostümleri tekrar gözden geçirerek, görsel kusurlar veya düzeltmem gereken yerler var mı diye baktım. Hiçbirinde bir sorun yoktu, ama bu geceki gösteri için hangisini giyeceğime karar veremiyordum. Hangi performansı yapmak istediğime karar veremiyordum. İlk performansımı yapabilirdim, ama cesurdum ve alışılmışın dışına çıkmak istiyordum.

Ama belki Madam Moonie bana biraz daha çekilmemi söylerdi.

"Lanet olsun," diye iç geçirdim.

Tek yapabildiğim, o günkü sıcaklığın ne kadar çılgınca olduğunu düşünmekti. Aramızdaki bağ o kadar güçlüydü ki, birbirimizin düşüncelerini duyabiliyorduk. Ne kadar çılgınca bir şeydi bu? Hâlâ her şeye hayranlık duyuyordum.

Bunun bitmesini istememiştim. Bu sabah ayrılmak beklediğimden çok daha zordu.

Işık ekibimiz ekipman sorunları yüzünden hala kızgındı, ama Madam Moonie herkesi büyük ölçüde sakinleştirmeyi başardı ve Moss'un her şeyi halledeceğinden emindim.

Bazen asistan olamadığım için kendimi kötü hissediyordum. Her şeyi tek başına halletmeye çalıştığını bilmek zordu. Ne zaman yardım etmeye çalışsam, beni uzaklaştırıyordu. Benden önce Galactic Gems'i gayet iyi yönettiğini kendime hatırlatmam gerekiyordu.

Ve artık bir yıldız olduğumu.

Kostümlere somurtarak baktım. Bu gece ne giyecektim?

Ve neden seçim yapmak bu kadar zordu?

Moss hangisini en çok severdi?

Kapıda bir tıklama duydum ve başımı kaldırdım. Stella'yı görünce şaşırmadım. Örgülü saçları koyu mor ipek bir eşarp ile örtülmüştü ve altında bodysuit olan siyah bir bornoz giymişti. Her zamanki gibi kusursuz görünüyordu.

Kollarını kavuşturdu ve bana bir *bakış* attı.

Tek yapabildiğim iç çekmekti. "Bana öyle bakma."

Stella burnunu çekti. "Tanrım. Sormam bile gerek yok. Nasıl gidiyor?" O bilmiş, meraklı gülümsemesi vardı.

Ona gülmemek için kaşlarımı kaldırdım. Belli ki Moss hakkında bilgi almaya çalışıyordu. "*Her şeyi* duymak ister misin?" diye alay ettim.

"Belki de değil, ama şu anda seninle birlikte olmamasına şaşırdım. Yani, sadece iki günlüğüne gitmiştin ve bu arada Zin ve Toras bana Arborianların 'ısı' alışkanlıklarını nazikçe anlattılar."

Yüzüm kızardı ama hiç utanmadım.

"Daha uzun süre kalabilirdin, biliyorsun. Madam Moonie anlayışla karşılardı. Isınmaların genellikle birkaç günden uzun sürdüğünü duydum."

"Bunu yapamam," diye mırıldandım.

Ama haklıydı. Bir parçam, kızgınlığın tamamen geçtiğine ikna olmamıştı, özellikle de aklıma

Moss'tan başka bir şey düşünemiyordum.

Moss'la birlikte olmak, Moss'la sevişmek, Moss'u öpmek, Moss tarafından kullanılıyor olmak.

Moss, Moss, Moss.

Bana ne oluyor böyle?

Boğazımı temizledim. "Ayrıca, bu benim ilk gezegenim. İlk kez performans sergiliyorum. Hiçbir gösteriyi kaçıramam. Kötü görünür."

"Hepimiz anlardık. Özellikle de xe'nin ne kadar seksi olduğunu düşünürsek." Burnumdan nefes verdim, ama haklıydı. Moss seksi *biriydi*.

Keşke xe şu anda burada olsaydı. Onu tekrar görmeme sadece birkaç saat kalmıştı, bu çok dramatik bir şekilde bir milyon yıl gibi gelse de, aslında çok uzun bir süre değildi.

Tekrar görüşecektik, değil mi?

"Çıldırıyorum," diye mırıldandım kendi kendime.

Bu düşünce aklımdan çıkmıyordu. Xe bana yakında iletişime geçeceğini söylemiş ve gitmişti, ama ben ona nasıl ulaşabileceğini söylememiştim. Xe nerede çalıştığını ve kaldığını biliyordu ama...

"Merhaba? Max, dünyaya döndün mü?" Stella alay etti. "Çok derin düşüncelere dalmışsın, ha?"

"Xe'nin işiyle ilgili bazı sorunlar vardı," dedim sonunda. "Sanırım ekipmanların iadesi konusunda çalışanlardan biriyle bir sorun çıkmış."

"Oh," dedi kaşlarını çatarak. "Umarım her şey yoluna girer. Ekipman hasarı çok kötü değildi, ama A noktasından B noktasına o kadar da uzak gitmediğimizi düşünürsek yine de oldukça fazlaydı. Ama bence asıl sorun, o kişinin Madam Moonie'ye bağırmasıydı. O sakın davranıyordu, ama adamın ona davranışı çok saçmaydı. Neden bilmiyorum, ama sanki insanlardan nefret ediyor gibi."

Ugh. Harika. Eğer öyleyse, bazı şeyler mantıklı geliyor. "Moss da aynı fikirde. Evet, endişelenmeyeceğim. Her şey yoluna girecek ve onu tekrar göreceğim. Bu, çılgın ve derin bir tatmin sağlayan iki gecelik bir ilişkiden daha fazlasıydı."

"Vay canına," dedi Stella odaya girerken. "Ah, Max. Her şey yoluna girecek."

Eminim Moss da senin için aynı şekilde hissediyor. Nasıl hissetmesin ki?"

Yanımda durduğunda ona çaresiz bir bakış attım. "Onu gerçekten seviyorum," diye fısıldadım. "Yani, seks akıllara durgunluk vericiydi. İnanılmazdı. Ama bunun ötesinde, hissettiğim şey..."

"Onsuz boş hissediyorum."

"Evet," diye iç geçirdim.

Stella dudaklarını sıktı. "Xem ile çiftleştin mi?"

"Hayır," dedim. "Hayır, yapmadık. Yapmışsak bile ben bilmiyorum." "Oh, bilirsin," diye güldü. "O zaman ona çıkma teklif et?"

Ona sert bir bakış attım ama o sadece bana kıkırdadı. Yanak kemiklerinde parıldayan highlighter, ona çok yakışan yaramazlık ışıltısını daha da artırıyordu.

"Hadi ama. Ciddi misin? Sadece tekrar görüşmek istediğini söyle. Gerçekleştir bunu." "Belki de baştan çıkarılmayı ve çıkma teklif edilmeyi seviyorum," diye mırıldandım.

Gözlerini devirdi. "En azından, senin kışını salladığını görmek için ön sıradan bilet aldığından emin ol."

Haklıydı.

"Siktir," diye iç geçirdim. "Onun iletişim bilgilerini bile almadım." "Eh... Madam'da var, neyse ki?"

"Seni kaltak," dedim dramatik bir şekilde.

"Madam da birine lazım olur diye bana vermiş olabilir." "Stella," diye tısladım.

"Sonra bana teşekkür edersin," diye alay etti ve bana bir kağıt uzattı. "Ne kadar eski moda bir yöntem. Hadi, kostümlerinden bahset. Bu gece ne giyeceksin? Açılış gecesindekiyle aynı mı?"

"Bu gece farklı bir şey yapacağım," dedim ve kağıdı elinden aldım. "Fikrin var mı?"

Ona baktım. Stella'nın ne kadar uzun olduğunu, yan yana durana kadar hep unutuyordum. Ellerini beline koydu ve yumuşak bir mırıldanma çıkardı.

"Şey," dedi. "Hepsi iyi seçenekler, ama bence maske takarsan daha eğlenceli olur, özellikle... Tamam, dinle beni."

Kaşlarımı kaldırdım.

"Biraz kışkırtıcı..."

"Biz burlesk dansçılarız," diye fısıldadım. "Hadi ama."

"Tamam, ama maske özel bölgelerini örtmeli. *Gagası* var."

İkimiz de uzun, kuş burnu olan mücevherli maskeye baktık. "Sadece o. Pasties, maske ve jockstrap."

"Yani mücevherli bir anal tıkacı takmak bile fazla mı?"

Kıkırdamaya başladı. "Yani, eminim sevgilin hoşuna giderdi."

Yine yüzüm kızardı. Onun beni izlediğini düşünmek bile bana yepyeni bir endişe ve heyecan hissi verdi.

"Bu gece ne yapıyorsun?" diye sordum. "*Solar Strip*?"

"Hayır, diğerlerinden birine değiştiriyorum. Genellikle ana üçlü arasında dönüşümlü olarak kullanıyorum ve ara sıra yeni bir şey buluyorum ama... işe yarıyorsa, işe yarıyor. Size uygun olanları bulursunuz, o zaman kolay olur. Provalar şu anda daha çok teknik amaçlı."

Nefes verip, kafamda her şeyi tekrar geçirdim. "Sanırım ne yapacağıma karar verdim."

"Dene bakalım," dedi. "Denemekten zarar gelmez, değil mi?" "Sen kötü bir etkisin, biliyorsun."

Dilini çıkardı. "En iyisi benim, bunu sen de biliyorsun. Sahnede görüşürüz, *Maksimalist*."

Beni soyunma odasında yalnız bırakıp gitti ve ben burnumu çektim. Omuzlarımı silktim, söylediği her şeyi düşündüm.

Ve gösteri için fikrim...

Bunu yapabilirdim. Neden olmasın, değil mi? Belki provalar Moss'u biraz olsun aklımdan çıkarırdı.

Belki.

BÖLÜM 11

Gösteri Öncesi Egzersiz

MAX

Şarkım bittiğinde ter damlaları vücudumdan akıyordu. Diğer sanatçılar ve teknik ekibin oluşturduğu seyircilerin önünde sahnenin kenarında durdum ve birkaç alkış ve ıslık aldım.

Yavaşça nefes verdim, sonra dikleştim ve gözlerimi bir an için kapattım. Çok yorucu bir egzersiz olmuştu, ama buna değecekti. Ellerimi esnettim, kayışları kavradıktan ve kendimi havada tuttuğumdan sonra gerindim.

Performans muhteşem olacaktı. Stella, bunun kışkırtıcı olacağı konusunda haklıydı.

Sahneden bornozumu alıp vücuduma geçirirken, yeni bir şey denemenin verdiği heyecanı hissettim. Penisimin üzerindeki maske, jockstrap, pasties ve şimdi de bornoz dışında neredeyse çıplaktım.

Ama her şey mükemmel gitti. Daha pürüzsüz olması için birkaç küçük değişiklik yapmak istediğim yerler vardı ama bu geceki gösteri için kendime güveniyordum.

Sahneden atladım ve Moss'un vaha kenarında beklediğini görünce şaşırdım, güzel yüzünü bir gülümseme aydınlatıyordu. Bu mesafeden bile sıcaklığını hissedebiliyordum.

Küçük teknelerden birine binip sakın sularda kürek çekerken kalbim deli gibi atıyordu. Moss orada duruyordu, güneş boynuzlarını ve uzun saçlarını çevreliyordu.

Xe muhteşemdi. Nasıl bu kadar güzel biriyle birlikte olmuşum?

Gergindim ama onu gördüğüme mutluydum.

"Merhaba," diye fısıldadım, tekne vahaya yaklaşırken.

Moss eğilip dümeni vurdu. Bir ışık parlaması gördüğümde şok oldum ve tekne sanki görünmez iplerle yerine yapışmış gibi hareketsiz kaldı. Xe

elini uzattı ve sağlam zemine adım atmama yardım etti.

"Merhaba," dedim yine aptal gibi.

"Merhaba," diye alay etti. "Nasılsın?"

"İyiyim. Nefes nefese kaldım. Bundan sonra ellerimde su toplar ama buna değer."

"Gördüğüm kadarıyla, çok kışkırtıcı bir performanstı." Xe daha da parlak bir gülümsemeyle, "Çok beğendim," dedi.

İltifattan gurur duydum. "Sadece provaydı," dedim. "Henüz makyajımı bile yapmadım, parıltılarımı da sürmedim. Seni arayacaktım ama..." *Ben de çok korkmuştum ve saçma olsa bile haddimi aşmaktan endişeleniyordum.*

Moss beni kendine doğru çekerek beni şaşırttı. Xe çenemi yukarı kaldırdı. çenemi kaldırdı.

"Sana iletişim bilgilerini vermeden gittiğimi fark ettiğimde bıraktığımı fark ettiğimde, bütün gün konsantre olamadım. Konuşmak istemediğimi düşüneneğinden endişelendim," dedi Moss. "Saatlerdir seni düşündüğümü bilmeni isterim."

"Gerçekten mi?"

Xe burnunu çekip eğildi ve herkesin önünde beni öptü. Birkaç kıkırdama, kahkaha ve çığlık duyduktan sonra, Madam Moonie'nin bize bakışlarının baskısını hissettim.

"*HALKA AÇIK YERDE ZİNA YAPMAYIN!*" sesi vahada yankılandı.

Moss utangaç bir gülümsemeyle geri çekildi.

"Seni arayacaktım," dedim aceleyle. "Stella'dan numaranı aldım, o da Madam'dan almış..."

"Derin nefes al," dedi Moss yumuşak bir sesle.

Xe'nin dediğini yaptım ve kendimi sakinleşmeye başladığımı hissettim.

"Bu akşam gösteriye gelmek ister misin? Ön sırada?"

Uzun zamandır bu kadar gergin olmamıştım. Neden bu kadar gergindim ki? "Evet. Bu, sonra seni görebileceğim anlamına mı geliyor?"

"Beni istediğin zaman görebilirsin," diye alay ettim, ama her kelimesinde o kadar ciddiydim ki midem düğümlendi.

"Sen de beni her zaman görebilirsin," diye mırıldandı Moss.

Kendimi onun bakışlarına kaptırmış buldum. Ezilmiş ametistleri hatırlatan mor tonları. Boynuzlarının yukarı doğru uzanıp ateşli turuncu uçlarla son bulması.

Derin bir nefes alıp kendimi hayallerimden kopardım, çok fazla dalmamaya çalışarak, yoksa yine kendi ayağıma takılıp düşerdim.

"Prova bittiğine göre şimdi ne yapacaksın?" diye sordu Moss. "Şovdan önce yapacak başka bir işin var mı?"

"Hayır... Birkaç saat boşum. Sonra gösteri var ve gece boyunca çalışacağım. Ve hepimizi görebileceksin."

"Göreceğim," diye güldü. "İlk geceki kadar karışmayacağım, söz veriyorum."

"Belki de karışmanı seviyorum," diye mırıldandım. "İş nasıl gitti? Bazı şeyler olduğunu söylemiştin..."

Moss yüzünü buruşturdu. "Umduğum kadar iyi gitmedi. Galaktik Mücevherler'e hasarları karşılamak için bir miktar para gönderildi, o iş halloldu. Ama sorun çıkaran çalışan sorun olmaya devam ediyor. Duruma karşı çok düşmanca davranıyor. Ve sorunu onun istediği şekilde çözmediğim için bana da düşmanlık besliyor. O, grubu gezegenimizden kovmamızı istiyor."

"Madam'a söylemeliyiz," dedim.

"Ona haber verdim," dedi Moss yumuşak bir sesle. Yüzümü avuçladı, dokunuşu nazikti. "Sana veya grubuna asla kötü bir şey olmasına izin vermem. Ve güvenlik bu kişiyi şimdi içeri almaz, özellikle de burada bir prens varken."

Doğru. Bu çok yardımcı oldu. Zin bizimle seyahat etmeye başladığından beri, gösterilerimizdeki güvenlik önemli ölçüde arttı.

Yine de, birinin Moss'un beni koruyacağını hatırlatma ihtiyacı hissedecek kadar kızgın olması beni tedirgin etti. Midem biraz bulandı.

"Neden grubumuzu bu kadar nefret ediyor?" diye sordum. "Bunu bilmiyorum."

Dudaklarımı sıkıştırdım. Nedenini hayal edemiyordum. Belki öfkeli bir eski müşteri?

Arkamı döndüm ve yaklaşık on metre uzakta duran Madam'a el salladım. Bana başparmağını kaldırarak gösterinin başlayana kadar her şeyin yolunda olduğunu işaret etti.

Elimi Moss'un eline soktum ve onu çektim. "Hadi. Yemek sipariş edelim ve odama gidelim. Sanırım biraz *uyumalıyım*..."

"Uyumak mı?" Moss, odalarımızın bulunduğu ağaca giden yolu gösterirken sordu.

Bir otel ağacı mı? Ne diye adlandıracağımı bilmiyordum.

Eğlenceli hissederek sııttım. "Evet. *Şekerleme*."

Moss açıkça şaşırmıştı ama tartışmadı. Eğer işe geri dönmesi gerekiyorsa, şimdiye kadar söylerdi diye düşündüm. Birkaç dakika içinde, otel odama çıkan merdivenleri tırmanıyorduk. Moss'u neredeyse içeri iterek soktum.

"Senin uyumaya niyetin olmadığını düşünmeye başlıyorum." "Kesinlikle yok," diye alay ettim.

Xyr'in yüzündeki ifadeyi izledim. "Hala kızgın mısın, küçük *tarax*?" diye alay etti.

"Belki?" diye fısıldadım. "Daha uzun sürebilir demiştin, değil mi?" "Evet."

Arkamdaki kapıyı tekmeledim. Kilitledim ve sonra kıyafetlerimi çıkardım, neyse ki fazla bir şey yoktu.

Moss, ona doğru yürürken kaşlarını kaldırdı ve onu yatağa itti.

"Benden çok daha küçük biri için oldukça güçlüsün."

"Moss, seni sikmeliyim," diye inledim. "Ölüyorum burada."

Xyr'in ifadesi şokla değişti, ben onun üstüne çıktığımda. Xyr'in kalçalarına bacaklarımı açtım ve düşük, çaresiz bir inilti çıkardım.

"Yalvarıyorum," diye boğuk bir sesle söyledim.

"Oh, yalvarmanı seviyorum," dedi, sesi karardı.

Hızlı bir hareketle beni altına sıkıştırdı, eli boynumda. Eğildi ve dilinin ucuyla kulağımın kabuğunu izledi.

Kalçalarımı xe'ye doğru ittim, inleyerek. Çok sertleşmişim. Tatmin etmem gereken tam, sıcak, şehvetli ihtiyaçtan başka neyin bana çöktüğünü bilmiyordum.

"Bana sürtün," diye homurdandı. "Aferin oğlum."

Sürtünmeye devam ederken inledim, parmaklarım battaniyeye gömüldü. Moss düşük bir hırıltı çıkardı, saçımı kavrayıp beni yerinde tutarken bana doğru itti.

"Beni sikmek istiyor musun?" diye mırıldandı. "Lütfen. Lütfen, senin içine girmem lazım." "Bunu istediğinden emin misin?"

"Lütfen," diye bağırdım. "Şu anda çok sertim. Sabahtan beri tek düşündüğüm şey seninle tekrar birlikte olmak."

"Ne kadar muhtaç bir küçük sürtük," diye alay etti Moss.

"Evet, öyleyim."

Moss kıkırdadı ve bizi ters çevirdi, vücudumu kolaylıkla hareket ettirerek beni tekrar üstüne çıkardı ve bacaklarımı açtı. Cüppesini geri itip, tentaküllü sikini ve deliğini ortaya çıkarmak için hızla çözdüm. Tentakülleri ayırdım ve xe'nin çoktan ıslandığını gördüm.

"Sik beni," dedi Moss.

Bu bir emirdi. Hem emir hem de bir serbest bırakmaydı. Eğildim ve sikimin başını onlara dayadım, yavaşça ileri doğru ilerledim. İçine girerken inledim, zevk vücudumu sararken başım geriye düştü. Sıcak ve dardı, her santimetresiyle sikimi sağıyordu.

Xyr'in tentakülleri, bizim cinsel ilişkimizin en sevdiğim kısımlarından biri haline gelen testislerimi sardı. İnleyerek, tamamen ileri doğru iterek, xem'e her şeyimi verdim.

"Güzel," diye boğuk bir sesle söyledi. "Sert. Hızlı ve sert, biri sana ihtiyaç duymadan önce."

Homurdandım, ellerimi xyr'in kalçalarına dayadım ve onu sikmeye başladım. Xem'e defalarca sertçe girdim, hızla doruğa ulaşırken nefes nefese kaldım. Zaten patlamak üzereydim ve yavaşlayamıyordum.

Xyr'in tentakülleri sıkılaştı, testislerimi masaj yapmaya başladı. Hemen boşalmak için gelen dürtüyle savaşıarak bağırdım.

"Boşal, küçük *tarax*," diye fısıldadı Moss. "Doldur beni."

Siktir.

Daha sert pompaladım, parmaklarım xem'in içine girip çıkarken onu kazıyordu. Sonunda, durmak bilmeden doruğa ulaştım. Son bir itişle, sesim odada yankılandı ve her damlamayla xem'i doldurdum.

Üstüne yığıldım, hala nefes nefeseydim. Başım dönüyordu, vücudum tatmin edici bir elektrik akımıyla titriyordu.

"Sen yemek yemeye hazır olana kadar böyle kalacağız," diye fısıldadı Moss, saçımı okşayarak. "İçime boşaldığında çok seviyorum."

"Ben de seviyorum," diye boğuk bir sesle söyledim, ona gülümseyerek. Provalarım hep böyle mi olacaktı?

"Sen yine üzerime atlamadan önce sana yemek sipariş edeceğim," dedi Moss.

dedi.

"Harika."

BÖLÜM 12

Göster

MOSS

Ön sıraya doğru ilerledim ve iki Arboryalı'nın arasına oturdum. İkisi de, özellikle taktığım kolyeyi görünce, saygıyla başlarını salladılar. Üzerime altın detaylı ipek bir cüppe giymiştim. Cüppe cildime yumuşak bir his veriyordu, kendimi iyi hissediyordum.

Etrafa bakındım ve kalabalığın içinde konseyden birkaç yetkili daha gördüm. Etrafta yumuşak bir sohbet vardı, heyecan artmaya başlamıştı.

Galactic Gems'in gösterinin başlama saati ve logosu gökyüzünde parlıyordu. Yukarı baktım ve ağaçlar ve gökyüzünün arka planında nasıl görüldüğünü takdir ettim.

Tüm gösteriyi izleyeceğim için çok heyecanlıydım. Max'in işine engel olmamak için gösterinin sonuna kadar oturacağıma kendime söz vermiştim. Her zaman onun yanında olmak istesem de, onu rahatsız etmek istemiyordum.

İş günümün ardından bu çok ferahlatıcıydı. Dio ile uğraşmak hoş değildi ve konsey onun tehditlerini hafife almamıştı. Özellikle bana yönelik olanları. Durumun neden bu kadar tırmandığını anlayamıyordum, sadece insanları sevmediğini düşünüyordum.

Ona pek çok soru sormuştum ama hiçbiri, davranışlarının gerçek nedenine dair bir cevap vermemişti.

Ama bana bakışları... Bu endişeleri kafamdan atmaya çalıştım.

İyi haber, onun davası artık benim sorumluluğumda değildi. Artık kendi işlerime odaklanıp Max'i tanıyabilirdim. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyordum. Tanıştığımız birkaç gün içinde çok şey öğrenmiştim ve bu beni mutlu ediyordu.

Henüz düşünmek istemediğim şey, altı hafta sonra onun gitmiş olacağıydı.

Onun gideceđi dűűnçesi midemi bulandırıyordu. Bunu dűűnmek istemiyordum ve ciddi bir karar vermem gerekeceđini kabul etmek istemiyordum.

Onu tavlamak istiyordum.

Bu geceki gűsteriden sonra ona çıkma teklif edecektim. Gerçek bir randevu. Birlikte yemek yiyebileceđimiz bir yere. Belki řarap alıp onu evime davet ederdim, orada onu becerebilirdim.

Koltuđumda kıpırdanarak, zorlukla yutkundum. Bir kez daha giydiđim bornozlara ve onun dokunacađı dűűnçesiyle zonklayan ve ađrıyan tentacle penislerimi dűnyadan gizlediđi için řűkrettim.

Yukarıda bir spot ışığı parladı, ardından bir tane daha yanarak vahayı parlak bir akuamarin mavisine çevirdi. Işıklar, kristallerimizin doğal parıltısını tamamlıyordu.

Gűzlerim havuzun ortasındaki sahneye kaydı. Perdeler řimdilik kapalıydı.

"Galaktik Műcevherler Burlesk Gűsterisine hoř geldiniz!" Madam Moonie'nin sesi etrafımızda yankılandı.

İtiraf etmeliyim ki, o kadın beni biraz korkutsa da, kesinlikle harika bir eğlenceci ve liderdi.

"Bu gece sizi *eđlendirmek, heyecanlandırmak ve bařtan çıkarmak* için buradayız. Műcevherlerimiz parıldamak, bűyűlemek ve cezbetmek için burada."

Kalabalık alkıřladı ve bađırdı, ilk geceden daha gűrűltűlűydű. Gűlűmsedim, atmosfere kendimi bıraktım ve onlara katıldım. Iřıklar hareket etmeye bařladı ve sahnede dairesel bir hareketle bir gűkkuřađı oluřturdu. Gűz kamařtırıcıydı.

"İlk sanatçımız, gűz kamaştırıcı Lady Luun için alkışlarınızı alalım!"

Perdeler açılmaya başladığında alkışlar devam etti.

Tek bir spot ışığı sahneyi aydınlatarak, hilal şeklinde bir aletin űzerinde havada oturan bir kadını ortaya çıkardı. Işıkları, kadının parlak leotardının kristalleriyle aynı şekilde parlıyordu.

"İnanılmaz," diye fısıldadım.

Her sanatçı nasıl gűsteri yapılacağını biliyor gibiydi.

Műzik bařladı, sinematik bir melodi yűkseldi. Bir an için gűzlerimi kapatıp műziđin içime iřlemesine izin verdim. Titreřimleri hissedebiliyordum, kulaklarım seđiriyordu.

Lady Luun hilal řeklindeki ayın içinden zarife açılmaya bařladıđında gűzlerimi açtım. Hareket ederken havada dűnűyordu. Uzun kahverengi saçları dalgalar halinde dűkűlűyordu

dalgalar halinde dökülüyordu ve tüm sanatçılarda gördüğüm aynı ustalıklı hareket ediyordu. Baş aşağı dönüp bir şekilde vücudunu katlayarak ayın üzerine tırmanıp çok tehlikeli bir şekilde dengede kalmasını hayretle izledim.

Müzik sinematik bir tondan popa geçerken, aynı anda aşağıya düştüğünde seyircilerden toplu bir çığlık yükseldi. Lyra'nın alt kısmına tutunurken, kostümü bir parça soyunmayı başarırken değişiyordu.

Bir kez daha hayran kaldım. Her Galaktik Mücevher'in kendine özgü bir yeteneği vardı ve nasıl parlayacaklarını biliyorlardı. Max'in neden bu kadar gurur duyduğunu anlayabiliyordum. Bu gruba girmek son derece zor olmalıydı, ama o başarmıştı.

Performansı birkaç dakika sonra sona erdi ve ardından Stella Starz sahneye çıktı. Stella'yı daha önce görmüş ve duymuştum, sahneye çıktığı anda onu tanıdım. Sesi unutulmazdı. Ve onun, tanıştığım Lazulian prensi ve bir Tourmalin şansölyesiyle evli olduğunu biliyordum.

Şarkısı salonu doldurdu ve gece gökyüzüne yankılandı. Yıldızlar sanki onun melodisine alkış tutar gibi parılıyordu, güzelliğini alkışlıyordu. Kışkırtıcı ve sevimliydi, kalabalığın nefesini kesip, özlem ve şehvetle doldurdu.

Gösterisi bittiğinde Madam Moonie'nin sesi tekrar duyuldu. "Bir sonraki Galaktik Mücevherimizi alkışlayın! Bir hava akrobatı, bir performans sanatçısı, eklektik bir yükselen yıldız... *Maximalist'i* alkışlayın!"

Alkışladım ve tezahürat ettim, sesim yükseldi.

Işıklar parladı ve sonra karardı, ortalık karardı. Max'in performansını daha önce uzaktan görmüştüm, ama müzik, kostüm ve ışıklandırma ile bu kadar harika olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Spot ışığı havaya yükseldi ve onu ortaya çıkardı. Bir kayışa tutunmuş, vücudunu saran bir pelerinle altındaki her şeyi gizlemişti.

Kalabalık onu alkışlarken gurur ve heyecanla dolmuştum.

O benim. Onu izlerken tek düşünebildiğim buydu. Ve ne kadar harika olduğu.

Onunla tanışmak için nasıl bu kadar şanslı olabilirdim?

Uzun zamandır hayattaydım ve kaderden şüphe ettiğim birçok an olmuştu. Ama onu sahnede görmek ve ne kadar büyük bir yıldız olduğunu görmek, onunla aynı havayı soluduğum için kendimi şanslı hissetmeme yetmişti.

Döndü ve bornoz aşağı kayarak meme uçlarındaki pasties'leri ortaya çıkardı.

Oynadığım meme uçları.

Yumuşak bir mırıldanma çıkardım ve koltuğumda tekrar kıpırdadım. Hareketleri beni büyülemişti, ters dönüp bir dizi başka pozisyon alırken kasları dalgalanıyordu.

Onun güçlü olduğunu biliyordum. Ama hayal gücümü aşan şeyler yaparken onu görmek beni büyüledi. Her hareketi prova edilmiş ve ölçülmüştü. Yerçekimine meydan okurken kaslarının dalgalanması beni hayrete düşürdü.

Gülümsedim ve bornoz sonunda tamamen kayıp, penisinin üzerindeki parlak maske dışında hiçbir şey kalmayınca alkışladım.

Görünüşe göre giydiği tek şey oydu.

Kalabalık, sahneye inip müzikle dans edip hareket ederken çılgına döndü.

Ayağı bir şeye takıldı ve öne doğru sendeledi, dizleri sahneye sertçe çarptı. Kimse fark etmedi ama o ritmi kaçırmadı, bizim aramızdaki bağlantı sayesinde acıların yankısını hissetmeme rağmen.

Siktir.

Bu, onun incindiği

anlamına geliyordu. Bu

aynı zamanda...

Yüzüm kızardı, ikimizin hala ne kadar derin bir bağla birbirine bağlı olduğunu fark edince omurgamdan bir sıcaklık yayıldı.

Genellikle bir ısı bittiğinde, çiftleşme bağıyla kesinleşmedikçe bu bağ ortadan kalkardı.

Onu izlemeye devam ederken alt dudağımı ısırdım. Dans etmeye ve hareket etmeye devam etti, kalçalarını ileri geri salladı.

Bu mesafeden bile bana baktığını hissettim. Gülümsedim ve performansı sona yaklaşırken alkışladım. Son vuruşla birlikte sahnenin kenarına geldi, maskenin burnunu tuttu ve ışıklar söndü.

Herkes alkışladı ve tezahürat yaptı. Kalabalığın uğultusu kulakları sağır ediyordu, enerji ve heyecan doluydu. Öne eğildim, karanlıkta gözlerimi kısarak onun sahneden inmesini izledim.

Topallıyordu.

Orada kalamadım. Madam Moonie'nin sesi tekrar duyulduğunda düşük bir homurtu çıkardım, ama onu duyamıyordum. Zaten hareket etmişim, ayağa kalkmış

salonun arkasına doğru ilerlemiştim. Birkaç dakika içinde, onların "sahne arkası" alanına giden arka yolu kullanıyordum.

Önümüzde birkaç güvenlik görevlisi bekliyordu. Onlara yaklaşıırken kimliğimi çıkardım.

"Max'i görmeye geldim," dedim.

"Madam Moonie sizi zaten geçirdi," dedi içlerinden biri homurdanarak kenara çekildi. "Geldiğinizi tahmin ettik."

Başımı salladım ve kalbim çarparken yanlarından geçtim. Max iyiydi, değil mi? Ya iyi değilse? Bağımız sayesinde acısını hissetmiştim.

Stella'yı gördüm ve ona doğru koştum. Arkadaşları onun yanında duruyordu, ikisi de endişeli görünüyordu.

"Max iyi mi?" diye sordum.

"O iyi olacak," diye cevapladı hızlıca. Elini uzattı ve omzuma koydu. "Nefes al. Bazen yaralanırsınız ve iyileştirme kapsülleri hazırda bekliyor. Fark ettiğine şaşırdım, çok iyi saklamıştı."

"Kemiğinin kırıldığını duydum," diye mırıldandı Zin. Dehşet içimi kapladı.

Zin yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm. Söylememeliydim. Yakında uyanır, eminim. Şey... Bu bizim arkadaşımız Toras."

Uzun boylu, magenta renkli tentaküllü Tourmalin'e başımı salladım, ama sakın kalmakta zorlanıyordum.

"Acısını hissettim," dedim. "Ama gösterisine devam etti."

"Şov devam etmeli," diye iç geçirdi Stella. "Max inatçıdır. Düşmeyi iyi bilir. O bir hava akrobatı ve anladığım kadarıyla çok deneyimli."

"Eşi bu cevabı kabul etmeyecek," dedi Toras çok ciddi bir şekilde.

Eşi. Üçü de bana bakıp itiraz etmemi beklerken, zorlukla yutkundum.

Ama o anda, itiraz etmedim.

Her şeyden çok, onunla eş olmayı diledim, çünkü o zaman zihinsel bağlantımız sayesinde onunla daha kolay konuşabilirdim.

Bize bir başkası yaklaştı ve onu ilk gösteri yapan Lady Luun olarak tanıdım. Saçları topuz yapılmıştı ve gösteri kıyafetini değiştirmişti. "O iyi olacak," dedi. "Sadece dizini burktu ve kapağı incitti. Birkaç dakika içinde çıkar. Ayrıca, merhaba."

Ona başımı salladım, müzik tekrar salonda yükselirken kulaklarım seğirdi. Kalabalığın kahkahalarını ve tezahüratlarını duyabiliyordum. Max'i beklerken dikkatim hala onda olsa da

dikkatim hala Max'i beklemekle meşgul olsa da.

"Kaç tane sanatçı var?" diye sordum.

"Dokuz kişiyiz," diye cevapladı Stella. "Ben, Lady Luun, Little Miss Mercury, Maximalist, Milky Maid, Betty Battlestar, Nebula Van Dazzle, Fiona Firefly ve Zodiac."

"Teknik olarak Madam Moonie de bir sanatçı," dedi Lady gülümseyerek. "Ancak onun performansları efsanevi yaratıklar gibidir. Nadiren görülür ve onu şahsen görmek için özel biri olmanız gerekir."

"Videolarını izledim," dedi Stella, Lady'ye sırtarak. "Onun kaptanımız olmasının bir nedeni var."

Sabırsızlanmaya başlamıştım. Zin hariç, buradaki herkesten daha uzundum ve Max'i beklerken onların başlarının üzerinden bakıyordum. Birkaç dakika içinde, parlak turuncu saçlarını gördüm ve ona doğru koştum.

Beni görünce gözleri parladı. Ellerini kaldırıp konuşmaya başladı ama ben onu kucaklayarak alçak bir hırıltı çıkardım.

"Ben iyiyim," diye nefes nefese konuştu. "Hey. Ben iyiyim, iyiyim." "Acını *hissettim*," diye homurdandım.

Yüzümü tuttu ve bana bakmamı sağladı. Dudaklarıma bir öpücük kondurdu ve bu, endişelerimin bir kısmını yatıştırdı.

"Gösteriden ayrılmaya gerek yoktu," dedi, dudaklarını bükerek. "Ben iyiyim. Bu bazen olur. Aptal bornozumun üzerine takıldım. İyileştirme kapsülleri beni tedavi etti."

Sonunda nefes alabildim, kendimi rahatlamış hissettim.

Beni tekrar öptü. "Beni indir ama. Herkes bakıyor." "Yıldız olmayı sevdiğini sanıyordum," diye alay ettim.

Onu yere indirirken burnundan soludu. Bir şey söyleyemeden elimi tutup beni suyun kenarına götürdü. Sahnedeki sanatçıyı ve yükselen müziği görebiliyorduk.

"Tüm gösteriyi izlemeni istedim," diye iç geçirdi.

"Gördüğüm her şeyi çok beğendim," dedim. "Gerçekten. Buradaki herkes çok yetenekli. Ve senin vücudunla yapabildiklerin..."

Max bana sırtarak baktı. "Vücudumla yaptıklarımı beğendin, ha?"

Yüzüm kızardı ve başımı sallayarak sahneye döndüm. O kıkırdamaya devam etti, bu da beni daha da utandırdı.

"Bunu unutmayacağım," diye mırıldandım.

"Umarım unutmazsın," diye güldü.

Yutkundum ve bakışlarımı tekrar ona çevirdim. "Hey Max?" Kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Evet?"

"Benimle... benimle çıkmak ister misin?" O

şaşıracak şekilde bana baktı. "Çıkmak mı?"

"Evet," diye fısıldadım. "Bir randevu."

Max bana, sanki tüm evrenin merkeziymişim gibi hissettiren bir şekilde gülümsedi. "Tabii ki seninle randevuya çıkacağım."

BÖLÜM 13

İlk Randevu

MOSS

Giydim cüppeyi durmadan düzeltip duruyordum. Ellerimle bir kez daha cüppeyi düzelttim ve beklerken bir anlık gerginlik hissettim. Rezervasyon yapılmıştı ve Max'i almaya erken gelmiştim.

Her şey yolunda gidecekti.

Değil mi?

Sıcaklık sona ermişti, ama bu onunla birlikte olmayı düşünmeyi bırakacağım anlamına gelmiyordu. Dün gece konsere gidip onu izledim. Enerjisi görülmeye değerdi, seyirciler tamamen büyülenmiş ve hayran kalmıştı, yarasına rağmen – ki bu kesinlikle benim aşırı tepki vermeme neden olmuştu.

Ve tek düşünebildiğim, onun benim için ne kadar değerli olduğuydu.

Onu düşünerek uykuya dalmıştım ve onu düşünerek uyanmıştım. İkimizin de bugün yapması gereken işleri vardı ve saatler hiç olmadığı kadar yavaş geçiyordu. Onu tekrar göreceğim anı iple çekiyordum.

Şimdi ilk randevumuz vardı. Belki her şeyi tersine yapmıştık, ama umurunda değildi. Onunla zaman geçirmeyi, ona kur yapmayı ve onu şımartmayı dört gözle bekliyordum.

İlk randevumuz.

Kesinlikle fazla düşünüyordum. Düşünmemek zordu. Max'e karşı hislerim vardı. Buna şüphe yoktu. Ama işleri tersine yaptığımı hissediyordum. Benim toplumunda, birinin hemen azgınlık dönemine girip sonra birbirlerini kur yapması yaygındı, ama ben Max'in sevgisini kazanmak için yeterince çaba göstermediğimden endişeleniyordum.

"Sana söylemeliyim, iyi görünmüyorsun dostum."

Başımı kaldırdığımda, benim kadar uzun boylu, sadece şapka, bot ve arkası açık pantolon giymiş bir uzaylı gördüm ve irkildim.

Şapkasını kaldırarak selam verdi, dört kolundan ikisini göğsünde kavuşturmuştu. "Sadece bekliyorum," dedim. "Randevum var."

"Ah, sen Max'le kaçan adamsın. Kızlar ikiniz hakkında kıkır kıkır gülüyorlardı."

Kızlar mı? Aksanı, filmlerde duyduğum aksanlara hiç benzemiyordu. Ona daha fazla soru sormak istedim, ama fırsatım olmadı. Max, parlak mavi bir gömlek ve siyah yüksek bel pantolon giymiş, zıplayarak dışarı çıktı. Ayrıca onu biraz daha uzun gösteren bir çift bot giymişti.

Onu görmek ferahlatıcıydı. Bana yaklaşırken gülümsedim, yüzündeki ışığı izlemekten keyif aldım.

O çok tatlı.

"Hazır mısın?" diye sordum.

"Evet," dedi. "Senin sandığından daha fazla."

Bu beni de mutlu etti. Yine uzaylıya baktım, hafifçe başımı salladım ve kolumu Max'in koluna taktım.

"İyi eğlenceler."

"Hoşça kal, Raider," dedi Max gülerek.

Max'i uzaklaştırırken kaşlarımı kaldırdım. Max yine hafifçe güldü ve bana baktı.

"O Mari ile evli," diye açıkladı. "İkisi balayındalar, ama uğrayıp merhaba demek istediler. Sahneye çıkmayı biraz özledim, o kadar da uzun zaman olmadı ama."

"Özler miydin?" diye sordum. "Sadece kısa bir tatil olsa bile mi?"

"Evet," dedi hüznle. "Sanırım her zaman özlerdim. Sahneye çıkmak hayatım boyunca hayalini kurduğum bir şeydi ve sonunda bunu gerçekleştirebildim. Hem de Galactic Gems ile. Yıllardır onların grubunda olmak istiyordum. Stajyer olarak başladım. Olanlara bakılırsa şanslıyım."

"Ne oldu?" diye sordum.

Max bir ses çıkardı ve yüzünü buruşturdu. "Çok şey oldu. Madam Moonie'nin eski asistanı iki sanatçıyı zehirledi. Her şeyi benim üstüme yıkmaya çalıştı, farkında olmadan onun işlerini yaparken o olayların gerçekleşmesine neden oldum. O sırada Stella, arkadaşları Zin ve Toras ile tanışmıştı. Ancak olayı aydınlattık ve o olaydan sonra Madam Moonie'nin asistanı oldum. Son galaksiden sonra ise bana sahneye çıkma şansı verdi. Ve şimdi buradayım."

Biri onu böyle bir suçla suçlamış olması düşüncesiyle hırıldadım. Özellikle de onun böyle bir şeyi asla yapmayacağını bildiğim için.

“Sen doğuştan bir yıldırısn,” dedim. “Dans veya burlesk dünyası hakkında pek bir şey bilmiyorum, ama saatlerce seni izleyebilirim ve hiç sıkılmam. İlk geceden beri sana hayranım.”

Max kızardı. “Tanıştığımız gece o kadar dikkatli izlediğini bile düşünmemiştim.”

Alaycı bir şekilde güldüm. “Nasıl dikkat etmem ki?”

Şimdi düşününce biraz güldüm. Ne kadar huysuzdum. Para konusunda bir insanla tartışmak için gösteriye gitmek zorunda kaldığım için mutsuzdum. Max'in tüm dünyamı değiştireceğini bilmiyordum.

Onun benim eşimin olduğundan emindim. Ateşli geceden sonra bile bu çok açıktı. Ama ona karar vermesi için baskı yapmak istemedim, özellikle de kariyeri yeni başlıyordu.

Nasıl olurdu? İkimizin bu ilişkiyi nasıl yürütebileceğinden emin değildim. Benim hayatım bu gezegene kök salmıştı, onunki ise yıldızlarda.

Her şeyi geride bırakabilir miydim?

İşim hayatım değildi. Sadece bildiğim tek şeydi.

Bir esinti yükseldi ve vaha sularında dalgalar oluşturdu. Başımı kaldırıp, evim olan dev ağaçların manzarasını içime çektim. Yaprakların tepeleri hışırdadı ve çok tanıdık bir ses çıkardı.

Max elini elimden geçirdi, elinden geldiğince. Elim onun elini kapladı. Beni su kenarına götürürken bana sıkıca tutundu.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordu.

“Rezervasyon yaptırđım,” dedim. “Vahaların diğeri tarafında bir restoran var. Oraya yelken açıp yemeğimizi yiyeceğiz. Burayı seveceksin bence.”

Elini tutup tekneye binmesine yardım ettim. Tekne bir süre sallandı, sonra ben de onu takip ederek öne oturdum. İkimiz de teknenin içine girer girmez, tekne kendi kendine hareket etmeye başladı.

Maxed nefesini tutarak etrafına baktı. “Geçen gece tekne böyle çalışmamıştı,” dedi. “Birinin kürek çekmesi gerekiyordu.”

Yüzümü buruşturdum. Biri onlara teknenin nasıl çalıştığını anlatmalıydı. İnsanlar için de aynı şekilde çalışacağından emin değildim, ama Arboryalılar için tekneler bizim dünyamıza ve düşüncelerimize uyum içindeydi. Nereye gitmek istediğimi biliyordu ve beni oraya götürecekti. Görünmez

yollar gibi, gezegenimizde insanlar ve hatta diğer varlıklar için işe yaramayan bazı şeyler vardı. Bilim adamlarımız bunun ağaçlarımızın köklerini çevreleyen kristallerle ilgili olduğuna inanırken, diğerleri bunun ruhani bir şey olduğuna inanıyordu.

Bunu Max'e anlattım ve onun yüzündeki hayal kırıklığının yerini hayranlığa bırakmasını izledim.

"Vay canına. Bu harika," dedi. "Dünya'da böyle bir şey yok."

Onun gezegenini merak ettim. "Nasıl bir yer? Ben Dünya'ya hiç gitmedim. Ya da sizin galaksinize."

"Hala geçmişte gördüğü hasarlardan kurtulmaya çalışıyor. İnsanlar çok yıkıcı. Biz gezegenimize sizin gezegeninize baktığınız gibi bakmadık. Ama çok güzel bir yer. Diğer gezegen yerleşimlerinden birine taşınmadan önce küçük bir sahil kasabasında büyüdüm. Uzun zamandır oraya gitmedim. Sen başka gezegenlere gittin mi?"

"Kendi sistemimizdekilerle," dedim. "Birkaç gezegen bizimki kadar muhteşem, ancak birçok yönden farklılar. Yine de evim en sevdiğim yer."

"Nedenini anlayabiliyorum," diye onayladı. "Şimdiye kadar birkaç başka gezegene ve sisteme gittim, ama bu hep en sevdiğim oldu."

"Neden?" diye sordum.

"Bunda bir şey var... Büyülü bir şey. Ağaçlar mı, sular mı, kristaller mi, yoksa gökyüzü mü, bilmiyorum. Ama beni çağırıyor. Belki de senin yüzündendir."

Kalbim çarpıntıya başladı.

Ben de aynı şekilde hissediyordum. Vahaya doğru süzülürken gülümsedim. Kenara eğilip suya baktım ve balıkların yüzüşünü izledim. O da benim bakışlarımı takip etti ve şaşkınlıkla küçük bir ses çıkardı.

"Geçen gece de bunları görmemiştim."

"Sadece gündüz ortaya çıkarlar," dedim. "Geceleri derinlere inerler ve karanlıkta yüzeyden uzak dururlar. Döngüleri ilginçtir."

Max gülümsedi ve koltuğuna yaslandı. Bakışlarını suya çevirdi. Güneş batmak üzereydi ve bizi sevdiğim bir tür alacakaranlığa bürüdü.

Sinirlerim yine gerilmeye başladı ve onları bastırmak için elimden geleni yaptım. Restorandaki yemekleri beğenmesini umuyordum. İnsanlar için menüleri vardı

Çünkü mutfağını beğenmeyeceğinden endişelenmiştim.

Tekne kıyıya doğru sürüklendi ve yavaşlayarak yanaştı. Dikkatlice ayağa kalktım ve pratik yaptığım için kolaylıkla dengemi koruyarak teknenin dışına çıktım. Dönüp Max'e yardım etmek için elimi uzattım. Bir an sendeledi ve sonunda onu kaldırıp teknenin dışına çıkarmaya karar verdim. Yine kızardı, yanakları koyu pembeye döndü.

Onu eğlenceli bulduğum için yanaklarını çimdikleme isteğıyle mücadele ettim.

Etrafımızdaki diğerleri bize meraklı bakışlar attı ve bizim tuhaf bir çift olduğumuzu anladım. Bir insanın bizim gibi biriyle birlikte olması çok sık görülen bir şey değildi. Diğer uzaylılar? Evet. Ama Max özeldi.

Onu, birkaç devasa ağacın arasında kıvrılan patikaya doğru yönlendirdim. Kısa ve huzurlu bir yürüyüş oldu. Kristaller parlamaya başlamış, ağaçların dibindeki girişe doğru ilerlerken her şeyi güzel ışıklarıyla aydınlatıyordu.

Başka bir Arborian bizi karşıladı. Listedен adımı kontrol etmelerini sabırla bekledim, sonra bizi restorana götürdüler. Diğerleri yere yakın masalarda oturuyorlardı. Yemeklerin kokusu havada yayılıyordu ve midem guruldadı.

Max de küçük bir guruldama çıkardı. Ona baktım ve onun da karnının guruldadığını fark ettim.

"Aç mısın?" diye sordum. "Çok."

Restoranın karşı tarafındaki bir açıklığa yönlendirildik. Burası, başka bir vaha üzerinde asılı duran bir uçurumun üzerinde bulunan büyük bir terasdı. Ormandaki en büyük teraslardan biriydi ve daha çok bir göl gibiydi. Max nefesini tuttu ve dışarıya bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bu muhteşem."

Dalların altına oturduk, esintiyle birbirine sürtünen yaprakların huzur verici sesi beni rahatlattı. Tüm bu doğal güzelliğın içinde, tek yapabildiğim Max'e ve onun ne kadar sevimli olduğuna odaklanmaktı. İçimi bir arzu sardı ve bir an için, yemeğe gelmeden önce arzularımıza teslim olsaydık diye düşündüm.

Ama belki bunu tatlıya saklayabilirdik.

Bana baktığını fark etti ve kaşlarını kaldırdı, dudakları alaycı bir gülümsemeye çekildi.

"Bir şey içmek ister misiniz?" diye sordu garson.

"İkimize de su ve ben bir *iothie* alacağım."

"Hemen geliyor." Bizi yalnız bıraktılar. "O nedir?

Iothie mi?" diye sordu.

"Benim türüm için çok iyi olan farklı alglerin karışımı. Enerji verici özellikleri var, bana iyi gelir."

Kaşlarını oynattı. "Enerji verici, ha?"

O eğilip elini masanın üstünde benim elime kaydırırken ona göz kırptım. Halka açık bir şekilde sevgimizi gösterme beni tahrik etti. Başkalarının bize baktığını fark ettim, ama bu ilgiden keyif aldım. Elini elime almasının, insanların bizim birlikte olduğumuzu, onun benim olduğumu düşünebileceği fikri hoşuma gitti. "Beni randevuya çıkardığın için teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Umarım

zorunda hissetmezsin."

"Umarım gelmek zorunda hissetmezsin. Bunu ben istedim. Seni daha yakından tanımak istiyorum. Tanışmamızın *alışılmadık* olduğunu biliyorum, ama..." *Sana aşık oluyorum.*

Bunu yüksek sesle söyleyemedim. Ona aşık oluyordum. Ve onu korkutup kaçıracağımdan endişeleniyordum. Bununla birlikte, onu masanın üzerine eğip tüm restoranın önünde ona sahip olduğumu göstermek, tüm dünyaya onun bana ait olduğunu ve benim de ona ait olduğumu göstermek istiyordum.

Dokunaçlarım kıpırdadı ve nefesimi içime çektim, duyularımı rahatlamaya zorladım.

"Senden hoşlanıyorum," diye fısıldadım sonunda.

Max parmaklarını benimkilerle birleştirdi. "Ben de seni seviyorum. Birlikte yaptığımız her şeyi düşünürsek, sevmekten daha fazlası. Bir sorum var."

"Ne istersen sor," dedim yumuşak bir sesle.

"Arborianlar nasıl çiftleşir? Duyduğuma göre, diğer uzaylılar genellikle ısırarak çiftleşmiş. Ama biz birbirimizi ısırık ve çiftleşmedik, ya da çiftleştik de ben fark etmedim..."

Oh. Sinirlerim gerilse de, kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Çoğunlukla onunla çiftleşme ritüelini tamamlamak istediğim için.

Sadece düşüncesi bile beni sertleştirdi.

"Bu sadece ısırma ile ilgili değil," dedim. "Bizden biriyle çiftleşmek ve bizim başka biriyle çiftleşmek için, bizi farklı bir düzeyde birbirimize bağlayan bir tür ritüel var."

"Ruhlarımız gibi mi?"

Sesi çok şüpheli geliyordu. Kendim şüphe duymamış olsam da, onun şüphelerini anlıyordum.

"Evet," dedim.

"Nasıl işliyor?"

Ona cevap vermek üzereydim, ama tam o sırada garson geri geldi. İçeceklerimizi masaya koydu ve siparişlerimizi beklerken bize umut dolu bir gülümseme attı.

Max yüzünü buruşturdu. "Menüye henüz bakmadım," dedi. "Ama insan menüsünü değil, sizin yemeklerinizi denemek istiyorum."

"Sizin için sipariş verebilir miyim?" diye sordum.

Hızla başını salladı. Bir anlığına gözlerinde kayboldum ve nerede olduğumuzu neredeyse unuttum. Garson sabırla beklerken boğazını temizledi.

Menüden birkaç yemek saydım, bazıları benim favorilerimdi, bazıları ise Max'in de beğeneceğini umduğum yemeklerdi. Garson başını salladı ve bizi tekrar yalnız bıraktı, ikimiz de gergin bir kahkaha attık.

İlk randevuya çıkmak neden bu kadar sinir bozucu? Beni sevdiğini biliyordum. Benimle olmak istediğini biliyordum. İkimiz de uyumlu olduğumuzu biliyorduk, ama yine de...

Midem durmadan kıvrılıyordu. Kalbim göğsümde deli gibi çarpıyordu.

"Bu ritüel çok samimi," diye fısıldadım. Sesimi alçaltarak öne eğildim. "Önce, bir tür şifalı bitki yiyoruz. Bu, zihnini değiştiriyor ve bazı şeyler görmeni sağlıyor. Sonra çiftleşiyorsunuz, çiftleşme ısırığını paylaşıyorsunuz ve birbirinizi eş olarak kabul ediyorsunuz. Bunu yaptığınızda, gerçekten yaptığınızda, bir şey oluyor. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, belki de henüz anlamadığımız kuantum düzeyinde bir şey değişiyor. Bilim adamlarımız ve diğer gezegenlerden gelenler bunu birçok kez anlamaya çalıştılar. Ama kimse bilmiyor. Ben sadece bunun böyle olduğunu ve her zaman böyle yapıldığını biliyorum. Çok cinsel, çok özel, çok samimi bir şey."

"Çok güzel." Başparmağıyla elimin üstünü okşadı ve yumuşak bir mırıldanma çıkardı.

"Ben..." Ona yapmak ister misin diye sormak üzereydim. Ama bunun yerine dilimi ısırdım ve kızararak ondan başka yere baktım. Boynumun arkasında ve omurgamda bir sıcaklık hissettim.

"Moss."

Sesinde çok fazla özlem vardı. Ona bakmayı reddettim, bakamadım. Çünkü bakarsam her şey çok net olacaktı. Birbirimizin ifadelerini

her zaman birbirimizin ifadelerini anlamasak bile, ona aşık olduğum çok acı bir şekilde açık olurdu.

"Moss, eğer istiyorsan, bunu konuşabiliriz."

Biraz acı hissettim. Çünkü bunu konuşmak istemediğimden değildi. Onun da bunu istemesini istiyordum.

"Sana bir şey yapmak zorunda hissettirmek istemiyorum," dedim. "Kader ya da kader değil."

O kaşlarını çatı. "Bunu yapmak zorunda hissetmiyorum..."

Ve tabii ki, garson yine bizi böldü. Hırlamak için kendimi zor tuttum ve o masaya yemeklerimizi koyarken kendimi toparladım. Masada gezegenimizden gelen farklı sebzeler ve lezzetler vardı. Kokusu midemi tekrar guruldattı ve içkime uzanıp büyük bir yudum aldım.

Vücudumun hemen yenildiğini hissettim ve sıcaktan yemek yemeyi unuttuğumu fark ettim. Bu oldukça yaygın bir durumdu, vücudumuz besinleri çok uzun süre depolayabilirdi. Ama şimdi kesinlikle açlık hissediyordum.

"Afiyet olsun," dedi garson.

"Tanrım, bu kokusu çok güzel," dedi Max.

Az önce aramızda olan her şey unutulmuştu, ikimiz de önümüzdeki yemeğe tamamen odaklanmıştık.

"Alerjin var mı diye sormalıydım," dedim. "Yok," dedi neşeyle.

Bir tabak aldı ve üzerine farklı türde yemekler koymaya başladı. Onu izlerken gülmeden edemedim. Kesinlikle birbirine uymayan şeyleri karıştırıyordu, ama onu düzeltmeyecektim. Kendisi anlayacaktı.

Ben de aynı şeyi yaptım ve tabağımı doldurdum. Küçük bir tabak aldım ve üzerine sos döktüm. Bir çift çatal bıçak aldım ve ilk lokmayı sosun içine batırdım.

Beni izlemek için durakladı, yaptıklarına dikkatle bakıyordu. Her şeyi yavaşça yaptım, beni taklit ederken içimde bir sıcaklık hissettim.

"Bunlar Boynuzlu Vadi'den gelen mantar güveç," diye açıkladım. "Birkaç döngü boyunca sosla marine edildikten sonra açık ateşte pişiriliyor. En azından bana göre sosla çok iyi gidiyor."

Bir ısırik aldım ve zevkle içimden bir nefes verdim.

Max de aynısını yaptı ve gözleri saf zevkle büyüdü.

"Mantar tadı yok," dedi. "Yani, mantar yedim. Ama bu... bu çok farklı. Neye benzetebilirim bilmiyorum."

"En sevdiklerimden biri." Başka bir parça aldım, kenarları pul pul olan limon yeşili bir disk. "Sana neye benzetebilirim bilmiyorum, ama biz buna *stome* diyoruz ve gezegenin başka bir bölgesinde yetişen bir bitkinin stameninden elde ediliyor."

Tekrar sosa batırıp yedim. Çıtır çıtır, pul pul ve hafif tatlıydı.

O da bir ısırık aldı, yüzünü buruşturdu ve çiğnedi.

"Hayır mı?" diye gülerek sordum.

"Tadı tereyağı gibi," dedi. "Beklenmedik bir şeydi. Ama tadı da güzel

."

Gülümsedim. Daha önce hiç bizim yemeğimizi denememiş biriyle daha önce bizim yemeğimizi denememiş biriyle yemek yemedim, ama onun tepkilerini görmek bana farklı bir zevk verdi.

"Bir gün bunu toprak yiyecekleriyle yapacağız," diye

alay etti. "Ama ben et yemem."

"İnan bana, başka birçok şey var."

İkimiz de farklı yemekleri denemeye devam ettik, ta ki ikimiz de hareket edemeyecek kadar doymuş olana kadar. Garson geri geldi, tabakları topladı ve her şeyi benim için bir kutuya koydu.

"Arborian şaraplarını duydum," dedi Max.

"İstersen durup bir şişe alabiliriz," dedim. "Bu gece seninle eve gelebilir miyim?"

Eve.

Başımı salladım. "Lütfen."

Onu istiyordum. Çaresizce, açgözlülükle. Doyurucu yemeğin ardından birlikte egzersiz yapma fikri beni mutlu etti.

Ayağa kalktım ve ona elimi uzattım. "Şarap, ev ve..." "Yatak," dedi sırtarak.

"*Yatak*, tabii ki."

BÖLÜM 14

Ters

MAX

Moss, el yapımı şarap şişesinin mantarını çıkarırken sırttı. Şişenin kendisi müzede sergilenmeliydi. Kristal ve üfleme camın karışımı gibi görünüyordu, gerçekten muhteşemdi.

"Sen beni taşıırken içeceğim mi?" diye alay ettim. "Evet.

Neden olmasın? Ağzını aç."

Moss için ağzımı açarken gülümsedim. Moss yaklaştı ve şişeyi hafifçe eğerek bana bir yudum verdi.

Arborian şarabı bir başıyaydı. Tatlar dilimde patladığında kaşlarım havaya kalktı. Çok tatlı değildi ve mükemmel bir dengedeydi, şarap hakkında pek bir şey bilmediğim halde. Gerçekten.

"Vay canına," dedim. "Bu muhteşem."

Xe güldü ve bana şişenin tamamını uzattı. "Ve güçlü."

Moss arkasını döndü ve beklentiyle eğildi. Etrafıma bakındım, yanımdan geçen birkaç kişi bize tuhaf bakışlar attığı için kızardım. Ama umursamadım. Xyr'ın sırtına tırmandım ve şişeyi tutarak kıkırdayarak bir yudum daha aldım.

Moss beni bir patikadan aşağı taşıdı ve sonra bir ağaca tırmandı, hareketlerinin hızından dolayı benden bir çığlık çıktı. Xe kocaman bir dala geldiğinde, hayatım pahasına tutundum, dalın üzerinde yürüdü ve sonra göremediğim bir patikadan geçti.

Moss'un sihirli olduğunu hissetmeye alışmaya başlamıştım. Ve bu harikaydı.

Xem'e tutunarak devasa ağaçları ve aşağıdaki kristalleri seyrettim. Işığın parıltısı köklerin üzerine sıçrayarak ormanın dibinde ışıkl bir yumağı oluşturuyordu.

Burası en sevdiğim gezegendir. Bundan emindim. Bu yerin güzelliğini asla unutamayacaktım. Gerçekten başka bir dünyadaymış gibiydim.

Moss, gülerek görünmez bir yolu daha geçti. "Orada her şey yolunda mı?"

"Evet," dedim. "Daha da iyisi. Manzarayı çok beğeniyorum."

"Artık bunu doğal kabul ediyorum, korkarım," diye iç geçirdi Moss. "Ama senin bunu anlatmanı dinlemek hoşuma gidiyor. En sevdiğin şey ne?"

"Muhtemelen görünmez yollar," dedim, aşağıya bakarak. Moss bir dalın üzerine adım attığı anda midem gerildi. "Onları göremiyorum bile, ama sanki bir büyücü gibisin."

"Belki de öyleyim," diye alay etti Moss.

"Şarap çok lezzetli," dedim, bir yudum daha içerek.

"Şaraplarımız çok güzel, itiraf etmeliyim. Bana da biraz bırak."

Kabul ettim ve Moss'a önceki konuşmamız hakkında soru sormak için kendimi zor tuttum. Randevumuz mükemmel geçmişti, ama yemek, oldukça önemli gibi gelen bir konuşmayı kesintiye uğratmıştı.

Moss evinin girişine geldiğinde şarabımdan bir yudum daha aldım. Kapı açıldı ve içeri girdi.

Ve donakaldı.

Yıkımı görünce midem düğümlendi.

Moss'un evi tamamen alt üst olmuştu. Eşyalar yere dağılmış, mobilyalar kırılmıştı. Moss düşük bir hırıltı çıkardı ve beni sırtından indirdi.

"Burada kal," diye emretti.

"Ne?" diye fısıldadım.

Ben başka bir kelime daha söyleyemeden Moss bir anda hareket etti. Böyle anlarda xe'nin ne kadar hızlı olduğunu hep unutuyordum. Xe ortadan kaybolunca ağzım açık kaldı. Bir çılgılık duydum ve xe'nin peşinden koşarken midem alt üst oldu.

Moss'un penceresi açık olan yıkık ofisine vardım. Moss pencereye yaslanmış, omuzları gergindi.

"Kaçtılar," dedi.

"Bunu kim yapabilir?" diye sordum, dehşet içinde etrafa bakarak.

"Kimdi?"

Moss cevap vermedi. Her şey mahvolmuştu.

"Moss," diye fısıldadım, etrafa bakarak. "Birini aramalıyız. Çok üzgünüm."

Moss sinirli bir nefes verdi ve arkasını döndü, omuzları dağınıklığı görünce çöktü. "Üzgünüm Max. Birkaç şeyle ilgilenmem gerek. Akşamın geri kalanını birlikte geçirmek istemiştin ama bu korkunç bir şey."

"Öyle. Seninle kalabilir miyim?"

Bir an sessiz kaldı, sonra başını salladı. "Evet. Lütfen."

Ben de başımı salladım, öfkemi bastırmaya çalışarak, çünkü Moss'a bunu yapan kişiyi yumruklamak istiyordum. Birinin eve girip her şeyi mahvetmesi düşüncesi beni öfkeliyordu.

Moss'u takip ederek oturma odasına gittim. Xe iletişim sistemini açtı ve bir arama başlattı.

Xe o kadar hızlı konuşuyordu ki, iletişim cihazım yetişmekte zorlanıyordu ve söylediklerinin hepsini anlayamıyordum. Birkaç dakika içinde, resmi görümlü birkaç Arboryalı geldi.

Diğerleri evini incelerken Moss yanıma geldi. "Bir süre burada kalacaklar," diye iç geçirdi. "İyi misin?"

"İyiyim," dedim. "Sen iyi misin? Birinin sana bunu yaptığı için çok kızgıyım."

Kim olduğunu biliyor musun?"

"Dio olduğunu sanıyorum," dedi Moss. "Bana çok öfkeli mesajlar gönderdi ve bugün iş yerinde azarlandı. Bence bu bir tür intikam."

Yüzüm buruştu. Bu, tüm bunların sadece bazı hasarlı ekipmanlar yüzünden başladığı anlamına geliyordu.

"O suratını yapma, küçük *tarax*," dedi Moss nazıkçe. "Bu senin suçun değil. Ben hallederim, sonra başka bir şey için endişelenmemize gerek kalmaz."

İkna olmamış olsam da başımı salladım. Başka bir şey olacağından endişeleniyordum. Dio'yu tanı mıyordum ve neden her şeyi bu kadar kişisel algıladıklarını bilmiyordum, ama açıkça bir şeyler vardı.

Tek yapabileceğim, yetkililerin onu bulup bir daha böyle bir şey yapmasını engellemeleriydi.

Moss yüzümü kaldırdı ve dudaklarıma nazıkçe bir öpücük kondurdu. "Seni eve götüreceğim."

Ama burası benim de evim.

Bu düşünce keskin bir bıçak gibiydi. Burası benim evim değildi, ama xyrs'ın eviydi ve onların yalnız kalmasını istemiyordum.

"Kalmak istiyorum," diye fısıldadım.

"Ne kadar kalacaklarını bilmiyorum."

"Umurumda değil. Seninle kalmak istiyorum," dedim.

Xe bir an sessiz kaldı, sonra başını salladı ve beni tekrar öptü. "Tamam. Eğer emin isen."

Çok emin bir şekilde başımı salladım. Moss, yetkililerden biri onu çağırınca döndü. Xe giderken iç geçirdim, alt dudağımı ısırarak onların konuşmasını izledim. Ara sıra içlerinden biri beni inceliyordu ama bana hiçbir şey sormadılar.

Yaklaşık bir saat sonra, kırık olmayan iki bardak buldum. Son memur da ayrılırken ikimize de birer bardak şarap doldurdum. Moss ön kapıyı kilitledi ve omuzları çökerek içini çekti.

"Gel şarap iç," dedim. "Gel biraz dinlen. Sonra temizliğe başlayabiliriz."

Moss döndü ve etrafına baktı, gözlerinde öfke, üzüntü ve güç karışımı bir ifade vardı. Kendini tutmak için elinden geleni yaptığını anlayabiliyordum.

Dağınıklığın arasından geçip tezgâhın etrafından bana geldi ve kollarını bana doladı. Ona yaslandım ve gözlerimi kapattım.

"Keşke daha fazlasını yapabilseydim," diye fısıldadım.

Moss burnunu çekti. "Sen benim için farkında olduğundan çok daha fazlasını yapıyorsun.

Seni bir süre kucaklayacağım."

"Ne kadar istersen," diye fısıldadım. Xe'nin kollarının arasında döndüm, kollarımı xyr'nin beline doladım ve yüzümü xyr'nin göğsüne bastırdım.

Saniyeleri ya da dakikaları saymadım. Bunun yerine, orada durup, ona sarılırken, o da bana sarılırken öylece kaldım.

Bunun sonsuza kadar sürmesini istiyorum.

Ama bunu söyleyemedim. Moss'a, performansım sırasında benimle gelmesini ne kadar istediğimi söyleyemedim. Turlar arasında buraya geri gelebiliriz, değil mi?

Dudaklarımı sıkıştırdım ve geleceği ya da birkaç hafta sonra buradan ayrılacağımı düşünmemeye çalıştım.

Ve muhtemelen Moss'u da.

Moss başımın üstüne öpücük kondurdu ve sonra beni bıraktı. "Şarap ve..." "Elimizden geldiğince temizlik," dedim. "Sonra belki daha keyifli bir şey yapabiliriz."

daha keyifli bir şey yapabiliriz."

"Her zaman bu kadar susamış bir çocuk," diye alay etti Moss.

"Her zaman," dedim ve şarabımı aldım. Bir yudum aldım ve inledim. Gerçekten şimdiye kadar içtiğim en iyilerinden biriydi.

"Konsey, zararları bana geri ödemeyi kabul etti ve Dio'ya gelince, onu arıyorlar," dedi Moss iç çekerek. Xe kadehini aldı, bir yudum aldı ve yumuşak bir mırıldanma çıkardı. "Çok uzağa gidemez. Dünyamız büyük olabilir ve diğer yerler kadar *modern* olmayabiliriz, ama çok uzun süre kaçamaz."

"O zaman ne olacak?"

"Haneye tecavüz suçlamasıyla yargılanacak. Bu işi pek akıllıca yapmadı. Her yere parmak izlerini bırakmış..." Moss zorlukla yutkundu. "Kendini umursamıyor gibi görünüyor, bu yüzden endişeleniyorum. Bu da onu daha tehlikeli yapıyor."

"Madam ile konuşabiliriz," dedim. "Güvenliği artırın." "Evet."

"Neden insanlardan bu kadar nefret ettiğini merak ediyorum," dedim. "Ya da belki sadece burlesk sanatçılarıdır? Ya da belki de sadece biziz."

"Bilmiyorum," diye iç geçirdi Moss. "Sırf öyle diye insanlardan nefret etmeyi hayal edemiyorum, ama dünyalarımızın birbirine bu kadar bağlı olmasını sevmeyen bazı uzaylılar var. O da onlardan biri ise, nedeni bu olabilir. Ve sonra ben ona karşı insanları destekledim..."

Düşünerek başımı salladım.

"Her şeyi varsayamayız. Gerisini diğerlerine bırakıyorum. Benim asıl amacım seni ve grubun geri kalanını her şeyden korumak."

"Bunun başına gelmesine çok üzüldüm," diye fısıldadım.

"Ben de. Ama senin başına gelmesindense benim başıma gelmesini tercih ederim."

Derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalıştım. Aynı fikirde değildim, ama xe'nin ne demek istediğini anlıyordum. Eğer yerlerimiz ters olsaydı, ben de aynı şeyi söylerdim.

"Temizliğe başlayalım," dedim. "Her şeyi mümkün olduğunca düzenleyelim."

"En azından bir yatağımız var," diye mırıldandı

Moss. "Gerçekten ihtiyacımız olan tek şey bu, değil mi?"

Moss her şeye rağmen gülümsedi. "Öyle değil mi?"

Eğili p onu öptüm, bir an orada kalıp oturma odasına baktım.

Kollarımı sıvadım. "Başlayalım."

BÖLÜM 15

Rahatlık

MOSS

Max ve ben sıcak suya girerken inledik. Buhar etrafımızda dolaşıyordu, kaslarımız Dio'nun yaptığı pisliği temizlemekten daha heyecanlı bir nedenden dolayı yorgundu.

"En azından banyoyu çok fazla batırmamış," diye mırıldandım, etrafa bakınarak.

Bu oda neredeyse hiç zarar görmemişti. Bunun için şükredebilirdim. Max da otururken başını salladı. "Katılıyorum." Ofisim ve oturma odam Dio'nun öfkesinin en büyük kısmını çekmişti. "Aklından çıkarmaya çalış," diye hatırlattı Max yumuşak bir sesle.

Bunu yapmak zordu.

Max bir şeye kafasını takarsa, onu yapmaya kararlı olduğunu anlamalıydım. Güneş yakında doğacaktı, ama evim temiz ve kırılan her şeyi attığımız için biraz boşalmıştı. Birçok şeyi torbalara doldurup attık ve bu işlemi defalarca tekrarladık. Her cam parçası, kırılan her mobilya parçası... Hepsi gitmişti.

Sanki yeni taşınmış gibi hissediyordum.

Acı veriyordu. İtiraf edemeyeceğim kadar acı veriyordu, ama bunların sadece eşya olduğunu kendime hatırlatıp durdum.

Hepsi yenilenebilirdi.

Ancak Max öyle değildi. Galaktik Mücevherlerin geri kalanı da öyle değildi. Onlar için endişeleniyordum. Her şey için endişeleniyordum. Bu yüzden birinin incinmesi düşüncesine dayanamıyordum.

Dio'nun neden böyle yaptığını anlamaya çalışıyordum. Saatlerce kendimi onun yerine koymaya çalıştım, nerede hata yaptığımı anlamaya çalıştım. Ama sonunda, bunu sırf kin ve nefretten yaptığını düşündüm ve bunun, herhangi bir nedenle sanatçıları nefret etmekten daha fazlası olup olmadığını anlayamadım.

"Yine o bakışın var," diye fısıldadı Max.

Yutkundum. "Her şeyi aklımdan çıkaramıyorum."

"Saatler oldu, aşkım, ve şimdilik başka hiçbir şey değişmeyecek. İkimizden hiçbirinin bu adamı anlayabileceğini sanmıyorum."

"Katılıyorum," diye iç geçirdim.

Dudaklarımı sıkıştırdım, sıcaklığın içime işlemesine izin verdim.

"Sana sarılmak istiyorum," diye mırıldandım.

Max başını salladı ve hareket etmeye başladı. "Bana gel," dedim.

Havuzun içinden bana doğru yürüdü, ben onu kucağıma çekerken kolları belime dolandı. Çenemi omzuna yasladım, gözlerimi kapattım ve onun rahatlatıcı kokusunu içime çektim.

Belki o yanımda olursa kafamdan her şeyi atabilirim. Max'e odaklanmak daha kolaydı.

"Her şey yoluna girecek," dedi. "Madam'la bugün konuşabiliriz. Eminim endişelenecektir, ama ne yapacağını bilir. Bu, hiçbirimizin ilk karşılaştığı acil durum değil."

"Önce uyuman lazım," diye hatırlattım.

"Seninle birlikte olmalıyım," diye karşılık verdi.

Yutkundum ve başımı salladım. Havuzun kenarına yaslanıp onu hayranlıkla seyrettim, varlığını hissettim. Böyle sonsuza kadar kalabilirdim, sadece onun varlığında güneşlenip yalnız olmadığımı hissederek.

O gittiğinde ne yapacaktım?

Bu düşünce, beni bıçak gibi delip geçiyordu.

Max, kendi düşüncelerimin ve duygularımın beni içten içe parçaladığından habersiz, ellerini göğsümde gezdirdi. Onu çok istiyordum. Sonsuza kadar ve her zaman.

Dudakları dudaklarıma nazikçe değdi, ama daha fazlasını istiyordum. Daha fazlasını istiyordum. Öpücüğü derinleştirdim, dillerimiz birbirine dolandı. İnledi ve kalçalarını sallayarak bana sürtündü.

"Sana ihtiyacım var," diye nefes nefese söyledim.

"Ben seninim," dedi. "Sadece senin."

Vücudunu öperken içimden düşük bir homurtu çıktı. Hala ısırığım yerlerde izler vardı. Şimdi onları öptüm, meme uçlarına doğru indim. Dilimi döndürdüm, nefesinin kesilmesini ve inlemelerinin çıkmasını dinledim.

O sesleri çıkarmasını çok seviyordum.

Aramızdan uzanıp üst tentacle'ımı kavradı ve okşadı. İnleyerek başını geriye attı, vücudu bana karşı titriyordu. "Max," diye boğuk bir sesle söyledim.

Ne istediğimi zaten bildiği için kendini kaldırdı. Kalçalarını kavradım, tentaküllerim birlikte çalışarak onu ayırdı ve ona karşı kıvrıldıktan sonra yavaşça içeri girdim.

O içeri girerken ikimiz de nefes nefese kaldık. "Çok mu fazla?" diye sordum.

"Hayır," diye inledi.

Onu yerinde tutarken parmak uçlarım kalçalarına gömüldü, vücudu etrafımda gerildi. Boğazının dibini öptüm, dudaklarımda nabzını hissettim.

"Tanrım," diye homurdandı, avuçlarını omuzlarıma dayadı. "Isır beni."

Aramızdaki sıcaklık arttı, şehvet ve güçlü arzu ile doldu. Dişlerimi ortaya çıkardım, keskin uçlarını onun narin tenine sürttüm. O inlerken vücudunu hareket ettirmeye başlayarak ileri geri sallanırken inledi.

Dişlerimi boğazının dibine batırırken tentaküllerim onun içinde hareket etti. Çığlık attı, derin çığlığı en yumuşak inlemelerle sona erdi.

"Uzun süre dayanamayacağım," diye hırıltıyla söyledim. Kanı dudaklarımı ıslattı, metalik tadı daha fazlasını istememe neden oldu.

Pollinay. Eş.

Onunla tamamen birleşmek, ruhlarımızı sonsuza kadar birbirine bağlamak istedim.

O beni becerirken kalçalarımı yukarı doğru iterek inledim. Su etrafımızda sıçırıyordu ve ben ona sarılıp kaldırıp döndürdüm. Onu havuzun kenarına eğdim ve daha derine girdim.

"Siktir," diye inledi. "Daha sert."

Tırnaklarımı sırtında aşağı doğru sürükledim, uzun kırmızı izler bıraktım. O da bir inilti çıkardı ve beni alırken kıcını bana doğru itti. Tentaküllerim onun içinde zonkluyordu, ben içeri girip çıkarken kıvranıyordu.

Üstüne eğildim, arkasına uzandım ve sikini kavradım. Onu alırken okşadım, daha önce hiç olmadığı kadar sert sikiyordum.

Dudaklarım omuzlarında kayarak kelebek öpücükler bıraktı, onu zevke getirmeye devam ederken oyalanarak. Zaten doruğa yaklaşmıştım ve kendimi tutuyordum, henüz boşalmamak için zorluyordum.

Mümkün olduğunca uzun süre dayanmak istiyordum.

Eş. Eş. Eş. Bu kelime aklımdan çıkmıyordu. Onunla birlikte olmayı, ritüeli tamamlamayı düşünmeden duramıyordum. Onunla daha derin bir düzeyde bağlantı kurmak istiyordum. Anlayamayacağım bir düzeyde, ama çaresizce arzuladığım bir düzeyde.

Kendimle mücadele etmeye devam ettim. Bu düşünceler her aklımdan geçtiğinde, onları bastırdım.

Kendimle savaşmayı bırakırsam ne olurdu?

Max inledi, kasları seğirdi. Bu geceye dönüşen kabustan sonra, onunla birlikte olmak en güzel rüya gibiydi. Asla bitmesini istemediğim bir rüya.

"Tanrım," diye inledi.

Bir kez daha ittim, artık kendimi durduramadım. Boşalırken nefes nefese kaldım, başımı geriye yaslayarak onu doldurdum. Onun da boşaldığını hissettim, tohumları fişkırlarak elime damladı.

Elimi ağzıma götürdüm, her damlayı yaladım. Geriye yaslanıp onun erotik kokusunu içime çekerken, tadı dilimde kaldı. Nefes nefeseydi, odayı nefesleri dolduruyordu. Sırtını okşadım ve sonra yavaşça içinden çıktım.

O bir yere gitmeden, kollarımı beline doladım ve onu havuzdan kaldırıp, kıcı bana dönük olacak şekilde dört ayak üstüne çöktürdüm. Ben öne eğilip dilimi içine batırdığımda nefesini tuttu.

Onun içinde kendimin tadını alabiliyordum ve bu beni tahrik etti. Dilimi kıcının kenarlarında gezdirerek onu yaladım. İnleyerek dilimi daha derine ittim. Tohumlarım damlayarak ağzımı doldurdu.

"Siktir," diye homurdandı. "Bu çok iyi geliyor."

Daha derine daldım, gözlerimi kapatıp onu yaladım. Son damlam da akınca geri çekildim, dudaklarımı yaladım.

Max döndü ve onu sıcak suya geri çektim. Kollarını bana doladı, ikimiz de merkezde yüzerken beni sıkıca tuttu, ikimiz de sert boşalmanın coşkusundan sakinleşiyorduk.

Onun giderek yorulduğunu hissedebiliyordum. Yakında uyuması gerekiyordu. "Sabunları alayım," dedim.

Havuzdan bir an için çıktım, sabunlarımızı aldım ve geri döndüm. Birkaç dakika içinde ikimiz de temizlenip kurulanmıştık ve yatağa girmeye hazırдық. Kurulanıp yatak odasına doğru yürüdük, artık yataktan başka bir şey kalmamıştı.

Max neredeyse yanına atlayarak, sırtarak yere yığıldı. Yanındaki battaniyeyi okşadı ve ben de yanına uzanarak battaniyeyi üzerimize çektim.

"Uyuyacak mısın?" diye fısıldadı.

"Biraz uyuyacağım," diye mırıldandım. "Bu gece çok yorucu geçti. Benimle kaldığın, işleri yoluna koymama yardım ettiğin ve benimle olduğun için sana ne kadar minnettar olduğumu kelimelerle ifade edemem."

"Tabii ki," dedi Max. "Bunu atlatacağız ve Dio'yu yakaladıklarında her şey yoluna girecek."

Haklıydı. Onu yakaladıklarında, o cephede her şey normale dönecekti. Ama tek sorun, birlikte geçirdiğimiz zaman uzadıkça, Max'in ayrılmasına da o kadar yaklaşıyorduk.

En azından onlar bir dahaki sefere gelene kadar galaksiden ayrılmasına. Ve onu tekrar görmek için o kadar uzun süre bekleyebileceğimden emin değildim.

Ya o beni bir daha görmek istemiyorsa?

Bu güvensizliğin nereden geldiğini bilmiyordum. Belki uzun zamandır bir ilişkim olmadığı içindi, ya da belki bu ilişki benim için çok önemli olduğu içindi. Ama tüm bu şüpheler beni rahatsız ediyordu.

Yeterince iyi olup olmadığını bilmiyordum. Max'in benimle kalmak isteyip istemediğinden emin değildim.

Bu gece olanlardan sonra, bir parçam buradan gitmek istiyordu. Her şey gitmişti ve baştan başlamak daha kolay olurdu. Değil mi?

Max ile galaksileri dolaşır mıydım? O benimle gelmek ister miydi? Madam Moonie beni uzay gemisine alır mıydı? Kafamda binlerce soru vardı ve bunları yüksek sesle söylemezsem, asla cevaplarını alamayacaktım. Ama sormak beni korkutuyordu. Onu benimle olmak zorunda hissettirmek doğru gelmiyordu.

"Yine yüzünde o ifade var," diye fısıldadı uykulu bir sesle. Yumuşak bir esnemeyle gözleri kapanmaya başladı. "Ne düşünüyorsan, sana söz veriyorum, her şey yoluna girecek."

"Ama ne düşündüğümü bilmiyorsun," diye gülerek söyledim.

O sırttı ve dramatik bir şekilde omuz silkti. "Belki biliyorumdur. Belki zihin okuyabiliyorumdur."

"Sen çok aptal ve çok tatlısın, özellikle de iyice sikildikten ve uykulu olduğunda."

Sırtışı geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Mhmm. İyi geceler."

"İyi geceler," diye mırıldandım.

O her zaman çok çabuk uykuya daldardı. O uykuya dalarken başımı salladım, ardından yumuşak bir horlama sesi geldi. Ne hayal ediyordu acaba? Beni düşünüyor muydu? Arboryalıların rüyaları farklı olduğu için, insan rüyaları beni her zaman çok merak etmişti. Benim uykuya dalmam daha uzun sürerdi, özellikle de olan biten her şeyi zihnimde tekrar tekrar yaşarken.

Max ve ben burada olsaydık ne olurdu diye düşünmeden edemedim.

Yutkundum ve bakışlarımla onun yüzünü izledim. Uzun kirpikleri, parlak saçları, altın rengi teni. Bazen insanları çok garip bulurdum, ama bu gariplikleri içinde çok güzellerdi.

Gece zor geçmişti, ama Max her an benimle kalmıştı. Beni teselli etmişti. Ve dağılmamı engellemişti.

Gölümsedim ve gözlerimi kapatarak, en azından bir saat kadar dinlenmeye odaklanmaya çalıştım. Henüz dinlenme vaktim gelmemişti, ama biraz kestirmek zararı olmazdı.

Aşık olduğum birinin yanında uykuya dalmak çok doğru geliyordu.

BÖLÜM 16

Hırsız

MAX

Birkaç gün hiçbir şey olmadan geçti, ancak Moss'u tanıdıkça onu daha çok sevmeye başladım. Tek sorun, Dio'nun hala bulunamamış olmasıydı, bu da hepimizi tedirgin ediyordu.

Bir tekneye adımımı atarken alnımdaki teri bir bezle sildim. Az önce bir prova daha yapmıştım, geçen seferki gibi bu gece de batırmamaya kararlıyım. Tekrar yaralanmak istemiyordum, kimseyi endişelendirmek de istemiyordum.

Moss'u endişelendirmek istemiyordum.

Tekne, vahadaki kristalleşmiş kenara çarptı. Ben teknenin dışına atladım ve Madam Moonie'ye doğru yöneldim. O, bir platformun üzerinde durmuş, dikkatini sahneye vermiş, her şeyi yönetiyordu. Kulağında pembe bir kulaklık parıltıyordu, bu sayede istediği kişiyle iletişim kurabiliyordu.

"Nasıl oldu?" diye sordum.

"Mükemmel," dedi, bana alaycı bir gülümsemeyle. "Bugün yalnız olduğuna şaşırdım."

Yanımdaki sandalyeyi işaret ettiğinde kızardım. Oturdum ve bir sonraki gösteri başladı.

"Bir vizyon gördüm," dedi, bana anlamlı bir bakış atarak. "Turuncu bir ışığın seni simgelediğini bilmeliydim."

Kıkırdandım. "Muhtemelen. Bunu beklemiyordum."

"Ben de beklemiyordum. İkiniz resmi olarak birlikte misiniz? Gemide daha büyük bir kabin ayarlamam mı gerekiyor?"

Tereddüt ettim, midem kasıldı. "Henüz bilmiyorum."

Kaşlarını kaldırdı ve parmağını kaldırarak iletişim cihazından bir dizi komut verdi. Boğazını temizledi ve dikkatini tekrar bana çevirdi.

"Bana anlatın. İkinizin çoktan bağlandığınızı sanmıştım."

"Henüz yapmadık," dedim. "Yapmak istiyorum. Ama Moss ile sınırları aşmak istemiyorum ve bu ilişki henüz çok yeni. Doğru gelse bile, bir anda atlamak çılgınca geliyor."

"Diğer herkes için işe yarıyor gibi görünüyor," dedi Madam gülerek. Yanıma oturdu, sandalyeye yaslanıp derin bir nefes aldı. "Ama seni bırakamam."

"Gitmeyeceğim," dedim. "Bu benim hayalim. Bu topluluğa katılmak hayatımın en güzel şeylerinden biri. Böylece çekip gidemem."

"Biliyorum. Moss da biliyor, eminim." "Xe biliyor," diye iç geçirdim.

Yine de bu konuyu derinlemesine konuşmamıştık. Birimiz benim ayrılacağım tarihten sonrasını ilgilendiren bir konu açtığında, konuşma hemen başka bir konuya geçiyordu. Sanki ikimiz de bu konuyu konuşmaya dayanamıyorduk, ama bir noktada konuşmak zorundaydık.

Son birkaç gün muhteşemdi. Her birimiz çalışıp sonra bir araya gelmekten oluşan bir rutine girmiştik. Geceyi birlikte geçiriyor, yemeklerin tadını çıkarıyor, birbirimizi tanıyorduk. Sevdığımız ve sevmediğimiz şeyleri. Umutlarımızı ve hayallerimizi, hobilerimizi ve en sevdiğimiz renkleri ve beni Xe'ye aşık eden her şeyi.

"Xem ile konuşmalısın," dedi Madam. "Bunu uzatmak yerine. Açık iletişim çok önemlidir. Sınırları belirlemek de öyle, özellikle de geleceğiniz uzun mesafeli bir ilişkiyse ya da hiç ilişki olmayacaksa."

Kalbim bir an durdu.

Artık Moss'un yanımda olmadığı bir dünya hayal etmek zordu. Uzun mesafeli bir ilişki bile kulağa berbat geliyordu, özellikle de bu mesafe galaksiler arasıysa.

"Bu..."

"Duymak istemiyorum," dedi. "Bunun karmaşık ya da zor olduğunu ya da onu korkutmak istemediğini söyleme, çünkü bunların saçmalık olduğunu biliyorsun, Max. Seni yeterince tanıyorum. Ve ne kadar ateşli olabileceğini de biliyorum. İstedığinin peşinden gitmekten korkma. Zaten bu kadar yol geldin."

Ama durum karmaşıktı. Ve korkutucuydu. Belki de bunu kafamda olduğundan daha büyük bir şey haline getiriyordum. Ya Moss aynı şekilde hissetmezse?

"Tamam," diye iç geçirdim. "Onunla konuşacağım. Ama bu geceki gösteriden sonra."

"Güzel," dedi. "Şimdi gidip biraz dinlen. Eminim uykun kaçmıştır."

Onun sırtışına gözlerimi devirdim, ama haklıydı.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordum.

"Hayır. Git biraz dinlen ve iyi bir şeyler ye. Bu gece en iyi halinle olmanı istiyorum."

"Tamam," dedim ve ayağa kalkarken, neredeyse çıplak kalmamak için pelerinlerimden birini üzerime çektim.

Ona bir kez daha dostça el salladım ve otelin ağacına doğru yöneldim. Hafif bir esinti esti, saçlarımı ve üstümdeki yaprakları dalgalandırdı. Birkaç dakika içinde odama vardım.

İçeri girip kıyafetlerimi yere attım ve kendi kendime şarkı mırıldandım. Sıcak bir duş almam ve yemek sipariş etmem gerekiyordu, böylece geç saatlere kadar dışarı çıkmam gerekmeyecekti.

Moss için duş fotoğrafları...

Kendi kendime sırttım ve bitişikteki banyoya gittim. Elimi duvara bastırdım ve otomatik sistem çalıştı. Otel odaları güzel ve daha moderndi. Ama burada Moss'un dairesini özlediğimi fark ettim.

"Duşu aç," diye emrettim.

Duş başladı ve su sıcaklığını ayarladıktan sonra cihazımı alıp kamerayı açtım. Suyun altına girdim ve sıcak su kaslarımı yıkayarak teri ve kiri temizlerken inledim.

Bu geceki performans için hazırdım. Uzun bir iş gününün ardından Moss'u görmeye hazırdım.

Onu kızdırmak bana büyük zevk verecekti. Kamerayı aşağı doğru çevirerek, Moss'un sikimi zar zor görebileceği şekilde kendi fotoğrafımı çektim. Fotoğrafı ona gönderdim, ardından bir tane daha.

Moss: Seni küçük sürük. Seninle ne yapacağım ben?

Kıkırdadım ve küstahça bir mesaj attım.

Ben: Bilmiyorum. Ne yapacaksın? İş yerinde olduğun için bana ulaşamazsın ;)

Moss'un buradan bile homurdandığını hissedebiliyordum. Cihazımı yere bırakıp gülerek sabunlandım ve mesajların gelmeye devam ettiğini duyarak hızlıca yıkandım.

gelmeye devam ederken.

Cihazı tekrar elime aldım ve kızardım, video görüşmesi geldiğinde ciyakladım. Tereddütle cevap düğmesine bastım, Moss'un bir ofis gibi görünen bir yerde oturduğunu görünce şok oldum.

"Sen işteymişsin," diye fısıldadım.

"Ve sen benimle alay ediyorsun. Sikini göster bana, küçük *tarax*." "Siktir," diye mırıldandım.

Kamerayı aşağıya çevirdim, artık tamamen sertleşmiş ve tahrik olmuşum. Moss düşük bir homurtu çıkardı. Titredim, daha sonra onu şahsen göreceğimin heyecanı giderek artıyordu.

"Kendini okşa."

"Ya yakalanırsan?" diye homurdandım.

"Beni merak etme de kendini okşa."

Homurdandım ve ön kolumu duş duvarına dayadım, cihazı tutarken kendimi hazırladım ve Moss'a kendime yaptığım her şeyi gösterdim. Penisim avucumun içinde zonkluyordu ve inleyerek kendimi onun için okşadım.

"Aferin oğlum," diye homurdandı.

İnleyerek, devam ederken ileri doğru ittim. Gözlerimi kapatıp içimi kaplayan zevke odaklandım.

"*Devam et.*"

Xyr'ın sözleri beni daha da tahrik etti. Kameranın önünde olmak da beni tahrik ediyordu, hayal edebileceğimden daha fazla.

Zaten boşalmaya yakındım ama sonra banyoda bir ses yankılandı.

Gürültü.

Başımı kaldırıp durdum, kalbim göğsümde atıyordu. "Ne oldu?" diye sordu Moss.

"Bilmiyorum," diye fısıldadım. "Sessiz ol."

Odamda hareket sesleri duyuyordum. Kalbim daha hızlı atarken duştan çıktım, bir havlu alıp kendime sardım. Kamerayı açık bıraktım ama Moss sessizleşmişti.

Kapıya doğru yavaşça ilerledim, kilidi açarken dikkatle dinledim. Çarpma ve kırılma sesleri geldi. Avucumu kilit düğmesine bastırarak, olabildiğince sessizce kilidi açtım. Hareket kapıya doğru yaklaşırken, orada durdum.

Ağır nefes alıp verme sesleri. Düşük bir hırıltı. Gözlerimi kapattım ve gitmeleri için sessizce dua ettim.

Korku içimi kapladı. Silahım yoktu. Seslenmek istemedim. Orada sıkışıp kalmıştım, damarlarım buz gibi olmuştu, kaslarım kaskatı kesilmişti.

Kapı kolu yavaşça döndü ve kapı sarsıldı ama yerinden kıpırdamadı. Bir an şiddetle sallandı, kapının diğer tarafından bir hırıltı duyuldu ve hareket geri çekildi.

Dizlerim titremeye başladı. Hiçbir ses, hiçbir hareket, hiçbir hışırtı duymayana kadar bekledim.

"Kapıyı açıyorum," diye fısıldadım.

"Orada kal," dedi Moss. "Otelinize neredeyse vardım. Kapıyı açma."

"Tamam," dedim. "Ne kadar yaklaştın?" "*Yaklaştım.*"

Sırtımı kapıya dayadım ve hala titreyerek yere çöktüm. Bu neydi böyle? Kapının diğer tarafında Dio mu vardı? Neden biri otel odama girmeye çalışır ki?

Derin bir nefes alıp gözlerimi kapattım ve öfkemi bastırmaya çalıştım. Gerçek şu ki, bir Arborian'la savaşacak kadar güçlü değildim.

"Max, buradayım."

Moss'un sesi odada yankılandı. Ayağa fırladım, banyo kapısının kilidini açtım ve kafamı dışarı çıkardım.

"Siktir," diye fısıldadım.

Oda darmadağın olmuştu. Moss kapının eşiğinde duruyordu, yüzündeki ifade, dairesinin yıkıldığı geceyle aynıydı. Mobilyalar kırılmıştı ve kostümümün bazı parçaları yırtılmıştı. Hızla yanıma geldi ve beni kucakladı.

"Seni buradan götürüyorum," dedi.

"Dur, bekle," dedim, Moss'a karşı iterek.

"Hayır," diye homurdandı Moss.

"Moss," diye bağırdım. "Beni indir!"

Moss donakaldı ve hemen beni yere indirdi, yüzünde acı bir ifade belirdi. "Seni korumak zorundayım."

"Ben iyiyim," dedim. "Ama çıplağım. Çıplağım ve bu gece bir gösterim var, öylece gidemem. Mantıklı davranmalıyız."

"Düzgün düşünemiyorum," diye hırladı Moss, yaklaşarak. "Ya beni aramasaydın? Ya içeri girip sana zarar verseydi? Kendimi asla affetmezdim. Asla."

"Öyle bir şey olmadı," dedim, elimi xyr'nin cüppesine sıkıştırarak. Hâlâ titriyordum, kalbim deli gibi atıyordu. "Bir saniye nefes almam lazım."

Xe zorlukla yutkundu, sonra gözlerini kapattı ve hafifçe başını salladı. "Özür dilerim. Seni kontrol etmeye çalışmıyorum, ama senin tehlikede olmana dayanamıyorum. Zamanında yetişemeyeceğimden korktum."

"Buraya geldin," diye fısıldadım. "Buraya geldin ve her kimse odayı mahvetti ama banyoya giremedi. Gittiler."

"Dio'ydu," diye homurdandı Moss.

"Onu görmedim," dedim. "Ama sanırım haklısın. Başka kim olabilir ki?"

"Bence bu gece sahneye çıkmamalısın."

Hemen başımı salladım. Bu olamazdı. Dio benim bu anımı benden alamazdı.

"Max," diye yalvardı Moss.

"Hayır. Bu gece sahneye çıkacağım. Bu benim işim, Moss. Dahası, bu benim hayatım. Benim için en önemli şey. Her şeyden daha önemli."

Böyle açıklamamalıydım. Moss'un yüzünde beliren acı beni de acıttı.

"Senden daha önemli demek istemedim..." Boğazım düğümlenerek sözlerim kesildi.

"Önemli değil," dedi Moss soğuk bir sesle. "Şu anda en önemli şey senin güvende olman. Sana giyecek bir şeyler bulacağım."

Başka bir şey söyleyemeden, geri çekildi ve odanın içinde dolaşarak, giyecek bir şeyler bulana kadar dağınıklığın arasında zorlukla ilerledi.

Alt dudağımı ısırarak, ne söyleyeceğimi bulmaya çalıştım.

Siktir. Neden her şey bu kadar karmaşık hissettiriyordu? Moss bana geri dönüp bir gömlek, pantolon ve boxer verirken havluyu daha sıkı sardım.

"Burada olacağım, ama Madam Moonie'yi ve daha fazla yetkiliyi arayacağım. Gidip giyin."

Yutkundum ve banyoya geri döndüm.

Sadece daha iyi iletişim kurmam gerekiyordu. Moss'a ne istediğim konusunda dürüst olmam gerekiyordu. Henüz geleceğimiz hakkında derinlemesine konuşmamış olmamız beni yiyip bitiriyordu, özellikle de ikimiz de daha fazlasını istiyor gibi göründüğümüz için.

Ve bu lanet canavarın bulunması gerekiyordu, böylece hayatımızı mahvetmeyi bırakabilirdi.

Giymeyi bitirip yatak odasına çıktım. Madam Moonie'nin kapının dışında Moss'la konuşurken olduğunu görünce şaşırmadım. Bana bir bakış attı ve yanına gelmem için işaret etti. Bir çift bot giyip dağınıklığın içinden geçerek yanlarına gittim.

Yüzündeki ifade hoşuma gitmedi.

"Bu gece şovda yok," dedi. "Ve tartışmaya başlamadan önce, bu kişi bulunana kadar bunun en güvenli yol olduğunu biliyorsun."

"Hayır," dedim. Yanaklarımın kızardığını hissettim. Moss'a baktım, ona öfkeyle baktım. "Onu programdan çıkarmamı mı istedin?"

Moss sessiz kaldı ama yüzü buruştu.

"Max, xe bu konuda haklı. Az önce saldırıya uğradın. Sahneye çıkarken bir şey olsaydı ne olurdu? Şu anda seni korumak için en azından bunu yapabiliriz."

"Bu benim hayatım," diye bağırdım, ayağımı yere vurarak. "Benim işim bu. Ben bir burlesk sanatçısıyım. Bu durum yüzünden hayatımı durduramam."

"Sen hayattayken bir burlesk sanatçısısın," diye karşılık verdi. "Üzgün olduğunu anlıyorum, ama senin alanın kelimenin tam anlamıyla ihlal edildi. Bu kişi tehlikeli. Üzgünüm, Max. Bu geçecek ve çok geçmeden sahneye geri döneceksin. Kendin için yapamıyorsan, diğer sanatçılar için yap."

"Hâlâ tehlikede olabilirler," diye fısıldadım. "Bu Dio denen adam hiçbirimizi sevmiyor gibi."

"Sen ve Moss'a odaklanmış gibi görünüyor. Açıkça. Üzgünüm, ama bu karar kesin. Bu benim grubum. Seni önemsiyorum, Max. Beş dakikalık bir gösteri için hayatını tehlikeye atamam."

Gözlerimi ona dikip gözyaşlarımı tutmaya çalıştım. Bu, başka hiçbir şeyin acıtamayacağı kadar acı vericiydi.

"Bir dakika izin ver," dedim.

"Max," diye fısıldadı Moss boğuk bir sesle.

"Git buradan," diye bağırdım, ondan uzaklaşarak.

"Biraz yalnız bırakın," diye iç geçirdi Madam. "Ve bu işi halledelim."

Kafam zonklarken, öfkeyle uzaklaştım ve merdivenlerden aşağı indim. Patronumun önünde ağlamak istemiyordum, özellikle de

aptalca bir şey yüzünden ağlamak istemiyordum.

Moss'un onu beni çıkarmayı istemesine kızgındım.

Omuzlarım geriye düştü ve dev bir ağaç köküne ulaştım. Üstüne tırmandım ve oturarak vahayı seyrettim. Her şey parçalanıyordu ve ben ne yapacaktım?

Çocukça davranıyordum. Aşırı tepki veriyordum. Ama dansçı olmanın benim için ne kadar önemli olduğunu nasıl açıklayacağımı bilmiyordum. Bu geceyi kaçıracağım düşüncesi, Dio'nun kazandığını hissettiriyordu.

Bu da işleri daha da kötüleştirdi.

Derin bir nefes alıp sakinleştim. Sonunda rahat nefes alabildiğim için Moss'u düşündüm. Ona çok kötü davranmıştım ve o sadece beni korumaya çalışıyordu.

İnleyerek, köklerin arkasına yaslandım ve gökyüzüne baktım. Kalkıp özür dilemem gerekiyordu. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

Bir gösteriyi kaçırmak dünyanın sonu değildi.

"Siktir," diye iç geçirdim.

Aptaldım.

Tekrar oturdum ve kökten kayarak indim, kabuk sırtıma sertçe değdi. Otelin girişine geri yürüdüm ve ikinci kata çıkan merdivenleri tırmandım.

"Moss," diye seslendim. "Aptalca davrandığım için özür dilerim."

Köşeyi döndüm ve odama yaklaşırken durdum. "Moss?

Hanımfendi?"

Burada değillerdi. Somurtarak odaya girdim.

"Moss?" diye tekrar seslendim, bugün ikinci kez paniğin içimi kapladığını hissettim. "Neredesin?"

Xe burada değildi. Banyoya koştum ve baktım, sonra dolabı kontrol ettim ve odadan çıktım.

Nereye gitmişti?

"Moss!" diye

bağırdım.

Gözlerim yine doldu, ama bu kez xe'nin gitmiş olabileceği korkusundan. Peki Madam Moonie?

"Siktir," diye boğuk bir sesle dedim.

Merdivenlerden aşağı koştum ve dışarı fırladım, isimlerini haykırarak. Sesim yankılandı, ağaçların arasında yankılanarak cevap vermeden.

Öylece gitmiş olamazlardı.

Arka sahneye doğru koşmaya başladım, olabildiğince hızlı. Yardıma ihtiyacım vardı. Diğerlerini bulmalıydım ve dağılmalıydık.

Ya zarar görürlerse?

şu anda bunu düşünemezdim.

Tek yapabileceğim yardım bulmaktı, sonra hep birlikte oradan uzaklaşmalıydık.

BÖLÜM 17

Boğulma

MOSS

Dio, Madam Moonie ve beni yürümeye zorladı, iki silah belimize dayalıydı. Her ona baktığımda, çok sinirli görünüyordu.

Pusuya düşürülmüştük.

Max ayrıldığı anda Madam Moonie ve ben konuşmaya devam etmiştik. Ama sonra Dio iki bıçakla ortaya çıktı ve bizi şaşırtmayı başardı.

Bıçaklar o kadar tehlikeliydi ki ikimiz de tartışmaya girmedik. Ondan kaçmanın en iyi yolunu bulmaya çalışarak planımı tekrar gözden geçirdim.

Ondan kaçabileceğimizden emin
değildim. Üstelik bıçakları vardı...

Hayatımızı riske atmadan onu alt edemeyeceğimizden emin değildim.

Bir şeyler yapmalıyız.

Pazarlık işe yaramamış gibi görünüyordu, ama yine de denemeye karar verdim.

"Dio, bunu konuşabiliriz. Ne istersen konuşabiliriz. İkimiz de sadece güvende olmak istiyoruz."

"Kapa çeneni," diye bağırdı.

Beni vahadan çok uzak olmayan bir ağacın dibine itti. Geldiğimiz yolu haritalamıştım, fırsatını bulursam geri dönebilmek için.

Bıçak sırtımın alt kısmına bastırıldı ve giydiğim cüppeyi kolaylıkla kesti. Tek bir yanlış hareket, ikimizden birinin ciddi şekilde yaralanmasına neden olabilirdi. Özellikle de Madam, o bir insandı.

Ona tekrar bir bakış attım. Yanakları kıpkırmızıydı, gözleri öfkeden parlıyordu. Lavanta rengi saçları sırtına kadar örülmüştü, elbisesinin etekleri yürürken parıldıyordu.

Bakışlar öldürebilseydi, Dio şimdiye kadar çoktan ölmüş olurdu.

Yürürken bakışlarını bana kaydırdı ve bir anlığına gözlerimin içine baktı.

Bir şekilde buradan kurtulacaktık.

Dio bizi bir ağacın köklerindeki bir açıklıktan geçirdi. Etrafıma bakındım, yakınlarda kimse var mı diye. Uyarıp yardım isteyebileceğimiz biri. Salon serin ve boştu, ama o bizi kapalı bir kapıya itti.

"Aç," dedi.

Dudaklarımı sıkıp kapıyı açtım. Hızla hareket ederek bizi içeri itti.

İleriye doğru sendeledim ve kolumu uzatarak Madam'ın da düşmemesi için onu tuttum. Madam kendini düzeltti, yüzündeki ifade daha da öfkeyle doldu.

Burası darmadağın olmuştu. Adamın birkaç gündür burada kaldığı belliydi. Karanlık ve mide bulandırıcı bir koku vardı. Nasıl oldu da polislerden kaçabildiğini merak etmeden duramadım.

Onunla bir şekilde konuşmam gerekiyordu. Nasıl yapacağımı bilmiyordum. Bugüne kadar ona ulaşamamıştım ve şimdi de hiç şansım yok gibi görünüyordu.

En azından Max'in yerine beni almıştı.

Max.

Keskin bir acı hissettim, ama bıçaktan değildi. Her şeyi bu şekilde hallettiğim için kendimi kötü hissediyordum. Max'e öylece dalıp bir şeyler talep edemezdim.

Ve şimdi bu lanet olası durumda kalmıştık.

Kafamı hafifçe çevirip Dio'nun kapıyı kilitlemek için dönmeye başladığını gördüm. Madam Moonie bakışlarımı yakaladı ve başını salladı.

İkimiz de hızlı hareket ettik. Onun bileğini yakaladım ve onu kapıya doğru iterek, tüm gücümle çevirdim. Bıçaklardan biri düştü ama o diğerini kaldırdı ve kolumu deldi.

Ağladım, ama acı dizlerimi titretse de onu bırakmadım.

Onu cüppesinden yakaladım ve yere düşerek yuvarlandık. Madam Moonie, o beni yere bastırırken diğer bıçağa uzandı, bıçağı kolumdan çekip çıkardı ve boynuma dayadı. Dio'nun arkasına geçti ve bıçağın ucunu sırtına dayadı.

Donakaldım, nefes nefeseydim. Kolumdaki acı dayanılmazdı. Kan damlıyor, etrafımda birikiyordu.

"Bir hareket daha yaparsan o ölür," diye bağırdı Dio.

En azından beni öldürmeden önce zamirleri doğru kullanmıştı.

Madam Moonie bıçağı sıkıca tuttu, gözleri öfkeden parlıyordu. "Onu öldürürsen seni de öldürürüm. Neden bunu yapıyorsun? Ne istiyorsun?"

Dio homurdandı ama kıpırdamadı. "Siz insanlar her şeyi mahvediyorsunuz.

Senin yüzünden işimi kaybedeceğim ve—"

"Sen öyle davranmasaydın seni kovmazdım," diye hırıldadım. "Kolayca halledilebilecek bir şey için birine patladın."

Dio yumuşak, çılgın bir kahkaha attı.

"Şimdi seni hatırladım," dedi Madam Moonie.

Dio hareketsiz kaldı, gözleri büyüdü. Bıçağı daha da yaklaştırdığında zorlukla yutkundum.

"Sen, sanatçılarımdan birine dokunmaya çalışan birisiydin ve seni başka bir galaksiye sürgün ettim. Beş dünya yılı önce," diye homurdandı. "Dio senin adın değil, değil mi?"

"Burada öyle," diye hırladı.

"Seni aptal orospu çocuğu," diye mırıldandı Madam Moonie. "Evet, şimdi çok iyi hatırladım. Demek senin sorunun benimle."

Kalbim deli gibi çarpıyordu, acı neredeyse dayanılmaz hale gelince görüşüm bulanıklaştı. Ama kendimi tutmam gerekiyordu. Madam'ı onunla yalnız bırakamazdım.

"İkinizin de," diye homurdandı. "Sen onun tarafını tuttun. Sen de benim gibi Arborian'sın, ama yine de *insanların* tarafını tuttun. Ve şimdi onlardan biriyle eşleşeceksin?"

"Bu seni ilgilendirmez," diye bağırdım.

"Gerçekten değil," diye onayladı Madam. "Aslında biraz acınası bir durum. Neden benimle savaşmıyorsun? Seni uzun zaman önce kovmuş olan benim. Her şey benimle başladı, başkasıyla değil."

Onun vahşeti beni şaşkına çevirdi. Dio'nun gözleri öfkeyle büyüdü, bir anlığına bakışlarımı tuttu, sonra ona dönmek üzere gibi göründü.

Eğer yaparsa, kalan son gücümü kullanarak bu bıçağı kapmak zorundaydım. Acıdan çılgılık atmak isterken dişlerimi sıktım.

Ona bak. Ona bak. Bana bir fırsat ver. "Ne? Bir insanla dövüşmekten korkuyor musun?"

Dio dönmeye başladığı anda, bileğini tekrar yakaladım ve çekip çektim. Madam Moonie de aynı anda hamle yaparak bıçağı onun sırtındaki omzuna sapladı.

O ığlık atarak yana dūřtı. Madam elini uzattığında onu tekmeledim ve yuvarlandı.

"Beni çekip kaldıramazsın," dedim.

"Ne kadar gūlū olduęumu gōrsen řok olursun."

Haklıydı. Elimi tutup çekerek ayaęa kalkmama yardım etti. Dio kanlar içinde yere dūřerken, ona nasıl bu kadar doęaüstü bir gū kazandıęını soracak zamanım olmadı.

"Koş," diye bağırdım.

Kapının kilidini çabucak açıp kapıyı açtı ve beni de peşinden sūrūkledi. İkimiz de koşmaya başladık, ama o hemen arkamızdaydı.

Madam bir ceylan gibi koştu. Adrenalinim yükseldi ve onu takip ettim, ikimiz de prova alanına doğru koşuyorduk.

"Seni öldüreceğim!"

Madam gittikçe uzaklaşıyordu. Hareket ettikçe görüşüm kararmaya başladı, kan kaybı çok fazlaydı. Bir açıklığa ulaştım, vahayı ve turuncu bir ışık gördüm.

Max.

Dio bana saldırdı, ikimiz yere sertçe dūřtük. Yuvarlanırken bir çığlık ve bağırış duydum, sırtım vahayı çevreleyen keskin kristallere çarptı.

Daha fazla acı içimi parçaladı. Suyu daldığımız anda nefesimi tuttum ve soğuk derinliklere daldık.

Dio'nun kaburgalarımaya başka bir bıçak sapladığını hissettim. Nefes nefese, su yutarak boğuluyordum.

Ellerin Dio'yu yakaladığını ve geri çektiğini gördüm. Vücudum hareket edemeden daha da derine battım.

Acı dayanılmazdı.

Max. Çok üzgünüm.

Nefes alamıyordum. Hareket edemiyordum.

Kūük ama gūlū eller beni yakaladı. Beni çekmeye çalıřtıklarını hissettim ve gözlerimi zorla açtım.

Max.

Yüzü önümde titriyordu.

"Ölmeyeceksin lanet olası," sesi kafamda yankılandı.

Savaş! YARDIM EDİN!

Nasıl yapabilirdim?

Bana karşı direndi. Son gücümle yüzeye çıkmaya çalıştım, ama yetmedi. Görüşüm kararmadan hemen önce koyu mavi ve eflatun bir ışık gördüm.

BÖLÜM 18

Nabız

MAX

Moss'un pelerinini yakaladım ve tüm gücümle çekmeye başladım. Suyu solumakla hata yaptım ve onu yüzeye çıkarmak için mücadele ederken boğulmaya başladım.

Gittikçe daha da batıyorduk.

Burnum ve ciğerlerim yanıyordu. Birdenbire bir dizi tentakel beni sardı ve mavi bir figür yanımızdan geçti.

Zin ve Toras.

Dokunaçlar beni yukarı çekmeye başlamıştı. Moss'u tutmaya çalıştım ama Toras elimi çekip Zin onu yakaladı.

Su kanla kaplandı. Yüzeye çıktık ve Toras beni kayalık kenara çekerken ben nefes almaya çalışarak öksürdüm.

"Öksür," diye homurdandı ve sırtıma vurdu. "Su soluyamazsın." "Moss," diye boğuk bir sesle söyledim.

Toras beni kayalık sahile itti ve sonra Zin'e yardım etmek için geri çekildi. Birlikte Moss'u vahadan çıkardılar. Birkaç muhafız endişeyle Zin'i bekliyordu, ama o onlara hırlayarak eliyle işaret etti.

"Gidip yardım çağırın," diye bağırdı. Hemen dağıldılar.

Kayalık zemine sürünerek çıktım ve daha fazla su öksürdüm, her şeyi dışarı çıkarırken nefes nefese kalmıştım.

"Onu bulduk," diye bağırdı Zin. "Xe nefes almıyor."

Siktir. Siktir. Siktir.

"Tanrım. Max!" Stella yanıma indi ve sırtımın üstüne vurarak kalan suyu tükürmeme yardım etti.

Xem'i kurtarmaya çalışırken neredeyse boğuluyordum. Boğuk bir hıçkırık attım ve xem'e baktım. Cildi solgundu, vücudu hareketsizdi.

"Bir şifa kapsülüne gitmeliyiz," dedi Toras kararlı bir sesle. "Raider!" diye bağırdı.

Kovboy uzaylının nerede olduğunu görmek için başımı kaldırmadım. Arborian subaylarının onu sürüklerken Dio'nun bağırıışlarının yankıları duyuluyordu.

"Xem'i ters çevirin," dedi Zin.

O ve Toras, Moss'u ters çevirdi. Zin, kolunu xem'in etrafına doladı ve xe sırtına çarptığında onu hafifçe tuttu.

"Bir sağlık görevlisi lazım!" diye bağırdı Stella.

Onun sesinin menzilinin genişliğine birçok kez minnettar olmuşum ve şimdi de o anlardan biriydi. İnsanlar bize doğru ilerlerken kuşlar dağıldı.

Moss'un ciğerlerindeki su fişkıarak dışarı çıktı. Orada oturup herkesin birlikte çalışmasını izlerken paniğe kapıldım. Toras ve Zin, Moss'u hızla kaldırdı, ardından Raider grubumuza doğru koştu ve dört eliyle onlara katıldı.

"Hallettik," dedi Raider hızlıca. "Onu kapsüle götüreceğiz."

"Çabuk olun," dedi Toras.

Mari arkalarından koşarak geldi ve gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde bana ve Stella'ya doğru geldi. "Max şokta galiba," dedi Stella.

"Biz yanındayız," dedi Mari, sırtımı okşayarak. "Xe iyi olacak.

Moss güçlüdür."

Hareket edemiyordum. Nefes alamıyormuş gibi hissediyordum.

İkisi beni kaldırıp Moss ve ortaklarının arkasına götürdüler. Sahne yaralanmaları için bir iyileştirme kabini hazır tutuyorduk ve kabin çok uzak olmayan bir otel odasıındaydı. Ama geçen her saniye, durumun gittikçe kötüleştiğini hissediyordum.

"Buraya!" Madam Moonie'nin sesini duydum.

"Max," dedi Stella. "İyi misin? Sen de iyileşmeye ihtiyacın var mı?" "Hayır," diye boğuk bir sesle cevap verdim.

Moss'un iyi olması dışında hiçbir şeye ihtiyacım yoktu.

Gözlerinin kapandığını gördüğüm anı tekrar tekrar zihnimde canlandırıyordum. Panik yeniden beni sardı, bu sefer daha taze ve daha güçlüydü. Pod odasının bulunduğu ağaca doğru koşarken adımlarım hızlandı, neyse ki odanın bulunduğu kat en alt kattaydı. Hepimiz Madam Moonie'nin peşinden odaya girdik.

"Onu içeri sokun," dedi. "İşe yarayacak. Yaramak zorunda."

Onun kararlılığı, tamamen dağılmamı engelliyordu.

Herhangi bir uzaylıyı veya insanı barındıracak kadar büyük gümüş renkli bir makineydi. Üçü Moss'u kaldırıp hızla makinenin içine yerleştirdiler.

Zin bir düğmeye bastı ve kapak kapanarak hava dışarı çıktı ve işlem başladı.

Madam Moonie birkaç düğmeye bastı ve hepimiz geri çekilip ne olacağını bekledik.

Lütfen çalış. Lütfen, lütfen, lütfen.

Moss'un iyi olması gerekiyordu. Ona son söylediğim şey çok kötüydü. Gözyaşları yanaklarımdan süzülüyordu. Öyle demek istememiştim. Onun gitmesini istemiyordum. Sonsuza kadar benimle kalmasını istiyordum.

Lütfen, lütfen, lütfen.

Xem'i seviyordum. Xem'i çok seviyordum ve bunu ona söylemeliydim.

Madam Moonie bana baktı, gözleri karardı. Makineden ayrıldı ve beni kucaklayarak sıkıca sarıldı.

"Üzgünüm, Max. Dio'yu ilk başta tanıyamadım ama birkaç yıl önce bir sanatçıya dokunmaya çalıştığı için gösterilerden men ettiğim biri. Korkarım bu benim hatam."

"Senin suçun değil," diye fısıldadım.

Beni bir an daha kucakladı. "Her şey yoluna girecek. Moss güçlüdür. O durumdan xem sayesinde kurtulduk."

Başımı salladım, boğazımı temizledim. Beni bıraktı ve ben makinenin yanına gidip, vızıldama ve uğultu seslerini dinledim.

Moss'un nabzının kalibre edildiğini henüz duymamıştım. "Onunla yalnız kalmam lazım," diye fısıldadım. "Max..." Stella sözünü bitirmedi.

"Lütfen."

Herkes sessizce odadan çıktı ve endişelerini hissedebiliyordum. Ama yalnız kalmam gerekiyordu.

Madam Moonie bir an durakladı. "Diğer yetkilileri arayacağım. Moss iyi olacak."

"Henüz nabzını duymadım."

Madam uzaklaşırken makine vızıldamaya ve uğultuya devam etti. Ben xyr'ın yüzüne bakmaya devam ettim.

O anda kendimden nefret ediyordum. Neden oradan ayrılmıştım? Belki kalmış olsaydım, üçümüz Dio'yu alt edebilirdik.

Onu seviyordum. Onu çok seviyordum. Birlikte bir geleceğimiz olmasını istiyordum, bunun ne anlama geldiğini anlamak için biraz zaman gerekse bile.

Onu kaybetme düşüncesi...

Hayatımda xyr'ın olmaması düşüncesi...
Boğuk bir hıçkırık attım ve gözyaşlarımı sildim. Xem'in iyi olmasına ihtiyacım vardı.

Bip.

Nefesimi içime çektim ve tutmaya çalıştım.

Bip. Bip. Bip.

Xyr'ın nabzı.

Dizlerim titredi ve yere çöktüm, yumuşak bir çığlık attım. Xe hayattaydı. Xe iyi olacaktı.

"Max."

Başımı kaldırdım ve orada bir havlu tutan Stella'yı görünce şaşırmadım.

"Seni kuru bir yere götürmeliyiz. Madam Moonie Arborian memurlarıyla ilgileniyor. Xe..."

"Xe iyi," dedim boğuk bir sesle. "Xe'nin nabzı var. Makine çalışıyor."

Stella derin bir nefes verdi, rahatlaması anında belli oldu. Odaya girip yanıma yere oturdu ve havluyu bana sardı.

"Arkadaşım olduğun için teşekkürler," diye mırıldandım, başımı omzuna yaslayarak.

"Tabii ki. Xe'nin iyi olduğuna çok sevindim." Zorlukla yutkundum.

"Ben de."

Olanlar, hayatımda yaşadığım en kötü şeylerden biriydi.

Madam Moonie ve Moss'un gittiğini fark ettikten sonra, herkesi bulduğum vahaya gittim. Yetkilileri uyardık ve sonra herkes onların nereye gitmiş olabileceğini bulmaya çalışmaya başladı.

Bu arada dakikalar geçiyordu. Moss ve Madam'ın ölebileceği dakikalar. Stella olmasaydı, tamamen çökmüş olurdum.

Daha önce hiç böyle bir korku hissetmemiştim. Sonra onları vahada koşarken, ağaçların arasından fırlayarak gördüğümde umutlandım.

Ama sonra Dio'nun Moss'u vahaya doğru itişini ve tüm kanın

Kafamdan tüm kanı silemedim.

Suya daldım ve ona ulaşmak için elimden geleni yaptım, kırmızı bulutların içinden geçerek ona ulaşmaya çalıştım.

Nefes verdim ve havluyu kendime daha sıkı sardım.

Makine daha fazla ses çıkardı — umut verici sesler, bu, eşimin iyileşeceği anlamına geliyordu.

Eşim. Moss benim eşimdi. Daha önce çok emindim, ama bunu doğrulamaya ya da söylemeye çok korkmuştum. Ama şimdi tek düşünebildiğim şey buydu.

Tek düşünebildiğim, her şeyin çok geç olabileceği idi.

Şanslıydım. İkisi de şanslıydı.

Stella benimle kaldı, konuşmadı, soru sormadı, sadece orada bekledi. Sonunda Madam Moonie kapıya geldi, yüzü gergindi. "Üzgünüm Max. Ama sana birkaç soru sormaları gerekiyor. Bir dakika dışarı çıkar mısınız?"

"Ben gitmiyorum," dedim. "Moss iyileşene kadar buradan ayrılmayacağım. Birini gönderebilirler ya da bekleyebilirler."

"Ben hallederim," dedi Madam ve odadan çıktı. Odadan dışarıda seslerin yükseldiğini duyabiliyordum ve bir görevlinin kafasını içeri soktuğunu, bana ve makineye baktığını, sonra geri çekilip kaybolduğunu gördüm.

Bip. Bip. Bip. Bip.

Bip. Bip.

Gözlerimi kapattım ve xyr'nin nabzını tekrar tekrar dinledim.

"Seninle kalmamı ister misin? Yoksa Moss uyanınca ona yiyecek ve su bulayım mı? Gücüne ihtiyacı olacak."

"Bu harika olur," dedim.

Stella başını salladı ve ayağa kalktı. "Hemen dönerim, tamam mı?" "Tamam."

Beni Moss'la yalnız bıraktı. Derin bir nefes alıp, duvara bakarak bekledim ve dinledim. Bu ne kadar sürecekti? Her şey yolunda gidecek miydi?

Her şeyi tekrar tekrar düşündüm, sonunda ayağa kalktım ve arkama dönüp aşağı baktım. Moss uyuyor gibi görünüyordu ve tüm hayati organları iyi görünüyordu.

"Max."

Dönüp Madam'ı başka bir Arborian ile birlikte gördüm.

"Bu Dr. Otany. Moss'u kontrol etmek ve makinenin çalıştığından emin olmak için geldi."

Başımı salladım ve o içeri girerken kenara çekildim. Hemen makinenin bazı ayarlarını değiştirmeye başladı ve makine hafif bir uğultu çıkardı. Uzun

pembe saçları vardı ve altın rengi çizgili magenta renkli bir cüppe giyyordu.

"Xe iyi olacak," dedi. "Moss'u kapsüle götürmek yapabileceğin en iyi şeydi. Yine de hastanede muayene ettirmemiz gerekecek. Çok kan kaybetti ve bu makine yaraları iyileştirebilir ama kanı yenileyemez."

"Tamam," diye fısıldadım.

"Bir telefon edeyim, onu oradan çıkaralım. Sen onun arkadaşı mısın?" "Evet," dedim. "Şey, evet."

Bana yumuşak bir gülümsemeyle başını salladı. "Tamam. Sıkı tutun. Bizimle gelebilirsiniz. Moss'un haber verilmesi gereken başka bir akrabası var mı?"

Tereddüt ettim. Emin değildim. Midem yavaşça ters döndü ve Moss uyandığında onun yanında olmam gerektiğini ona kanıtlamaya kararlıyım. Bunun için önce ailesinin olup olmadığını öğrenmem gerekiyordu.

"Şimdilik sadece ben varım," dedim.

Birbirimiz hakkında öğrenecek çok şeyimiz vardı ve bunu yapmak için dünyadaki tüm zamana sahip olacağımızı umuyordum.

"Tamam. Hemen dönerim. Burada kal."

Hızla çıktı. Madam Moonie yanıma geldi ve bana kuru giysiler uzattı.

"Giyin," dedi. "Bütün bunlardan sonra üşütürsen, kendimi asla affetmem."

"Değişirim, ama Moss uyandığında endişelenmesini istemem. Sen iyi misin? Seni de kaçırdılar."

"Ben iyiyim," dedi kararlı bir şekilde. "Daha zor durumlarda da kaldım."

Kaşlarımı kaldırdım. Madam Moonie'nin kendinden bahsetmesi nadirdi ve Galaktik Mücevherler'den önce nasıl bir hayat sürdüğünü merak etmeden edemedim.

O sıırıttı. "Tek söyleyeceğim bu. Sakın merak etme. Gösteriden sonra hastaneye geleceğim."

Gösteriden tamamen unutmuştum. Artık o kadar da önemli gelmiyordu. "Tamam. Bol şans."

Gösteri her zaman devam etmeliydi.

BÖLÜM 19

Eons için

MOSS

Gözlerimi açtım ve uzun bir inilti çıkardım. Hemen ardından, görüşüm parlak turuncu bir ışıkla ve her şeyden çok sevdiğim garip bir yüzle kaplandı.

"Max," diye nefes verdim.

Dudakları dudaklarıma değdi ve gözyaşlarını yüzümde hissettim. Her şey geri geldiğinde, içimi çaresizlik kapladı ve onu sertçe öptüm.

Dio, Madam Moonie, biz koşuyorduk ve sonra ben vaha içine düştüm. Her şeyin biteceğinden o kadar emindim ki.

Max geri çekilirken burnunu çekti. "Hiç bu kadar korkmamıştım. Çok üzgünüm."

"Neden üzülüyorsun?" diye boğuk bir sesle sordum. "Aşkım, bu senin suçun değil."

"Sana son söylediğim şey gitmen oldu. Ve öleceğini sandım. Ben tam bir aptalım. Daha önce kimseyi kaybetmekten bu kadar korkmamıştım. Seni seviyorum. Seni seviyorum..."

Elimi uzattım ve yüzünü avuçlarımla kapattım, onu susturdum. Hastane yatağının kenarına yaslanmış, ağlamaktan gözleri kızarmıştı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım. "Seni çok seviyorum. Birbirimiz hakkında hâlâ öğrenecek çok şeyimiz olsa da, sen benim için her şey oldun. Bana gitmemi söylersen bile, seni çok seviyorum, seni terk edemem. Sen benimsin, küçük *tarax*."

Yanaklarından daha fazla gözyaşı aktı ve ben onları nazikçe sildim. "Nasıl hissediyorsun?" diye fısıldadı.

Tüm vücudum ağrıyordu, ama bundan daha fazlası değildi. Kendime baktım ve üzerimde sadece bir hastane önlüğü olduğunu fark ettim. "İyiyim," dedim. "Biraz ağrım var ama onun dışında iyiyim. Ne kadar zamandır baygındım?"

"İki gün."

İki gün.

Kahretsin.

Max'i tekrar inceledim, ne kadar yorgun olduğunu gördüm. Neredeyse hiç uyumamış ve yemek yememiş gibi görünüyordu.

"Bebeğim," diye mırıldandım. Yatağın kenarına geçerek ona yer açtım.

"Buraya gel. Ben iyiyim, bana sarılabilirsin, benimle kalabilirsin."

İçeri girerken burnunu çekti. Kolları beni sardı ve ben onu kendime çekerek burnumu saçlarına dayadım ve kokusunu içime çektim.

"Bütün bu zaman boyunca burada mıydın?" diye

sordum. "Evet."

"Dio?"

"Artık onun için endişelenmemize gerek yok sanırım. Bir yetkili bir ara benimle görüşmüştü ama o zamandan beri hiçbir haber almadım. Herkes seni kontrol etmek için uğradı."

"Ve sen," diye gülerek dedim. "Lütfen bana birinin sana yemek verdiğini söyle."

"Stella besledi," diye homurdandı. "Neden benim için endişeleniyorsun? İki kez bıçaklanan ve neredeyse ölen sensin."

"Evet, ama ben iyileşme kabında yatıp besin takviyesi aldım, sen ise günlerdir burada oturup beni izledin."

Max bana baktı. "Seni yıllarca izlerim. Asırlardır. Sonsuza kadar." "Ve ben de seni yıllarca, asırlardır, sonsuza kadar seveceğim."

Derin bir nefes aldı ve sonra bana yaslandı. "Uyu," diye fısıldadım. "Ben buradayım."

Bir süre direnmeye çalıştı, ama çok geçmeden yumuşak horlamaları beni gülümsetmeye başladı. Onu kucaklamaya devam ettim, kader bizi bir araya getirdiği için şükrederek.

Hastane beni birkaç gün daha taburcu etmedi. Max ve ben eve döndüğümüzde, kendi yatağıma yatmaya can atıyordum.

Vücudum iyiydi, olan her şeyden iyileşmişti.

Duyduğumuza göre Dio hapse atılmıştı ve bir daha hiçbirimiz için sorun olmayacaktı. Mülke zarar vermek, adam kaçırmak ve cinayete teşebbüs, Arboryalılar için hafife alınacak şeyler değildi. Barışçıl bir gezegen olabilirdik, ama bunun da bir sınırı vardı.

Galaktik Mcevh erler için gösteriler iyi geçmişti, Max bir tanesini daha kaçırmış olsa da. Ona kaç kez gitmesini söylediğim önemli değildi, benimle kalmayı tercih etmişti.

Madam Moonie bizi kontrol etmek için birden fazla kez u ramı tı. Ona nasıl bu kadar güçlü ve hızlı olduğunu sorma fırsatı bulamadım, ama sırlarını saklamasına izin verip, merak etmemeye karar verdim.

Zaten beni ilgilendirmezdi, değil mi?

Max arkamızdan kapıyı kilitledi ve ellerini beline koydu. Ona kaşlarını kaldırıp sırttım.

Hastanedeyken, gelecekte ne yapmak istedi imizden ba layarak birçok şeyi konu mu tuk. Hayatımın onunla olacağına karar vermiştim ve buradan ayrılıp, onunla ve grubun geri kalanıyla seyahat ederken başka galaksilerde i  bulmaya karar vermiştim.

Doğru gelmişti. Heyecan vericiydi. Yaşanan onca şeyden sonra, buradan bir süreliğine ayrılma fikrine karşı değildim. Özellikle de bu, e imin farklı kalabalıklar önünde kıcını sallamasını izleyebilece im anlamına geliyorsa.

E im.

"Hazır mısın?" diye fısıldadım.

Max zorlukla yutkundu, ama sonra ba ını salladı. İkimiz de buna fazlasıyla hazırдық.

Ona bir adım yakla tım, sonra bir adım daha, ve sonunda bir adım daha. Elimi uzattım ve yüzünü nazikçe avuçladım.

Ona dokundu um anda gerginlik bir anda yok oldu.

O bana doğru atılırken onu kendime çektim, dudaklarımız bulu tu ve ateşli bir öpücük verdik. Onun içinde olmaya ihtiya ım vardı. Onu ısırırken ve ruhlarımızı sonsuza kadar birbirine ba larken vücudunu hissetmeye ihtiya ım vardı.

Bir an durup cebimden otları çıkardım. Onları toz haline getirip su ekledikten sonra payla abilece imiz bir  i eye koydum.

"Bu ilaç mı?" diye sordu.

"Evet. Bunu istediğinden emin misin? Beni istediğinden?"

"Seni seviyorum," dedi Max. "Senin polinayın olmak istiyorum. İstediyim şeyin bu olduğundan eminim. Sen emin misin?"

"Kesinlikle."

 i enin kapağını açtım ve Max dudaklarını benim için açtı. Yarısını onun ağzına, geri kalanını da kendi a zıma döktüm ve yuttum.

Tadı tatlı ve topraksıydı, ama fena değildi. Max yumuşak bir kahkaha atarken gözlerini genişletip gözlerini kırptım.

"Bu kadar çabuk mu?" diye sordu Max.

Etkisi beni sert vurdu. Şehvet, ihtiyaç, Max'i her şekilde tüketmek için yanan bir susuzluk.

"Oh," diye boğuk bir ses çıkardım.

Max düşük bir hırıltı çıkardı ve neredeyse kendini üzerime attı. O benim cüppemi çekerken ben güldüm. Eğilip onu öperken onun giysilerini de çıkardım. Birkaç saniye içinde giysilerimiz yerde yığılmıştı ve ikimiz de çıplaktık.

Onu kucaklayıp yatak odamıza taşıdım ve yatağın ortasına bıraktım.

"Şimdi sana ihtiyacım var," diye boğuk bir sesle söyledi ve sertleşmiş penisini okşamak için elini uzattı. "Şimdi ve sonsuza kadar."

Kalbim gururla doldu. İkimizin yaşadığı onca şeyden sonra, bunların üstesinden gelmiştik. İkimizin de üzerinde çalışmak istediği şeyler vardı ve birlikte bunu başaracaktık.

Onu seviyorum. Onu çok seviyorum.

Yatağa tırmanırken başım dönüyordu. Bacaklarını geri çekerek beni bekledi. Eğilip vücudunu öptüm. Parmaklarımı teninde gezdirdim, yumuşaklığına titreyerek. Ona tapınmak istedim. Bu anın ikimizin de unutamayacağı bir an olmasını istedim.

Aramızdaki bağı şimdiden hissedebiliyordum. Sıcaklık sırasında hissettiğimiz gibi, zihinlerimiz birbirine açıldı. Duyguları içimden akıyordu, damarlarında dolaşan saf ihtiyaç.

"Benim," diye inledim, tentaküllerim onun deliğine bastırırken. "Sonsuza kadar benim, küçük *tarax*."

Dokunaçlarım kayganlaşmış ve onu doldurmaya hazırды. Uçları deliğini çevreledi, onu benim için hazırladı. İleri doğru ittiğimde inledi ve kıvrandı, yanakları kızardı, onu nazikçe doldurdum.

Artık ilacın tam etkisini hissedebiliyordum. Sanki parlayan bir meleğe bakıyormuşum gibi hissettim. O benim sıklerimi alırken aramızdaki bağı görebiliyordum, nefeslerimiz birbirinin aynası gibiydi.

Birbirimizi tamamen kabul ettiğimiz anı hissettim.

Sanki sessiz bir tıklama, evrenin bir göz kırpması, yıldızların ve kaderin bir öpücüğü gibiydi.

"Vay canına," diye boğuk bir sesle söyledi.

Tek yapabildiğim onaylayarak başımı sallamaktı. Daha iyi bir kelime bulamıyordum. *Vay*, Max'in benim eşim olduğu anda hissettiğim hayranlığı kesinlikle ifade ediyordu.

Eş. Pollinay.

Zevk içimi kapladı, ama işleri yavaştan aldım. Onunla geçirdiğim her anın tadını çıkarmak istedim.

Ellerimi başının iki yanına koyup, hayranlıkla ona baktım. Gülümsedi, elleri göğsümden yukarı kayarak çenemi kavradı. Ben onun içine daha derine girerken, tentaküllerim içinde kıvrılırken birlikte inledik.

Benim.

Sen benimsin, diye cevapladı.

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı ve o kıkırdadı, kollarını bana doladı ve bacaklarını belime doladı.

Şimdi ateşli bir ihtiyaç hissettim. Onun içine sertçe girerken, içeri ve dışarı pompalarken inledim. O da inledi, birlikte hareket ederken penisi bana sertçe baskı yapıyordu.

Onu sahipleniyordum.

Hırıldayarak daha sert girdim.

Eşimi sahipleniyordum.

İçgüdülerimiz devreye girdi, ben eğilip dişlerimi omzuna batırırken birbirimizle kaynaştık. O inledi, sonra da aynı şeyi benim diğer omzuma yaptı. Dişleri beni parçaladı, bu ilkel hareket bağımızı daha da güçlendirdi.

Her şey olması gerektiği gibiydi. Kanının tadı ağzımı ıslattı ve dudaklarımı yaladım, aramızda zevk çiçek açarken inledim. O homurdandı, gözleri kapanırken doruğa yaklaşıyordu.

Çiftleşme ritüelümüz neredeyse tamamlanmıştı.

"Doldur beni," diye boğuk bir sesle söyledi. "İçime boşal. Ben hazdayım."

Ben de oradaydım. Son bir hamle ile sertçe boşaldım ve onu doldurdum. Onun sıcak menisinin bana sıçradığını hissettim, orgazmlarımız birbirine karışıyordu.

Gözlerimi kapattım, ikimizin zevkine ve ısıltısına kendimi kaptırdım. Max boynumu öptü ve yumuşak bir mırıldanma çıkardı.

Resmi olarak çift olmuştuk.

BÖLÜM 20

Altı Hafta Sonra

MAX

Gemi yavaşça indi, tüm uyarı anonsları koridorlarda ve odamızda yankılandı. Moss düşük bir homurtu çıkardı ve başını kaldırdı.

"Uyumaya devam edebilirsin," diye fısıldadım. Kalkıp sessiz düğmesine bastım, böylece anonslar yankılanmayacak ve uykumuzu bölmeyecekti.

Xe başını salladı ve battaniyenin içine gömüldü, ardından yumuşak bir horlama sesi duyuldu. Gülümsedim ve bir an gerindim, yatak odamızı geçip yeni varış noktamızı görebildiğim pencereye gittim.

Star City, Hörne Ormanları'nın tam tersiydi. Yükselen dev ağaçların yerine, beyaz opal taştan yapılmış binaların bulunduğu, koruyucu bir kubbenin altında parıldayan obelisklerin bulunduğu bir şehirdi. Bu gezegen, koruyucu katmanlarını uzun zaman önce kaybetmişti ve şimdi uzaylılar tarafından yapılmış katmanlara sahipti. Karanlık gökyüzü parıldıyordu ve gece olmasına rağmen, bu mesafeden bile şehrin çok canlı olduğu belliydi.

Her ne kadar güzel olsa da, Arbor'un güzelliği için şimdiden özlem duyuyordum. Ama farkına bile varmadan geri dönecektik. Tüm galaksileri gezdikten sonra, grubumuz bir döngü ara verecek ve Moss ile ben eve dönecektik.

Yatağıma geri dönüp Moss'un yanına uzandım. Xe hafifçe homurdandı, kolunu bana dolayarak beni kendine çekti. Ben burnumu çektim. Moss benim kadar uyumazdı, ama uyuduğunda rahatsız edilirse huysuzlanırdı. Onu sebepsiz yere huysuz gördüğüm tek anlardı.

"Neredeyse zihnini duyabiliyorum," diye mırıldandı Moss.

"Birisi huysuzmuş," diye alay ettim. "Uyu hadi huysuz." "Pantolon giymiyorum ki."

Beni olabildiğince kendine çekti ve tentaküllerinin bana sürtündüğünü hissedince kaşlarımı kaldırdım.

"Oh."

"Oh, doğru," diye mırıldandı uykulu bir sesle.

"Belki de bununla ilgili bir şey yapmalıyım?"

Moss çok dramatik bir nefes verdi, ama boynumda gülümsediğini hissettim. "Seni ısıracağım."

Xe dişlerini boynuma şakacı bir şekilde batırınca ciyakladım. Xe beni bırakıp üstüme çıkarak kalçalarının üzerine oturunca güldüm.

"Sen çok zahmetlisin, küçük *tarax*. Beni böyle uyandırmak."

Ellerimi xyr'ın göğsüne dayadım ve ona doğru sallandım. "Ben mi zahmetliyim?"

Ellerini kendine saklayamayan sensin." "Çünkü sen *benimsin*," diye homurdandı ve yukarı doğru itti.

Xe giydiğim boxerın kumaşını yakaladı ve kolaylıkla yırttı. "Lanet olsun," diye nefes nefese kaldım. "Bu ay dördüncü çift."

"Sana yenilerini alırım," dedi Moss, kalçalarımı tutup beni kendine doğru çekerek.

beni

Tentacles içime girerken yüksek sesle inledim, zaten kaygan ve ıslak tentacles içime girerken yüksek sesle inledim.

"Siktir," diye hırıltıyla söyledim. "Ne zamandır sertleşmişsin?"

"O kadar uzun zamandır ki, kışını siktiğim tentaküllerimle seni uyandırmak üzereydim."

"Yapmalıydın—ah!"

Xe beni sikmeye başlayıp yukarı aşağı hareketler yapmaya başlayınca sözlerim kesildi. Zevk içimi kapladı, aramızdaki çift bağ sayesinde daha da yoğunlaştı. Xem'i içime alırken inledim, ikimiz de nefes nefese kalana kadar üstünde zıpladım.

"Boşal," diye nefes nefese söyledim. "Boşalmak üzereyim."

Moss devam ederken homurdandı. Hızlı, ateşli ve tatmin ediciydi, özellikle ikimiz birlikte çığlık attığımızda, seslerimiz karışarak ikimiz de boşaldık.

Xyr'in karnına boşalırken içimi sıcaklık doldurdu, erirken yumuşak bir inilti çıktı ağızımdan.

Moss mutlu bir şekilde içini çekti ve bana yumuşak bir gülümseme attı. Öne eğildim ve dudaklarına bir öpücük kondurdum.

"Şimdi uyandım," diye alay etti. "Eminim öylesin," diye güldüm.

Birkaç dakika daha öyle kaldım, xyr'in tentakülleriyle doldurulmuş hissinin tadını çıkardım. Ara sıra, sırf çok iyi hissettirdiği için kalçalarımı tekrar salladım.

"Beni alay etmekten hiç bıkmayacak mısın?" diye sordu Moss. "Asla," diye homurdandım.

Xe sırttı. "Seni seviyorum, küçük *tarax*." "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım.

Ben xe'den kaymadan önce, xe uzanıp beni yakaladı ve ikimizi yataktan yuvarladı. Bacaklarımı xe'nin beline dolayarak güldüm ve xe beni banyoya, ikimiz için mükemmel olan büyük duşa taşıırken tutundum.

"Kahvaltıda seks," dedi Moss. "Sonra uçağa binme zamanı gelene kadar uyuyabiliriz."

"Evet," dedim. "Kahvaltıda seks. Akşam yemeğinde aşk mı?"

Moss duşu açarken kahkahalarla güldü. "Kahvaltıda seks, akşam yemeğinde aşk. Öğle yemeğinde ne var?"

"Kink?"

İkimiz bir an birbirimize baktık ve sonra tekrar kahkahalara boğulduk.

Güne daha iyi bir başlangıç düşünemiyordum.

Sözlük

Kozmik Öpücük:

SGT: standart galaksi zamanı

Solartrees: uzay istasyonlarında ve gemilerin içinde yetişen yapay ağaçlar

Hologram: şirketin tüm cihazlarıyla senkronize olan bir fotoğrafın dijital kopyası

Hologram Moon-jump: bir hafta

Ay turları: Galaktik Mücevherler için galaksilerde 12 aylık döngü

Zin'in Gezegen Adı: Lapis

Toras'ın gezegen adı: Turmalin

Kozmik Aşk:

Dhaarin: eş

Dhagonit: sık

Rhan: aptal/moron/salak

Rhombo: Cinnabar Galaksisi'ndeki çöl gezegeni

Cinnabar Galaksisi: "Vahşi Batı" olarak da bilinen galaksi

Kozmik Isı:

Augelite Galaksisi: Altı gezegenden oluşan bir galaksi.

Arbor: Augelite'nin en büyük gezegeni. Devasa ağaçlar ve vahalardan oluşur ve çevresine saygılı varlıklar yaşar.

Hörne Ormanları: Arbor gezegeninde bulunan

büyük bir orman. Kristal Vaha: Hörne Ormanları

içinde bulunan bir mekan. Sporev: Arbor dilinde

"cinsel istek" anlamına gelen kelime.

Tarax: belirli vahalarda birkaç yılda bir çiçek açan parlak turuncu bir çiçek. Uzun bir stameni ve baş döndürücü bir kokusu vardır.

Pollinai:

sevgili

Pollinay: eş

Clio'nun Yaratıkları

Merhaba Yaratıklar!

Benim adım Clio Evans ve kendimi size tanıtmaktan çok heyecan duyuyorum! Geceleri gürültü yapan her şeyi, süslü penisleri, kahveyi ve çikolatayı seviyorum.

Eğer bir canavarla veya uzaylıyla eşleştirilme şansınız olsaydı, hangisini seçerdiniz?

FB ve Instagram'da bana katılarak bana haber verin. Bugüne kadar kurtadamlara (ve bayılttıran tentaküllü uzaylılara) bayılıyorum.

[Clio'nun Yaratık Bülteni](#)

Clio Evans'ın diğ er eserleri

CREATURE CAFE SERİSİ

K    k Cehennem

Parçası K    k Günah

Yudumu

K    k Bir Yudum

 ehvet K    k Bir

Çok Nefret K    k

Bir Parça K stahl k

K    k Bir  ark  Ac 

K    k Bir Tat

 htiya  K    k Bir

Risk D     

Kaderin K    k

Kanatlar  Ate in K    k

Ruhlar 

K    k Kar        : Yarat k Kafe Noel Antolojisi

K    k Kan Damlas 

K    k Ta  Kalp

K    k Alev K    lc m 

WARTS & CLAWS INC. SERİSİ

O Kadar da Nazik Değil

O Kadar da  yi Dilekler

Önceden  ok Teşekkürler

Değil  ok Sayg lar mla Değil

Çok Be enilmeyen

DOĞANIN UCUBELER  DUET

G  vercinler ve

 eytanlar  eytanlar ve

G  vercinler

ÜÇ KADER MAFYA SERİSİ

Hırsızlar ve

Canavarlar Katiller

ve Canavarlar

Kraliçeler ve

Canavarlar Krallar ve

Canavarlar

Kahramanlar ve Canavarlar (2025'te

çıkacak) Kötüler ve Canavarlar

(2025'te çıkacak)

GALAKSİ MÜCEVHERLERİ SERİSİ

Kozmik Öpücük

Kozmik Aşk

Kozmik Ateş

CLİODAN KÜÇÜK ŞEHİR ROMANLARI

Kırık Başlangıçlar (Citrus Cove 1)

Çalınan Şanslar (2025'te çıkacak) Gizli

Kökler (2025'te çıkacak)

BAĞIMSIZ

Nocturnal (Karanlık Akademi Canavar Romantizmi)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

